

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

5 25 26

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

ΣΤ 25 26
Σχολη Εβραηκη

ΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

1886

ΥΠΟ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

Ἐπιμελητοῦ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

343

ΣΜΥΡΝΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο. ΤΥΠΟΣ.

(Ἐντὸς τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς ἀριθ. 8).

1877.

Ἄμα τῇ ἰδρύσει τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ αἰῶνος ἤρξατο καὶ ἡ ἐν αὐτῇ σύστασις Βιβλιοθήκης εἰς ἣν προσεφέροντο ἐνίοτε καὶ τινὰ χειρόγραφα.

Ἐξετάσας πρό τινας τοὺς παλαιούς καταλόγους τῆς εἰρημένους Βιβλιοθήκης, παρετήρησα ὅτι ἐλλείπουσι δυστυχῶς ἀρκετὰ χειρόγραφα, ἐξ ὧν ἐν ἐπιγραφόμενον «περὶ ἱεροκυρήκων,» ἕτερον «Θουκλιδίδης» καὶ μάλιστα τὸ «Σημειωματάριον» τοῦ Ἱεροθέου Δενδρινοῦ, ἐν ᾧ ὁ αἰετισμὸς οὗτος ἀνὴρ ὡς πρῶτος ἰδρυτὴς τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς ἐσημείωσεν ἰσως διάφορα ἱστορικά περὶ αὐτῆς. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἀφῆρθον αὐτὰ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐκ τῆς τότε Βιβλιοθήκης. Ἐνταῦθα ἀναφέρω τὸ ἐξῆς, ὅπερ ἀποδεικνύει πραγματικῶς τὴν διασπορὰν τῶν χειρογράφων τούτων. Εὕρισκόμενος κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα τοῦ 1876 ἐν Παλαιᾷ Φωκαίᾳ καὶ καταγράψας τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐκεῖ σχολῆς σωζόμενα χειρόγραφα, μετὰ μεγάλης ἀπορίας παρετήρησα τεῦχος ἀνέκον πρότερον τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς· διότι ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ φέρεται τὴν ἐπιγραφὴν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Σμύρνην Ἑλληνομουσείου. 1) Διεσώθησαν λοιπὸν μέχρι τῆμῶν ἐξήκοντα μόνον χειρόγραφα. Ἀφ' ἧς δὲ ἐποχῆς (1873—1876) ἡ μικρὰ ἐκείνη τῆς Σχολῆς Βιβλιοθήκη ἐγένετο δημοσία καὶ οἱ ὀλίγοι αὐτῆς τόμοι ἀνῆλθον εἰς 15000 περίπου, τα εἰς αὐτὴν περιελθόντα νέα χειρόγραφα εἰσὶν 80· ὥστε ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς περιέχει μέχρι σήμερον ἐν συνόλῳ 140 χειρόγραφα, ἐκτὸς διαφόρων ἐγγράφων καὶ φερμανίων. Κατέταξα δὲ αὐτὰ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ εἰς ἰδιαίτερον ἀρμάριον κατὰ τὸ σχῆμα αὐτῶν μεταβαλῶν, πρὸς οικονομίαν χώρου, τὸ χρονολογικὸν σύστημα, ὅπερ ἐφέρμοσα ἐν ἀρχῇ. Εἰς τὴν σύνταξιν δὲ τοῦ καταλόγου αὐτῶν ἠκολούθησα, ὡς ὀφειοῦν τε, τὴν συντομίαν, ἀποφυγῶν τὰς λεπτὰς παρατηρήσεις, αἵτινες γίνονται μᾶλλον παρὰ τῶν ἐκδοτῶν τῶν χειρογράφων. Ἠρξίσθην λοιπὸν μόνον εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ σχήματος, τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ περιεχομένου ἐν ὑποσημειώσεσι δὲ προσέθηκα καὶ τινὰ βιβλιογραφικὰς σημειώσεις, αἵτινες ἀμφιβάλλω ἂν θὰ εὐχαριστήσωσιν ἀπανταχοῦ τοὺς ἀναγνώστας, στερούμενος τῶν εἰς τοιαύτην ἐργασίαν ἀναγκασιούτων πολυτόμων καὶ πολυδαπάνων βιβλίων.

Σμύρνη. Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1876.

A. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΡΑΜΕΥΣ

1) Ἐκθεσις περὶ τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Π. Φωκαίης Ἑλληνικῶν χειρογράφων. Σμύρνη, 1876. σ. 5. χειρ. 5.

Α—1

(4). Κώδιξ εις μέγα τέταρτον, ἐκ φύλλων περγαμνῶν 261 ἑποχῆς, διὰ τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος. Περιέχει Σειρῶν εἰς τὴν ἐκπάτευσον ἥτοι

Φύλλον 1 σελ. α. τεμάχιον τῆς πρὸς Φιλοκράτην ἐπιστολῆς τοῦ Ἀριστοῦ 1).

Φύλλ. 2 τετοσγῶν ἐν τινι ζωγραφίᾳ ἐκονίζουσαν τὸν Θεὸν καὶ χερσὶν αὐτοῦ τὸ Σύμπαν κρατοῦντα ὑπὸ δὲ ταύτων, ἐρυθροῖς γράμμασι, τὴν σημείωσιν «Τὰδε ἔνεστιν 2) ἐν τῇ δετῇ βιβλῶ παλαιᾷς Διαθήκη; 3) οὕτως Γένεσις, Ἐξοδος, Λευϊτικὴ, Ἀριθμοί, Διευτερονόμιον, Ἰησοῦς, Κριταί, Ρουθ ταῦτά ἐστιν ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ Παλαιᾷς.»

Φύλλ. 3—260 τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ σημειώσει μνημονευόμενα τεύχη τῆς Παλαιᾷς Διαθήκης οὗν τὸν σχολίου τῶν ἐπισημοτέρων τῆς Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, κειρογραφημένα ἑκασταχοῦ πλείους εἰσὶν, πᾶσαι σχεδὸν τὰς τῆς Πεντατεύχου καὶ τῶν ἄλλων βιβλίων σκηνὰς ἐκονίζούσας.

Φύλλ. 260. «Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς

4) Περὶ τῆς βρα Fabricei, *Bibliotheca Graeco-Hamburgi*, 4708—28 II, σ. 317. — Hoffmann, *lexi. bibliographicum Lipsiae*, 1836, I, σ. 256. — Κ. Οικονόμου, περὶ τῶν ὀ. ἐρμηνεύων. Ἐν Ἀθήναις, 1815 Δ'. σ. 944.

2) Χειρ. Ἰουδαίου.

3) Χειρ. Διαθήκης.

ὀσίας Γραφῆς, εἴπου ἀπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐρμηνεύει, καὶ τίνες οἱ ταῦτων ἐρμηνεύσαντες.»

Φύλλ. 261 «Ποσάκις καὶ πότι ἐπορθήθησαν οἱ εἰς Ἰερουζαλ.»

Φύλλ. 2616 σημείωσιν περὶ τῶν ἐν τῇ Γραφῇ ἄπανταμῶν ὀνομάτων τοῦ Θεοῦ μετ' ἄν, ἐρυθροῖς γράμμασι, τὸ ἐπόμενον τοῦ ἀντιγραφῆος σημείωμα «Χριστὶ διδοῦ μογήσαντι τὴν πολυδουλίαν ἀρωγῆν.» Μετὰ τοῦτο δὲ, ἐν νεωτέρῳ τοῦ κώδικος γραφῆ, τὰ ἐπίμμενα μέλις ἀναγινώσκονται. «Ἀριεράβη ἢ παρὼσα δέλιτος παρὰ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Βισυρίω . . . εἰς τὸν πάνσοπον καὶ θεῖον τὰν τοῦ δούλου καὶ μακαρίου πατρὸς τῶν Νίκωνος τοῦ . . . ὑπὲρ μνήμης κοιμήσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ τῶν . . . αὐτοῦ . . . μνη' Ὀκτωβρίῳ γ'. ἔως ρζζδ. » Ἐκοιμήθη ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης ὁ Πα. . . μνη' ἰουλλίῳ εἰς τὴν Κύριον. Ἐκοιμήθη ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ . . . Ἰωάννης . . . ἡνὸς . . . πρώτη ἔτους ρζζδ. » 4) Ἐδωρήθη τῇ Βιβλιοθήκῃ παρὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς; 2).

4) Τὸ πρῶτον φύλλον τῆς Σειρᾶς ταύτης, δὲ περὶ τὴν τὸ πρῶτον τῆς Γενέσεως ἐξάρσιν μετὰ τῶν εἰς αὐτὸ σχολίων, ἄλλοις φαίνεται ἢ ὅτι βιβλίον χεῖρ περιηγητῶ ἢ ἄλλου τινὸς ἀφῆρασε τοῦτο.

2) Περὶ ὁμοίων κωδικῶν βρα Fabricei, *Bibl. Gr. VII*, σ. 729—735 Τὰ ἐν τῇ κώδιξι ταύτῃ περιεχόμενα ἐτεδωθησαν ὑπὸ Νικητοῦ τοῦ Θεοτοκοῦ ἐν Αἰψίᾳ τῇ 1772 εἰς ὁμοίον

Α—2.

(2). Εἰς δεύτερον, ἐκ φύλλων τριακοσίων καὶ δέκα ἐκτῶ, ἑποχῆς διὰ τοῦ δεκάτου ἐγδούτου αἰῶνος περιέχονται δ' ἐν αὐτῷ.

Α'. «Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων διδασκαλίων, παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιστάτου ἀρίστου ἱατροῦ Γεωργίου Κορέσση συλλεγόμεναι.»

Β' «Κυρίου Γεωργίου Κορέσση, διὰ λέξις μετὰ τινος τῶν Φράσων.»

Αἱ ἔκλογαί εἰσιν ἀνέκδοτοι εἰσὶν ἢ διὰ διὰ λέξις ἐτεδωθη μετὰ τινων συγγραμμάτων ἐτίμων θεολόγων ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ 1682. *)

Α—3.

(3) Εἰς δεύτερον, ἐκ φύλλων τετρακοσίων πέντε καὶ ἑποχῆς τοῦ δεκάτου ἐγδούτου αἰῶνος περιέχει δὲ

Α'. «Τοῦ σοφωτάτου, καὶ λογιστάτου

χειρογράφου ἐπισκοπικοῦ παρὰ τῷ τότε ἡγούμενῳ τῆς Βλαχίας Γρηγορίῳ τῇ Γλικᾷ σημειώσαι δὲ ἐν τῷ κώδιξ οὗτος τῆς ἁγ. Φωτεινῆς τῆν γνωστός ἢ ἀκοῆς τῆς Θεοτότης εἰσὶ ἐν τῇ προλογῇ αὐτοῦ λέγει ὅτι καὶ τῆ παμμεταίτη Σμύρνη; Μητροπολίτη δι' ἀξιολογῶν στούδουσαι; ἀνδρῶν ἠπίετοι; ἀλλοτὸν γὰρ κακίη παραπήσει οὐ διασφύρασι; τεύχος.» Καὶ ὁ Ροσοκ λίγη περὶ αὐτοῦ ταῦτα ἐν τῇ περιηγήσει του. *The greek metropolitan has a very fine manuscript of the Pentateuch, supposed to have been wrote the year eight hundred (!), with a large comment on it; it is on parchment exceedingly well written, and adorned with several paintings, which are well executed for those times.* *) *Ors description of the Est. London*, 1743—45. III, σ. 38. Ὁ δ' ἐν τῇ Χρυσόπλιδι (τομ. Δ', σ. 42.) γράφει; τὸν περὶ αὐτοῦ ἱσχυραῖς εἰπὼν ὅτι τὰ ὑστάτα αὐτοῦ φύλλα ἔλλειπονται.

4) Ὁρα Ροδοκανάκιος, περὶ Κορέσση ἐν Πανδώρα, 1872. σ. 523.

ἄκρου θεολόγου καὶ ἱατροῦ κυρίου Γεωργίου Κορέσση τοῦ Χίου, περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας ἐν πεντακοσίοις ἐνεκόνοντα καὶ εἰς εἰσὶν διχόται δὲ εἰς τέσσαρα βιβλία, ὧν τὸ μὲν πρῶτον, περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας πραγματεύεται, τὸ δεύτερον, περὶ τῆς ἐνσάρκου οικονομίας, τὸ τρίτον, περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος, τὸ δὲ τέταρτον, περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων τοῦ Θεοῦ. Προτίταται δὲ τῆς συγγραφῆς ἐπιστολὴ τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν ἀπὸ Βερρούας πατριάρχην Κύριλλον τελειωτῆ δὲ τὸ βιβλίον οὕτως «Ὅτι δὲ κατὰ τι καὶ διὰ τῶν ἔργων δικαιοῦται, ἔ Ματθαῖος (1Βω, 2) ἰδὴ λέγει εἰπὼν «ἐκ τῶν λόγων σου δικαιοῦσθαι, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθῆσαι» καὶ ὁ Κύριος «ποσάκις θβλίησα συναγαγεῖν τὰ τέκνα σου» καὶ ὁ Χριστὸς «ἰδὴ ἴψησα καὶ οὐκ ἐποίησά με' ἄλλ' ἐτι καὶ τὰ ἔργα φέρει πρὸς τὴν δικαιοῦσιν πολλὰκις εἰρηται κἀμοὶ τῷ Γεωργίῳ Κορέσση διωλετικῆς ὀμιλίας τοι; ἀντιθέτως μεταδιδόντι διδωθῆσαι.» 4)

Β'. «Τοῦ αὐτοῦ ἄκρου θεολόγου Κορέσση περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων δημιουργίας.» Διήρηται εἰς κεφάλαια δέκα καὶ πέντε. 2)

Γ'. «Πραγματεῖα περὶ τῶν μυστηρίων διαλαμβάνουσα.» Ἀρχεται «Τίνες τὸ μυστήριον βούλονται εἶναι αἰσθητὸν σημειον ἱεροῦ πρῆγματος; Τελει. «τεσσαράκοντα καὶ οὐ τρεῖς ἐτίθησαν ἐν τῇ ἑβραϊκῇ διαλέκτῳ ἦγον τρεῖς δεκάδες ἡμερῶν.»

Δ'. «Ἐγὼ 1631 ἐν μνη' Ἀπριλλίῳ κέ. Ἀπολογία Γεωργίου Κορέσση θεολόγου τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἀγγλίῳ τῶν σοφῶν Σύλλογον ὡς ἐκ μέρους τῶν τῆς

4) Τὸ θεολογικὸν τοῦτου συγγράμματος ἐνεκόνοντα εὑρίσκει ἐν τῇ Παρισίῳ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ. (Βλ. Παυλῶνας τοῦ 22 σ. 564.) Ἐκρον ἐν τῇ ἐν Κιπὸλκι βιβλιοθήκῃ τοῦ Π. Τάσου. (Βλ. Σάβα, Μισ. Βιβλ. Α'. σ. 298.) Καὶ τρίτον ἐν τῇ Φωκαίῃ βιβλιοθήκῃ (Βλ. Παπαδοπούλου Κερματίου, Ἐκδοσις π. ἐν τῇ Βιβλ. τ. Π. Φωκαίης Ἑλληνικῶν χειρογράφων Σμύρνης, 1876. σ. 4.)

2) Τὸ πρῶτον κεφάλαιον εἰζῶκα ἐν Ἰωνίῳ ἐφθ. 12

4) Ὁρα Ροδοκανάκιος, περὶ Κορέσση ἐν Πανδώρα, 1872. σ. 523.

Κωνσταντινουπόλεως κληρικῶν.» Ἀρχ. «Πρῶτον φησὶ μὴ εἶναι ἀναγκαῖον τὴν ἀλήθειαν τοῦ μυστηρίου ἰσοδυναμεῖν τὴν αὐσίαν τοῦ σημειώσαντος.» Τελ. «ὅτι δὲ ἡ τῶν λω-σικαίων καὶ ἡ πρῶσις αὐτεξουσίᾳ τοῖς ἀπεργασμένοις δίδονται ἐρρήθη καὶ Ἀφ τοῦ Ἰωάννου καὶ Δψ»

A—4.

(4) Εἰς δεύτερον, ἐκ φύλλον τρισκοσίων τριακοντα ἑπτὰ καὶ ἐποχῆς τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν, ἐν νεωτέρᾳ γραφῇ, ὑπάρχει ἐν τῷ περιθώρῳ ἡ σημείωσις «ἐκ τῶν τῶν Ἐρραῖν τοῦ δεκάτου καὶ Κρητῶς διδασκάλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας» ἐν δὲ τῷ τέλει ἡ ἐπομένη «ὅτι ἡ βίβλος ἡγῶράσθαι, ἐξ ἡμεῶν Φιλαρίτου ἱερομοναχοῦ καὶ Κωντογοῦρᾶ, ἀπὸ τοῦ Καθηγμένου ἡμῶν, Ἐρραῖν ἱερομοναχοῦ, καὶ ἱεροκλήριος, τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας» ἡγῶράσθαι γὰρ διὰ νομιμαμάτων 30ν.»

Περιέχει δὲ

1) Ἐν καὶ ἡμῖσι φύλλον συνέχεια ἐν τῆς βιογραφίας τοῦ μακαρίου τοῦ Συμεῶνος.

2) «Διήγησις καὶ ἀποκάλυψις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρχιππου τοῦ Ἐρμηίτου καὶ προμοναρίου τοῦ πανσιππου καὶ σεβασμίον οἴκου τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ τοῦ ἐν ταῖς Χώναις.» Ἀρχ. «Ἐν ἀρχῇ τῶν ἰαμάτων καὶ ὁμοίων.»

3) «Διήγησις Ἰακώβου εἰς τὸ γενέσθαι τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.» Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.» 1).

4) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπανάγκου Θεο-

1) Ἐν ἀρχῇ τῆς διήγησεως ταύτης, ἐν τῷ περιθώρῳ, ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις. «Ὅστις δὲ λόγος κῆρος ἐστὶ καὶ κακὸς τῆς φράσεως περιέχει δὲ καὶ μεγάλας βλαστημίας διὰ μηδεὶς ἀναγιγνωσκίτω τοῦτον ἐπ' ἐκκλησίαις, ἀλλὰ κατακαίτω αὐτόν.»

τόκου.» Ἀρχ. «Δεῖτε πάντα τὰ ἔθνη καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων.»

5) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου, λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπανάγκου Θεοτόκου, καὶ ἀποδείξις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ διαφόρων μαρτυριῶν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ κατὰ γίγται.» Ἀρχ. «Πάλιν ἐρρήθη καὶ πάλιν πανήγυρις καὶ πάλιν ἐγὼ δεξιὸς ἐπιτάτω»

6) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου, λόγος εἰς τὸ γενέσθαι τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.» Ἀρχ. «Ἀρχῇ μὲν ἡμῖν ἱερῶν, ἡ παρούσα πανήγυρις.»

7) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπανάγκου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.» Ἀρχ. «Ἐὶ μετρίτω γῆ σπιθαμῆ.» Ἐν τῷ περιθώρῳ «ὁ παρὼν λόγος ἐν τοῖς χαλκοτύποις γράφεται Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τυπωθείς ἐν Παρισίῳ.»

8) «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.» Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις Ζήνωνος τοῦ βασιλέως.»

9) «Ὁμοσίαι Κωνσταντίνου μεγάλου βασιλέως περὶ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ γενομένη ἐπὶ τῶν βαρβάρων. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ.» Ἀρχ. «Ἐν ἐταῖς ἐξέδωξι τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.» Ἐν τῷ περιθώρῳ «ὁ παρὼν λόγος φησὶ ἐστὶ διὰ μηδεὶς ἀναγιγνωσκίτω τοῦτον ἐπ' ἐκκλησίαις, ἀλλὰ κατακαίτω αὐτόν ἀνευ τινὸς μέμψεως.»

10) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσόστομου, ἐγκώμιον εἰς τὸν τιμίον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν.» Ἀρχ. «Τὶ εἶπω ἢ τί λαλήσω; τίνας ἡμᾶς καλέσω;»

11) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου,

λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ.» Ἀρχ. «Σταυροῦ πανήγυρις ἄρχοντι καὶ τῆς ἐκκλησίας ἅπαν καταταρτάται πλήρωμα.»

12) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, λόγος εἰς τὸν τιμίον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν, καὶ εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν.» Ἀρχ. «Σταυροῦ πανήγυρις καὶ τίς οὐ σικρήσειν; ἀναστάσεως κήρυξις, καὶ τίς οὐ γελᾶσειν;»

13) «Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ, λόγος ἱστορικῆς περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ πρὸς τινὰς ὁσίους πατέρας, προτραπέντος ὑπ' αὐτῶν, ἐν ᾧ ἐστὶ θεουργία ἀληθής» καὶ περὶ τῆς θείας οικονομίας ἀπληγῆς ὁμολογία καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν τιμίον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.» Ἀρχ. «Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς εὐσεβείας δεξάμενος.»

14) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Νικήτας.» Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετο ἀντὶ συγκλητικῆς ἐνόματι Νικήτας.»

15) «Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων, Εὐσταθίου, Θεοπίστης καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν.» Ἀρχ. «Πρόκειται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐκ φράσεως βικησίου τῆς διδασκαλείου πρὸς τὴν τῶν ἀρετῶν καθάρσιν.»

16) «Ἐγκώμιον εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ τιμίου προφητοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.» Ἀρχ. «Εὐκαιρὸς ἡμέρα, εἰσαία ἐορτὴ, ἡμῶν ἡμεῶν γὰρ.»

17) «Ἀθλοῖσι τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου καὶ καλλινοῦ μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Θέκλας τῆς ἐν Ἰκονίῳ.» Ἀρχ. «Ἄρι τοῦ μεγάλου τῆς ἀληθείας εὐαγγελιστοῦ καὶ κήρυκος.»

18) «Βίος τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.» Ἀρχ. «Ἐγένετο τις ἀντὶ ἐν τῇ Ἀλεξανδρίᾳ μεγαλοκλίμῃ, ἀντὶ ἐνδοξοῦ, ἐνόματι Παντοκράτορος.»

19) «Περίοδοι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου τοῦ καὶ ἀνασκάνοντος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰω-

σοῦ.» Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληθῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.»

20) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσόστομου, ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐαγγελιστῆν Ἰωάννην τὸν θεολόγον.» Ἀρχ. «Ἰωάννης ἐν ἑβραῖῳ τῆς Ἀσίας, μᾶλλον δὲ τῆς οἰκουμένης ὁ σῦλλος.»

21) «Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.» Ἀρχ. «Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν αὐτῶν καὶ ὡς θεῶ φίλον βελωκῶτων τὰ ὑποδείγματα.»

22) «Μητὴ Ὀκτωμῆριον πρώτη, μάρτυριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ μάρτυρος Ἀνανίου.» Ἀρχ. «Δουκίαν τοῦ δευτέρου καὶ τὰς ἐξω μέρη ἐν Βαβυλωνίᾳ τῆς Ἐλευθεροπόλεως.»

23) «Ἰσόμενη εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Θωμᾶν.» Ἀρχ. «Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ ἀπόστολοι.»

24) «Πράξις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ἐν Ἰνδίᾳ καὶ δετὸ οὐράνιον παλάτιον ἠφροδόμῃσι τῷ βασιλεῖ.» Ἀρχ. «Ἄρι ἐκ τῶν καὶ τῶν ἡσῶν πάντες οἱ ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις.»

25) «Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.» Ἀρχ. «Μαξιμιανῶ τοῦ τυράννου βασιλεύοντος πολλῆ κατεῖχτο πλάνη τῶν ἀνθρώπων γένος.»

26) «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Πελαγίας.» Ἀρχ. «Τὸ γινόμενον θαῦμα ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἔδοξεν ἡμῶν ἐνεχθῆναι τῷ ἀμαρτωλῷ Ἰακώβῳ.»

27) «Ἄγιος εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Ἀγγλίνου τὸν ἐκατόπαρχον.» Ἀρχ. «Τοῦ Θεοῦ Λόγου διὰ τὴν ἐκ τῆς παρακῆς ἐπενεχθεῖσαν ἡμῖν τῶν ἀγαθῶν ἐκπτώσις.»

28) «Περίοδοι καὶ τελειώσεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Λουκᾶ.» Ἀρχ. «Οἱ μὲν ἅγιοι τοῦ Θεοῦ μάρτυρες.»

29) «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστῆν τοῦ Χριστοῦ Λου-

καν.» Ἀρχ. «Πράξεων και λόγων ἑμιλλαν ἔρω ἐπὶ τῆς παρουσίας πανηγύριος.»

30) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.» Ἀρχ. «Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου και σωτῆρος ἡμῶν εἰς οὐρανοῦ ἀνάληψιν.»

31) «Φανερώσις τῶν ἁγίων ἐπὶ ταῖσι παιδιον τῶν ἐν Ἐβραῶν.» Ἀρχ. «Ὅ τὼν πάντων δεσπότης και δημιουργός.»

32) «Ἰγούνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, τὸν ἀπόστολον και ἀδελφότην.» Ἀρχ. «Ὅχι οὕτως ἡδὲ τῷ φιλαρίτῳ.»

33) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρθά και τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων.» Ἀρχ. «Ἐτους ἐπέκτου τῆς βασιλείας Ἰουστινίου τοῦ φιλοχριστοῦ βασιλέως.»

34) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου και ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.» Ἀρχ. «Ἐἶχε μὲν τὰ Ρωμαίων ἐκτίτρα Μαζιμιάδος.»

35) «Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἁγίου και πανενδόξου Δημητρίου.» Ἀρχ. «Μαριανός τις ἀνὴρ τῶν ἐν γένει και πλούτῳ λαμπρῶν.»

36) «Λίοντος ἐν Χριστῷ βασιλεὶ αἰωνίῳ βασιλέως, ἠγάμων εἰς τὸν αἰδιδμον στεφανίτην Δημήτριον.» Ἀρχ. «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.»

37) «Βίος και πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου, και Μαρίας τῆς τούτου ἀνεψιάς, συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ μακαρίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.»

38) «Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας.» Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ παρενόμου και ἀσεβοῦς Διοκλητιανοῦ.»

39) «Περίοδοι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά και Δαμιανοῦ.» Ἀρχ. «Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντος, πάσα πλάνη και δαιμονία λατρεία ἐλύθη.»

40) «Διήγησις εἰς τὸν ἕρηνον τοῦ προφήτου Ἰερემίου περὶ τῆς Ἱερουσαλῆμ, και εἰς τὴν ἔκλειση ταύτης, και περὶ τῆς ἐκτάσεως Ἀδμύλεχ.» Ἀρχ. «Ἱερμίας οὗτος ὁ μέγας προφήτης.»

41) «Πεντηκόντος διακόνου και χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διήγησις

τῶν παρμεγίστων θαυμάτων τῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων.» Ἀρχ. «Μεγάλοι και πολλοὶ και ποικίλοι τῆς ἀουμάτου.»

42) «Παντολόγιος διακόνου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῶν Εὐσεβίου, Ἰλαχάμιον εἰς τὸν θείον ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ.» Ἀρχ. «Ὅ τῶν ὁσίων πνευμάτων Κύριος.»

43) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου και ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ.» Ἀρχ. «Ἐτους δευτέρου τῆς βασιλείας Γαίου.»

44) «Τιμοθέου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μηνᾶ.» Ἀρχ. «Ἀνθρώπος τις ἦν ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἰσραῦλων.»

45) «Ἀεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου, λόγος εἰς τὸν βίον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ ἐλεημονος.» Ἀρχ. «Ὅ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστίν, ἡμῶν τε και τῶν πρὸ ἡμῶν φιλοπόνων και ὁσίων ἀνδρῶν.»

46) «Βίος και ἐνάρετος πολιτεία, εἰσοὶ ἐξορία τε και τελείωσις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.» Ἀρχ. «Ἀδελφοί, ἀψευδῆς ὁ Θεὸς ὁ διὰ τοῦ προφήτου λέγων.»

47) «Λόγος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.» Ἀρχ. «Τὸ μὲν γένος Ἀντιοχείας ἦν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσοστόμος.»

48) «Διήγησις ἐν ἐπιτομῇ τῶν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τελεσθέντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου και οἰκουμηνικοῦ μεγάλου φωστῆρος και περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου.» Ἀρχ. «Ἦκεν ἡμῖν ἡ λαμπρὰ και χαρμόσυνη και ποθουμένη πανήγυρις τοῦ θείου διδασκαλοῦ πατρὸς.»

49) Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἕγιον ἀπόστολον και εὐαγγελιστὴν Φίλιππον.» Ἀρχ. «Ἀποστολικῆς μνησθῆναι ἠξιωμένος χάριτος ὁ ὁσίου Σμμεῖον ἦτοι θαύμα γενόμενον ὑπὸ τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων και ὁμολογητῶν, Σαμωνᾶ, Γουρία και Ἀβίδου, εἰς Εὐφρῆμιαν τῆς κόρης.» Ἀρχ. «Νῦν και

τῆς εὐπρόδοκτος μετὰ τοῦ πνευματοφόρου προφήτου.»

51) «Ἰγούνημα εἰς τὸν ἕγιον ἀπόστολον και εὐαγγελιστὴν Μαθθαίον.» Ἀρχ. «Ἦδὲ μὲν τὴν παρὰ τῷ πάσαντος ἡμᾶς δουλοῖσαν φυλάττοντες ἐντολήν.»

52) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἠγκώμιον εἰς τὰ εἰσοδία τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.» Ἀρχ. «Ἰδοὺ και πάλιν ἕτερα πανηγυρία.»

53) «Γεωργίου μητροπολίτου Νικομηδείας, λόγος εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἰσοδον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.» Ἀρχ. «Κυλὰς ἦν ἡ ὑπόθεσις ἀρχῆς ἡ παροῦσα πανήγυρις δεικνύουσα.»

54) «Ἀεοντίου προσυτέρου μοναχοῦ και ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα τῆς Ρωμαίων πόλεως, διήγησις εἰς τὸ(ν) βίον και τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου και μακαρίου Γρηγορίου, ἐπισκόπου γενναμένου τῆς Ἀκραγανθίων ἐκκλησίας, ἦτοι τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας.» Ἀρχ. «Φοβερὸν και ἀκατάληπτον θαῦμα και τῆς οἰκουμένης ἀφελίμων.»

55) «Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐφραίμ ἐπισκόπου Χερσῶνος, περὶ τοῦ θαύματος τοῦ εἰς τὸν παῖδα γενομένου παρὰ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ρώμης.» Ἀρχ. «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.»

56) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Πέρου.» Ἀρχ. «Κατ' ἐλκινον τὸν καιρὸν ὁ μακάριος Ἰακώβος.»

57) «Περίοδοι και τελείωσις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου και πρωτοκλήτου Ἀδριανῆ.» Ἀρχ. «Ἀπερ τοῖς ἐβθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες.»

58) «Βίος και πολιτεία ψυχοφελὲς πάντο τοῦ ἁγίου Φιλαρίτου τοῦ Ἐλεημονος.» Ἀρχ. «Βίον θεάρεστον και πολιτείαν ἀμειπτον.»

59) «Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.» Ἀρχ. «Κατ' ἐκίνους τοὺς καιροὺς βασιλεύοντος Μαζιμιάνοῦ.»

60) «Βίος και πολιτεία τοῦ ὁσίου πα-

τρὸς ἡμῶν Σάββα.» Ἀρχ. «Ὅδὲν αὐτῷ κίσει ψυχὴν εἰς ἀρετῆς ἐπιθυμίαν.»

61) «Βίος και πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν και θαυματοργοῦ Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τοῦ Ἀσκήσαντος ἡμᾶς δουλοῖσαν φυλάττοντες ἐντολήν.» Ἀρχ. «Ἐβλογητὸς αἱ Κύριος ὁ θαυμαστά και ἱεραία ἔργα ποιῶν.»

62) «Λόγος εἰς τὸν χρισματισθὸν τῆς συλλήψεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἡμῶν Θεοτόκου.» Ἀρχ. «Οὐδὲν ἕδωκερον ἢ χαριέστερον.»

63) «Μαρτύριον τῶν ἁγίων και ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Μηνᾶ Ἐρμογίνους και Εὐφραίου.» Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ παρουσία.»

64) «Βίος και πολιτεία τῶν ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν και θαυματουργῶν Σπυριδίου ἑπισκόπου Τιμιθοῦτος.» Ἀρχ. «Μεγίστον εἰς ψυχῆς ὠφέλιαν βίος γενναίων και φιλοθίων ἀνδρῶν.»

65) «Μαρτύριον τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Εὐσταθίου, Ἀλεξάντιου, Εὐγενίου, Μαρθάρου, και Ὀρέστου.» Ἀρχ. «Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ και Μαζιμιάνοῦ.»

66) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.» Ἀρχ. «Ἀλλίου Ἀδριανῆ Ρωμαίους μὲν βασιλεύοντος.»

67) «Ἰγούνημα εἰς τὸν προφῆτην Δανιὴλ και εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας.» Ἀρχ. «Ἄρτι Νηβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσουριων.»

68) «Μαρτύριον τῶν ἁγίων πρῶν παιδῶν, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, Μισαὴλ, και Δανιὴλ τοῦ προφήτου, συγγραφεὶς ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.» Ἀρχ. «Βούλομαι τίον, ἀγαπητοί, ἐρῆγησον ἀγαθὴν διγύψασθαι.»

69) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, λόγος εἰς τὸ μὴ πλησῆσαι θεάτρους, και εἰς τὸν Ἀβραάμ.» Ἀρχ. «Πολλοὺς εἶμαι τῶν πρῶν καταλιπόντων ἡμᾶς.»

70) «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Κυριακῆ τῶν ἁγίων προσηπῶρων

λόγος εἰς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ.» Ἀρχ.
«Ἀποικίζει ὁ Θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ.»

74) «Ἡλιοῦ μοναχοῦ, λόγος προεόρτιος τῆς Κοριακῆ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.» Ἀρχ.

75) «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἐπιπέφυθόν μοι.» Ἀρχ.
76) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀρχιεπισκόπου Ναζιανζηνού, λόγος εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.» Ἀρχ. «Χριστὸς γεννᾶτε δοξάζετε.»

77) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Πρέσβυτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, λόγος εἰς τὰ γενέθλια τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.» Ἀρχ.
«Σήμερον ὁ Χριστὸς γεννᾶται ἄγαπῆτο.»

78) «Τοῦ αὐτοῦ Πρέσβυτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὴν παραμόνην τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.» Ἀρχ. «Ὁ μὲν καλὸς καὶ σοφὸς ἐπιαινέτης.»

79) «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνού, λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.» Ἀρχ.
«Ὁπίσταν τὸ ἔαρ ἐπέβη τὰ τῶν σωμάτων βροχεῖα.»

80) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνού, ἰγνώμων εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Θεοτόκου παρθένου ἀγνῆς.» Ἀρχ. «Νῦν τῆς βασιλίδος βασιλικῆ καὶ περιεργῆς ἑορτῆ.»

81) «Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναίρεθέντα.» Ἀρχ. «Ἐβελον μὲν αἶε καὶ πάντοτε τὸν πνευματικὸν ἕμιν ἀφρησασθαι λόγον.»

82) «Ἰωάννου πρεσβυτέρου Εὐθείας, λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια.» Ἀρχ. «Πάλιν ὁ πάλαι ἔγω.»

83) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, περὶ βετύπτος Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.» Ἀρχ. «Ὅλον τὸ πάσχουσι πρὸς τοὺς πολυπλήθεις.»

84) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, ἰγνώμων εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον.» Ἀρχ. «Ὡς καλὴ ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀκολουθία.»

85) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Πρέσβυτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἰγνώμων εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα καὶ ἀρχιδιάκονον Στέφανον.» Ἀρχ. «Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος ὑπὲρ γῆς.»

86) «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ρωμαίας.» Ἀρχ. «Ἐν ἔρα καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης.»

87) «Ἐδωρῆθῃ παρὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγ. Φωτεινῆς.»

A—5.

(5) Εἰς φύλλον μικρὸν, ἐκ χιλλίων πεντακοσίων καὶ πενήκοντα δύο σελίδων συγκείμενον, ἑποχῆς δὲ τοῦ ἱεῖ ἀλώους περιέχει δι

Α'. Τοῦ σωματοῦ Γεωργίου Κορίσση καὶ Θεολόγου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ φυσικῆς ἀκροσῆς ὑπομνήματα ἐν 309 φύλλοις. Τοῦ ἀνεκδότου τούτου βιβλίου ἀπόκειται ἀντίγραφον καὶ ἐν τῇ πατριαρχικῇ τῶν Ἱεροσολύμων Βιβλιοθήκῃ. 1)

Β'. Τοῦ αὐτοῦ Κορρῆσιου «περὶ φυσικῆς ἀκροσῆς τῶ θέλονται μαθητευθῆναι.»

Γ'. Τοῦ αὐτοῦ ζητήματα περὶ οὐρανοῦ.»

Δ'. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ ψυχῆς.»

Ε'. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ προβλημάτων εἰς τὰς εἰσθήσεις.»

ΣΤ'. Τοῦ αὐτοῦ ζητήματα ἱστορικὰ καὶ φιλοσοφικὰ.»

Τὸ ὀγκώδες τὸν τοῦ χειρόγραφου τοῦ ἄντικειν πρότερον τῶ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς διδασκάλῳ Ἱεροθῶ, ὡς δηλοῦται ἐπὶ τοῦ πρώτου αὐτοῦ φύλλου ἐπιγράμμα

Γεωργίου πόνημα Χίου Κορίσση Ἱεροθῶ κτῆμα δ' Ἰθακῆσιον.

1) Α. Δημητράκοπουλου, Προσθηκὴ καὶ δι-
ορθώσεις. σ. 40.

A—6.

(6) Εἰς βον, ἐκ 314 φύλλων περιγραμνοῦ καὶ ἑποχῆς τοῦ ἱεῖ ἀλώους περιέχει δὲ τοὺς εἰρημολόγους Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνού μετὰ τῆς ἐρμητικῆς Νικήτας τοῦ ἐκ Σεργίων. 4) Ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ τεύχους ἐλλείπει οὐσί τινα φύλλα.

α) Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.

β) Εἰς τὴν νέαν κυριακὴν καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα.

γ) Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.

δ) Εἰς τοὺς Μακκαβαίους.

ε) Εἰς Κυριακὸν τὸν μάρτυρα.

ς) Εἰς τὸν ἐξισατὴν Ἰουλιανόν.

ζ) Εἰς τὴν ἁγίαν Χριστοῦ γέννησιν.

η) Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον. Κατὰ τὴν σωζομένην ἀρίθμει τῶν φύλλων ὁ λόγος αὐτὸς φθάνει μέχρι τοῦ 200 φύλλου τὰ ἀπὸ 201—216 φύλλα ἐλλείπειται περιεχόν δι τὴν ἀρχὴν τῆς ἐρμητικῆς τοῦ εἰς τὰ Φῶτα λόγου, φθάνοντος μέχρι τοῦ 278 φύλλου.

ι) Εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον Νύσσης ἐπίσκοπον καὶ περὶ φιλίας.

ια) Εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον, εἰ καὶ ὕστερον ἰγράφη.

ιβ) Εἰς τὰ τῶν ἁγίων ἐπιστολῶν παρουσίαν.

ιγ) Περὶ φιλοπετιχίας.

Ἔπειτα ἡ ἀρχὴ τοῦ εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα λόγου φαίνεται δι εἰς τὰ τελευταία τοῦ τεύχους φύλλα ἰγράφησαν εἰς μεταγενεστέραν ἑποχὴν.

A—7.

(7) Εἰς βον, ἐκ φύλλων 363 καὶ ἑποχῆς τοῦ ἱεῖ ἀλώους. «Τοῦ σωματοῦ κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως εἰς φιλοσοφίαν προδίοικτας.» 2)

1) Ἡ ἐρμητικὴ αὕτη ἰδμοσιωτῆς λατινιστὴ ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἀπάντων τοῦ Γρηγορίου ὑπὸ Ράλλου. Βλ. Fabricii, Bibl. Gr. VI, σ. 539.

2) Ἐκδόθῃ τῷ 1770 ἐν Βενετίᾳ ἐπιστολῆς

A—8.

(8) Εἰς φύλλον μικρὸν καὶ ἑποχῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος συνίσταται δι εἰς τριῶν τετραδίων.

Α) Διάταξις τῆς ἱεροδιακονίας ἕχοντος εἰσπεριεῖται ὁ διάκονος μετὰ τοῦ ἱερέως Ἰντε τοῦ μεγάλῳ ἑσπερινῶ, τῷ ὄρθρῳ, καὶ τῇ λειτουργίᾳ, συνθεσίαι παρὰ τοῦ ἀγιατάτου, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριαρχοῦ κυρίου Φιλοτίου. 4)

Β'. «Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ.

Γ'. «Ἀκολουθία εἰς διαφόρους λιτάς.

Δ'. «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀνεγνώστου ἢ ψάλλον. τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ὑποδιακόνου. Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία διακόνου.

Ἐδωρῆθῃ παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἑλληνικοῦ Νοσοκομείου.

A—9.

(9) Εἰς φύλλον μικρὸν, ἐκ σελίδων 500 καὶ ἑποχῆς τοῦ ἱεῖ ἀλώους περιέχει δὲ τοῦ σωματοῦ ἐξ ἀπορρήτων ἐρμητικῶν εἰς τὴν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματικῶν. Κατὰ παρεδρητὸν τὸν ἀντιγραφῆσαν φέρεται τούτο ἐπὶ ὄνοματι τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, διότι οὐδέποτε ὁ σοφὸς οὗτος ἀνήρ τιούτην συνέγραψε πραγματικῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐν οἱ τὰ περὶ αὐτοῦ φιλολόγησαντες, ὡς γήσιον τοῦ Μαυροκορδάτου σύγγραμμα τούτου παραδίον

Κυπρινοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Κυπρίου ὑπὸ τὴν ἰγγραφήν «Ἐπίσκοπος φυσικῆς ἀκροσῆς κατ' Ἀριστοτέλην.» Ὁ μακαρίτης Δημητράκοπουλος ἀγνοεῖ φαίνεται δι ἡ περὶ φυσικῆς ἀκροσῆς πραγματικῆς τοῦ Κορυθαλέως εἶναι ἡ αὕτη ἡ ἐπὶ τῶν χειρογράφων ἐπιγραφημένη εἰς τὴν φιλοσοφίαν προδίοικτας, ἰσχυρίζεται δι μετὰ τὸν ἀνεκδοτὸν τούτου συγγραμμάτων προέβη καὶ καταλείβει καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο βιβλίον. Ὁρα Προσθηκῶν καὶ διορθώσεων σ. 41.

1) Fabricii, Bibl. Gr. X, σ. 470.

ται 4), όμως πάλιν οὐκ ἐστὶ τοῦ Μαυροκορδάτου διότι ἐὰν παραβῆτε τις αὐτὸ πρὸς τὸ ἐν Βενετία (1780) ἐκδοθῆν ὑπὸ τῆν ἐπιγραφῆν «γενεσιος καὶ φθορας περί» ἐπ' ὀνόματι τοῦ Θεοφίλου Κορυδαλίου, θέλει παρατηρῆσαι ὅτι εἶναι ἀπὸ τοῦτο τὰ ἐν τοῖς χειρογράφοις ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου φερόμενον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τεύχους ὑπάρχει ἡ σημείωσις «ἔργα μεβα τουτοποι τῆς πραγματείας, ἀπριλίου κ' ἀφ'». Ἐδωρῆθη δὲ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Φωτεινῆς.

A—10

(10) Εἰς φύλλον μικρὸν ἐκ δύο τευχῶν διηρημένον εἰς τέσσαρας τόμους ἔποχῃς διὰ τοῦ ἱ. αἰῶνος. «Μιλετίου ἐκκλησιαστικῆ ἱστορία» 2)

A—11

(11) Εἰς φύλλον μικρὸν ἔποχῃς τοῦ ἱ. αἰῶνος περιέχει δὲ καλῶς καὶ καθαρῶς γεγραμμένην ἔκθεσιν συνοδικτῆν τῆς ὅλης συλλογικτικῆς πραγματείας ἐκδοθείσαν παρὰ τοῦ λογιστάτου καὶ σωφιστάτου Κορυδαλίου κυρίου Θεοφίλου, μητροπολίτου Ἀθηνῶν.» 3) Ἀντεγραφή δε «κατ' ἔτος ἀφ'μα ἀπριλίου ἐξ κατὰ τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ σημείωσιν πρὸ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι οἱ ἐπόμενοι στί-

4) Ὡ. λ. γ. δ. Μιλετίου, (Ἐκκλ. ἱστ. III, σ. 48), Ζαβρίας (Ἐλλ. Θια. σ. 468, Κ. Σάβας (Νεολλ. Φιλολ. σ. 381), Ε. Σταματιδίου (Βιογραφία, σ. 24).

2) Παισινα περὶ τοῦ χειρογράφου τούτου καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ ὄρα εἰς τὸν ἐν φύλ. 44 καὶ 42 τῆς ἰωνίας ἐκδοθῆναι πρόλογον μου εἰς τὴν Πνευματικὴν τοῦ Μιλετίου.

3) Ἐκδόθη ἐν Βενετία πρὸ 1729 ὑπὸ τῆν ἐπιγραφῆν. «Εἰς ἄσπασιν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπομνήματα καὶ ζητήματα ὑπὸ τοῦ σωφιστάτου καὶ λογιστάτου Κυρίου Κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλίου ἐκτεθέντα. ὡς δὲ πρὸς τὸν τύπον, ἐκδοθέντα, καὶ μὴ ὅσες στίχων ἐν τῆς ἀκριβείας διορθωθῆναι παρὰ κυρίου Ἀλεξάνδρου Καυκαλλιάρου. Ἐννετίου, ἀφ'α.»

χοι» εἰς τὸ πανόγιον τελεταργικὸν καὶ ζωαρχικὸν πνεῦμα.»

Τὸ πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ θεόδροσος χάρις
Τὸ ζωτικὸν φῶς, ἡ πνοὴ τῶν ἀγγέλων
Τὸ δημιουργὸν τῶν δε τῶν ἱερῶν δόσις,
Ἡ πάντορος δύναμις, ἡ κοινὴ δόσις,
Ἐν ᾧ πνεῦμα, ζῶ, φθίγγομαι, γράφω, λέγω,
Ἡ κοινοποιὸς καὶ παράκλητος χάρις
Ἡ τὸν ἀγαθὸν ἄρθνος χορηγία
Καὶ συστατικῶν τῶν ἀφανῶν κτισμάτων
Τὸ τῶν ἐπιστημῶν τε καὶ τεχνῶν κράτος,
Μένιος μὲθ' ἡμῶν πανταχοῦ πάντα χρόνον.

Εἶναι πεπλουτισμένον καὶ διὰ διαφόρων σχολῶν καὶ σημειώσεων ἐν τοῖς περιθωρίοις.

A—12

(12) Εἰς φύλλον μικρὸν καὶ ἔποχῃς τοῦ ἱ. αἰῶνος.

Α' «τοῦ σωφιστάτου κυρίου Θεοφίλου, τοῦ Κορυδαλίου προγεννάσματος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους.»

Β' «τοῦ σωφιστάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλίου ὑπομνήματα οἰονοκτικῆς εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείας.» 4)

Εἰς τὸ τέλος «ἐν Σμύρνῃ ἀφ'α. Ματοῦ ἰά. Γεώργιος Κρής δ' τοῦ ἱατροῦ.» 2)

4) Ἀμοσίων τῶν ἀνεκδοτῶν τούτων συγγραμμάτων ποιητὰς μνηστὴ δὲ Ζαβρίας (Ν. Ἐλ. σ. 315) καὶ Δημητράκοπουλος (Προσβ. καὶ Διορ. σ. 44) Ζαζόνται δὲ ἀντίγραφα καὶ ἐν τῆ ἐν Κίπρῃ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Π. Γ. (249α Β. Μ. ἀ. σ. 299, 334) καὶ ἐν τῆ ἐν Π. Φωκαίᾳ (ὄρα σ. 5 τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐν ἀσπῆ διατηρουμένων χειρογράφων.) Ἐκ τῶν ἀντιγράφων εἰς τούτου τῆς Εὐαγγελικῆς Συλλογῆς εἰκόνα ἐν ἰωνία» (φυλλ. 15 καὶ 16) μέρος τοῦ χειρογράφου «περὶ τοῦ τίνος πρόφα κληροῦται ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῆ περὶ ψυχῆς αὐτοῦ πραγματείας.

2) Τούτου ὁ τίσιος κίται ἐν τῆ ἐνταῦθα ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἐπιτιμῆς τῶν ἐν τῷ προσλήτῳ αὐτοῦ μαρτυρῶν ἐπιγραφῆν «Γεωργίου Κρητῆ τοῦ ἱατροῦ. 1780.» Μετὰ τὸν βίβλατον τὸν τὰ πλεῖστα τῶν βιβλίων του περιήλθον εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Εὐαγ. Συλλογῆς, διότι βιβλία τινὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτοῦ τῆς μοῦσε φέρουσι συχὰ τὴν ἐπιγραφῆν *ex libris Georgii Minollti cretenis*. Ἐτερα φέρουσι μάλιστα καὶ τινὰ πρὸς αὐτὸν ἐπιγράμματα. Ἐπι

A—13.

(13) Εἰς β. οὖν, ἐκ φύλλον 250 καὶ ἔποχῃς τοῦ 15Τ' αἰῶνος, περιέχει δι' ἀνομήτως πᾶς ἐπιούσιος ἐπιστολικῆς βουλολογικῆς πραγματείας, αἵτινες κατὰ τινὰς μὲν ἀποδίδονται εἰς ἰωνίαν τὸν Ζωναράν, κατ' ἄλλου δὲ εἰς Μιχαὴλ τὸν Γλυκῶν.

Προηγεται ὁ πίναξ ἐν πέντε σελήν.

1) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Σουατῇ, εἰληθ' συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσιν, καὶ μὴ κατὰ λόγον ἐπιτιμᾶν τὰ προσήκοντα.» Ἀργ. «Ὁ βίβλα καὶ ἱερὰ κεφάλῃ.» Τελ. «Καὶ γὰρ ὁ καιρὸς λέγειν οὐ συγχωρεῖ.»

2) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Μαζίμῳ τῷ Ἀμοσίωντῃ, εἰ γρὸ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι πρὸς καιρὸν εἶχε τὸ σῶμα καὶ κατ' ἀρχῆς ὁ ἄνθρωπος καὶ οἱ φυσικοὶ ὑπέκειτο καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως πάθει, καὶ βρῶσιν αἰσθητὴν ἐν παραδείσῳ ἤσθιεν, καὶ ὅτι σὺκὴ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως ἦν, ὡς ἐκεῖνοι φασίν.» Ἀργ. «Ὅτι μὴ γὰρ ὁ πρῶτος ἐκεῖνος ἄνθρωπος θανάτου καὶ φθορᾶς ὑπέτερος ἦν ἀπ' ἀρχῆς.» Τελ. «Ἀρκεὶ τσαυτὰ τὰς γὰρ ἡγέρουσι κατὰ τὸ

τὸ τοῦ Boerhaave, *praelectiones academicae tom. VI. Venetis, 1715* ὑπάρχει ὡς ἐπὶ ἐπιγράμματα. «Ὁν καὶ τὸ δε τῆν ἐπιγραφῶν κρηματων καὶ οὐ πρὸς τὴν ὀνην μόνον ἀφορροῦσι, Γεώργιου Κρητῆ τοῦ ἱερέως.» Ἐπι τοῦ ἀντιτύπου δὲ τῆς ἐν Φραγκοῦστῃ πρὸ 1620 γεννητικῆς ἐκδόσεως τῶν ἀπάντων τῶν ἱεροκρατῶν, ὑπάρχει γεγραμμένον τὸ ἐπὶ ἐπιγράμματα.

Ἰσομόσυν καὶ τὴν ἑστὴν θεός σοι δῶν τῷ συγγραφεῖ ὄμειαν ἐν τῇ ἀκτοσῆρῃ, Γεώργιῳ ἀκτοσῆρῃ, καὶ Κρητῆς τῆς περιήμου θρέμμα, καὶ γένος Μηνιαίου.

μὲθ' ὁ ἡ σημείωσις «Ἀφιερωθῆν εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον τῆς Σμύρνῃς παρὰ τοῦ αἰῶν ζωώσου Γεωργίου Μηνιαίου τοῦ Κρητῆς κατὰ τὸ ἀφ' ἱ. Ἔτος μινός Φεβρουαρίου α'.

καὶ εἰς λόγος ἀρκεὶ πρὸς γὰ τὴν τοῦ κρητῆτος εὐροσιν.»

3) «Τῷ αὐτῷ καὶ περὶ τοῦ ποιοῦ ἦν ὁ Ἀδάμ, ἀπ' ἀρχῆς, κατὰ γὰ δόξαν ἐμοῦ καὶ λημρῶσῃτα.» Ἀργ. «Εἰ δὲ καὶ τούτο μαθεῖν ἐπιτελεῖς, ἐσώτατε ἄνερ.» Τελ. «στολὴν γὰρ τὴν πρῶτην εἰδῶν, εἰδείεσ προφανῶς, μηδὲν ἄλλο τῶν ἀνωτάτων εἶναι, ἡ πρὸ τὸ ἀρχαῖον τῶν πεπλουτισμένων ἀποκαταστασιν.»

4) «Τῷ αὐτῷ τίνος ἔνεκεν ὁ διάβολος διὰ τοῦ ὄρατος, καὶ οὐ δι' ἑτέρου τῶν ζῶων προσέβαλε τῷ Ἀδάμ, τῆς Γραφῆς ἐπου ἀλήθως μὴ σωφῶς οὕτω λεγοῦσας 4), καὶ ὅτι ὁπῆθως, τίνος ἔνεκεν 2) ἡ Γραφῆ τοῦτο τέλος ἐκρυψεν; Ἀργ. «Ἐπειδὴ τὸ σωτηρῆς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν εὐαγγελίῳς ἠκούσαστε λέγοντος;» Τελ. «Ἐρ' ὦ καὶ τοῖς ὁγίοις πατράσιν ἀσύμφωνος γέγονε ἡ περὶ τούτων ἐξέτασις.»

5) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Ἀσοιῶτῃ, περὶ τοῦ ὅποια τῆ φροσῆ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα, ἐκ νεκρῶν ἔγενεθῆναι, καὶ εἰ βρῶσιν αἰσθητὴν ἔσθιεν ἐκεῖνος ἐλλοῦσιν, ὡς τινὲς ἐπιφέρουσι.» Ἀργ. «Ὁ Κόσμος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστῆς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός.» Τελ. «Ἐίδου σοφῶ ἀφορμὴν καὶ σωφῶτερος ἔσται.»

6) «Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται, εἰ ἔρουν καὶ θῆλυ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔγενεθῆναι σώματα.» Ἀργ. «Ἐρ' οἱς ἠπόρηκα ὁσώτατες ἄνερ κτλ.» Τελ. «Ὁλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἡ τοῦτο κατατάψῃ.»

7) «Τῷ αὐτῷ, εἰ γρὸ προέλογον τῆς λέγουσιν, ὅτι οἱ γνωρίζουσι ἀλλήλους οἱ ἀνιστώμενοι τότε ἔνθωσοι, εἰ δὲ καὶ γνωρίζουσι δικαίους μετὰ ἀμαρτωλῶν 3) γνωρίζουσι, οὐ μὴν καὶ ἀμαρτωλοῖς οἱ δικαίοι.» Ἀργ. «Εἰ δ' ἔτι καὶ περὶ τοῦ γεννησομένου τότε κοινῷ ἀναγνωριστῶ μηδὲν βούλεται.» Τελ. «οὐαὶ οἱ παρ' ἐαυτοῖς σοφοὶ καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες.»

4) Χωρὸ λεγοῦσιν.

2) Χ. ἔνεκεν.

3) Χ. ἀμαρτωλῶν

8) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Θεοφ., περὶ τοῦ εἰτε προάπτειν οἱ δικαιοὶ μέλλουσι, κατὰ γὰρ γνῶσιν, καὶ δεῖξαι εἰτε καὶ μὴ μετὰ τὴν ἐκτίσει ἀποκαταστασίν.» Ἀρχ. «Πρώτον μὴ οὐδεὶς τοῦτοῦ ἀναγκαστοῦ.» Τελ. «Μὴ οὐδὲν ἐπι πλῆρον ἀμφιβολίας, τοιαύτης ὕψους καὶ περὶ τούτου τὰς ἀποδείξεις καὶ τοσαύτας εὐξήμενος.»

9) «Τῷ αὐτῷ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, ὅτι φθαρτὸς ἐστὶν ὁ παράδεισος καὶ ὅτι μετὰ τὸν σταυρὸν, αὐτίκα οὐκ εἰσέλθουν 4) εἰς αὐτὸν ὁ λησστής.» 2) Ἀρχ. «Εἰ δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ βούλει τοῦ παραδείσου μεθεῖν.» Τελ. «καὶ τοῖς ἀγνοοῦσιν 3) ὡς ἔθνος ὑποκυπώσασθαι.»

10) «Τίνας ἐνεκα ἐν ἐσχάτῳ 4) καιροῖς, ἀερακῶν ὁ κύριος καὶ διὰ τὶ 5) μὴ πολλῷ πρότερον, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθεν καὶ γὰρ εἰ προλαβὼν ἐποίησεν τοῦτο, οὐκ ἂν εἶ ἀγνοεῖς 6) ὁ ἀπειροκάκος πλῆθος ἕκτερος λαοῦ, ἐν ἀσείβεισιν κατέλυσε τὴν ζωὴν.» Ἀρχ. «καὶ τούτου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν βροκίλλου.» Τελ. «καὶ ὑπεργήσαστο τοῦ θεοῦ τούτου καθ' ὅς εἶδε τρόπος οἰκονομήσαστο.»

11) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Γρηγορίῳ τῷ Ἀεροπολίτῃ, περὶ τοῦ εἰτε σπαιροῦδης· ἐστὶ καὶ ἀκίνητος ὁ οὐρανός, εἰτε καὶ μὴ κατὰ τὸν θεόν Χρυσόστομον.» Ἀρχ. «Ὅτι μὴ οὐδὲν τὴν γλῶτταν χρυσόσους καὶ θεός Ἰωάννης.» Τελ. «κατὰ γὰρ τίως τὸ δοκοῦν ἔμοι τοῦ.» Ἐν ἐλὶ καὶ τῷ αὐτῷ λαληθῆσασιν πνεύματι.»

12) «Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπέρηται εἰ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν παρήγαγεν ὁ θεὸς τὸ φῶς, τίνας ἐνεκα κατὰ τὴν τετάρτην τοῦς φωστῆρας ἐδημιούργησεν.» Ἀρχ. «Ὁ μὴ οὐν χρυσόφειρον καὶ θεός Ἰωάννης ἐν τῷ εἰς τὴν ἑσπέρην.» Τελ. «ὑστερον δὲ καὶ

- 4) Χ. οὐκ ἐστὶν ἐλθῆν.
- 2) Χ. λησστής.
- 3) Χ. ἀγνοοῦσιν.
- 4) Χ. ἐνεργάτοις.
- 5) Χ. διὰ τὴν.
- 6) Χ. ἡγεμονίας.

ἥλιος δοθεῖς ὡς παλλάκις ἄνωθεν διεληκταί.»

13) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Πασίτῃ, εἰ κατ' εἰκόνα τοῦ θεοῦ ὁ ἡμέτερος ἐκτίσται τοῖς, πᾶς ἐν τῷ μὴ σμετάσθῃ τοιοῦτος· ἐστὶν, ἐν τῷ δὲ ἀσύνετος; καὶ τίνας ἐνεκα εἶδει καὶ ἠλικίας καὶ τοῖς λοιποῖς πρὸς ἀλλήλους διεννήσασθαι.» Ἀρχ. «Ὅτι μὴ οὐδὲν κατ' εἰκόνα τοῦ θεοῦ.» Τελ. «ἢ γὰρ δοκοῦσα τοῖς πολλοῖς ἀπιστίας ἰσονομίαν ἐπι πᾶσι παραδοξῶς γὰρ γίνεται.»

14) «Τῷ αὐτῷ περὶ τοῦ πᾶς δεῖ πρὸς Ἰουδαίους ἀπαντᾶν ἦνικα καὶ μάλλον ἐκίνοιο τὸ κατὰ Χριστὸν ἐπιγειροῦσι διαστρέφειν μυστήριον.» Ἀρχ. «Τοιοῦτόν τι πάσχειν εἰσκα, δεῖσάτε ἐντὲρ.» Τελ. «ὅς ἡ δεῖξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.»

15) «Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπέρηται, εἰ τὸ τῶν Ἑβραίων γένος ἐν ἐσχάτῳ ἡμέρας ἐπιστρέφει πρὸς Κύριον.» Ἀρχ. «Ὅτι δὲ καὶ προσελθῶσιν ἢ τῶν Ἰουδαίων συναγωγὴ ἐν Χριστῷ.» Τελ. «Τί χρὴ καὶ λέγειν ἐπι τοιοῦτης εἰδῆ καὶ τοσοῦτης μάρτυσιν.»

16) «Ἐξήγησις τῶν ἐν τῷ βίβλῳ τελοῦμένων λουτρῶν.» Ἀρχ. «Εἰ καὶ κατὰ τὸ θεῖον λουτρὸν ἐπιεργάσασθαι βούλει.» Τελ. «Ὅσοι γὰρ φησὶν εἰς Χριστὸν ἰθαπτισθῆμεν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἰθαπτισθῆμεν.»

17) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Θεοφίτῃ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν ὅτι τὸ μοναχικὸν ἀμειννόμενος σχήμα, τικνωθεῖ τῶν πλημμελιῶν αὐτοῦ, τέλειον ἐκπελάσεται καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοιοῦτο φθάσει λαβεῖν.» Ἀρχ. «Ὅτι μὴ οὐδὲν διορατικῶς τις καὶ θεός ἀνήρ.» Τελ. «ὑποκυπώσασθαι τὴν ἀλήθειαν.»

18) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ καὶ δομestικῷ κυρῷ Ησαΐα, περὶ τοῦ ὅπουλον ἀπαντᾶ 4) τέλει τοῖς ψυχαῖς γυριζόμενας τοῦ σώματος, καὶ ὅπου περ αὐτὰ 2) ἀπέρχονται.» Ἀρχ. «καὶ περὶ μὴ τῶν δικαίων τὴν χρὴ καὶ λέγειν.» Τελ. «ἀρκεῖ τοσαῦτα ἢ γὰρ πρῶτα ἡμεῖς νόσος πλείω λέγειν οὐ συγγράσει.»

- 1) Χ. ἀπαντᾶ
- 2) Χ. αὐτὰ.

19) «Τῷ αὐτῷ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, ὅτι αἰ ἀπελευθεῖται τῶν ἁγίων ψυχῶν, κατὰ τινὰ τόπον ἀναπαύμενα, οὐ δύνανται αὐτοπροσώπως ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Χριστῷ παριστάμενοι, οὔτε ἐνταῦθα εὖλας ἰφιστασθῆναι καὶ περὶ ψυχῆς.» Ἀρχ. «Οἱ ἀπελευθεῖται ἅγιοι καθὼς εἰδιδάχθησαν.» Τελ. «Ὁ ἢ δεῖξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.»

20) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἀγαπίῳ τῷ Ἐγκαλιετῷ, περὶ τοῦ πᾶς ἢ μετᾶσταις τῆς ἀειπαρθένου γένουσι, καὶ εἰ ἀλλῶς ἐκ τοῦ τάφου ἐγίγερται κατὰ τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρας ἡμῶν ἔρχοισιν.» Ἀρχ. «Ἐπὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων τῷ ἀειπαρθένῳ.»

21) «Τῷ μεγαλοδευξάτῳ μεγάλῳ Ἐπαριμαρῳ, κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Δούκῃ, [πᾶς ὁ πείσθησθαι τοῖς μαθηταῖς ὁ Χριστὸς τὴν ἐπι δώδεκα θρόνων καθέδραν.» Ἀρχ. «Ἐκδὸν τούτῳ διαπορευόμενης τῆς ἐννεμίας σου.» Τελ. «τοῖς ὁμογενέσιν αὐτῶν ὡς προῖρηται τὴν κατάκρυσιν 4) δεῖξονταί.»

22) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ, καὶ δομestικῷ κυρῷ Ησαΐα, εἰ κατὰ τὸ ἀρισμένον ὡς γέγραπται ἐκδὸν 5) ἐλήλυθεν 3) ὁ Χριστὸς διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, τίνας ἐνεκα ἐναγκαλιετῆ κατὰ τῶν σταυροσάντων αὐτὸν καὶ διὰ τὶ 4) τοῦ Πατρὸς δίδεται λέγειν ἀνάσπασθαι καὶ ἀνταποδώσασθαι αὐτοῖς.» Ἀρχ. «Ὅτι μὴ οὐδὲν δεῖ ἡμεῖς ὁ θεός λόγος ἐσθῆρως γέγωνα.» Τελ. «ἀνάσπασθαι μὴ καὶ ἀνταποδώσασθαι αὐτοῖς.»

23) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ὀνουφρίῳ, περὶ τοῦ τί χρὴ καὶ λέγειν ἐπι τῶν ἀπιστῶν μὴ ἔντων 5), πορευόμενων δὲ ἔμωσι κατ' ἐντόλην.» Ἀρχ. «Ὁ θεός Ἄνασπασθαι; περὶ τούτου καὶ ταῦτα φησὶν.» Τελ. «καὶ τῷ αἰώνῳ περὶ μὴ ὄργῃ, ὅτι πολλὰς ἐμβαλλόμεθα.»

24) «Τῷ οἰκιστάτῳ ἀνθρώπῳ τοῦ κρα-

- 1) Χ. κατάκρυσιν.
- 2) Χ. ἐκδὸν.
- 3) Χ. ἐλήλυθε.
- 4) Χ. διὰ τὴν.
- 5) Χ. ὄντων.

ταίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν ἀδέντου, καὶ βραβείως κυρῷ Νικηφόρῳ τῷ Σινοίτῃ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν ὅτι τὸ δίδονα τῶν λοιπῶν εὐποῖαν καὶ προσφῶρον κριττοῦ, καὶ ὅτι τὴν ἑκπερσοῦσιν ποιῶντα οὐ χρὴ κατὰ τὴν παρατηρήσασθαι, ὡς ἐκίνοιο φησὶ.» Ἀρχ. «Εἰ δὲ καὶ παντὶ τῷ αἰτούντῳ.» Τελ. «καταλαβῆσιν ἂν ἡμεῖς τῷ οἰκίῳ πατρὶ κῆν ὑπὲρ μέτρον αὐτῶν παρωρύσασθαι.»

25) «Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπέρηται, εἰ μετὰ τὴν δωδικαετίαν, αὐτίκα παρ' ἡμῶν κλημυλούμενα, εἰς κρίσιν ἀθήσονται.» Ἀρχ. «Ὅτι μὴ οὐδὲν ἡμέτερος τοῖς.» Τελ. «πολλῷ μάλλον μετὰ δωδικαετίαν καθὰ 3) καὶ φθασάτες εἰπομεν.»

26) «Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπέρηται περὶ τῶν γιγάντων ἐκείνων, εἰτε μόνον ἐκείναις ὑπέρχον εἰτε καὶ ὑπεριγίγασθαι σώματα Ἐβραίων.» Ἀρχ. «Ὁ μὴ οὐδὲν θεῖοτατος Κυρίλλος.» Τελ. «τοῖς οὐκ οἰκονομικῶς περὶ τιναν λογιζόμενος ὡς δόγμασιν ἔρρηθαι οὐκ εὐλογον.»

27) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Μαζίμῳ τῷ Μενιώτῃ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, ὅτι λαβὼν ὁ Χριστὸς εἶσμα ἐν τῇ ἐσπέρῃ τῆς μεγάλης πύμπτῃς ἔως καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα τικνωθεῖτα δῆθεν τοῖς οἰκίαις πάσχα ἐτέλεσεν.» Ἀρχ. «Ὁ περὶ τῶν ἀζύμων λόγος, ὡς θεῖα καὶ ἱερὰ κεραλή.» Τελ. «ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν φ' ἢ δεῖξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.»

28) «Τῷ αὐτῷ περὶ γρήσων τινῶν, ὅτι ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς, οὐ μὴν δὲ ἐκ τοῦ γιοῦ τοῦ πνεύμα τοῦ ἁγίου ἐκπερσοῖται, καὶ ὅτι οὐ κατὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐκπερσοῖται.» Ἀρχ. «Εἰ δὲ σοὶ καὶ περὶ τῆς ἀρρήτου τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπερσοῖσας.» Τελ. «φ' ἢ δεῖξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.»

29) «Τῷ τιμωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ὀνουφρίῳ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἐπι πᾶσιν, καὶ διὰ πάντων ὁ διαβολὸς ἐστὶν, πρωταίτιος ἐν ἡμῖν τῶν κακῶν.» Ἀρχ. «Ὁ μὴ οὐδὲν, ἡγισμῶν μου πατέρ σπορῶς.» Τελ. «καίπερ ἐλισθήσας εἰς ἔσθῳ δπως δῆποτε, πῶσιν.»

30) «Τίνας ἐνεκα ὁ Χριστὸς καὶ διὰ τὴν παρὰ τῇ Γραφῇ λίθος καλεῖται καὶ μαργα-

ρος = Ἀρχ. «Και λίθος μὲν ἀπλῶς οὕτω καλεῖται.» Τελ. «Ἄσφορα ἐντέθειν και τὰ ἐνόματα ἔσχημα.»

31) «Τὰ δε κατὰ τὸν ἀδάμαντα πῶς ἐκκληπίον.» Ἀρχ. «Ἔστι και λίθος ἀδάμας οὕτω καλούμενος.» Τελ. «ἐπλάγχενα τε οὕτω μαλασσεται και τὴν ἐν οὐρανῷ 1) ἐντοῦθεν βασιλείαν χαρίζεται.»

32) «Τι δ' ἐν τι εἶπν και περι τῆς μαγνίτιδος.» Ἀρχ. «Ὅρα και ἑτέρον τι παραδοξόν.» Τελ. «εἶσα καλεῖται δε πάλιν αὐτὴν αἵματα τραγέω ἐπιχρισθῆσαν.»

33) «Τι χρὴ και λίγειν, τὴν του Κυρίου γενέσθαι οὐλλήφιν.» Ἀρχ. «Και τοῦτο μετα τῶν ἄλλων εἰδέναι.» «Ἐπει γὰρ τοῦτω και ἡ καρὰ φύσιν τῶν γυναικῶν κυρορία θαυμαστικῶς οὕτω φέρει προτοίμαστα.»

34) «Πῶς δε ἐκκληπίον και τὸ του ἐν ἁγίους Θεοδώρου του Στουδίτου τροπάριον, τὸ οὕτως λέγον 2) «ἔθαι τῶν κριμάτων σου, Χριστι, πανθῶμας προώριος ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν τρόπον και τὸν τρόπον, δι' οὓς ἐκάλυψες πέρας, πάσθ χωρῶν, ἐν τῆ κρῖσει εἰσθον παοικτήριον.» Ἀρχ. «Πρὸς τὸ αὐτεῖστέρον δθεν τινὲς ὑποκλίναντες.» Τελ. «προώριστα ἐκκληπίον 3).»

35) «Τῷ πανοβαστῶ σιβαστῷ κυρῷ Κωνσταντῶ τῷ Παλαιολόγῳ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, δεῖ προωριμένα εἶσι πὰ καθ' ἡμᾶς πάντα, αἰ ἀρεταὶ αἰ εὐπραγία, αἰ πειρασμοί, και ζυτὸς ὁ θάνατος.» Ἀρχ. «Εἰ δε και ἀπειθούτος τὰ θεια και ἀκινήτους τινὰς οὖ του προωριμου και τῆς εἰμαρμένης 4) λόγοι διαταρατουμε.» Τελ. «ἐννυ και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.»

36) «Τῷ αὐτῷ εἰ 5) χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν δεῖ ὅρω ὑπέκειται ἡ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων ζωῆ.» Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν

οὐκ εὐσεβῆς εἶναι δοκεῖ.» Τελ. «δίδου σοφῷ ἀφορμὴν και σωφῶτερος ἔσται.»

37) [Πῶς 1) εἰς ἀντιφράσεις του οὐρανοῦ σώματος, τὸν ἐναποληθῆντα 2) ἐντὸς αἶρα, ἐκτός τουθου δεδεδίχτο.] Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν, οὐάωτατε ἀνερ.» Τελ. «Εἰ μη γέννηθε ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ μη εἰσελάθε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.»

38) [Εἰ χρὴ τὸν μαθηματικὴν ἐπιστήμην ἀποτρόπαιον ἔγελῶσαι παντάσῃ.] Ἀρχ. «Τα τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.» Τελ. «Ὅτι, μηδε κατὰ λόγον ὄρθον αὐτοῖς ἀποχρώμεθα.»

39) [Ἀναπολογητικὸν ἐκ μέρους πρὸς τὴν ἄγχιερεβίσιον γραφὴν του κραταιοῦ, και ἁγίου βασιλέως κυρῷ Μανουῖλ του Κομνηνοῦ, τὴν ἀπολυθῆσαν πρὸς τινα μοναχῶν, δια γε τὸ τῆς ἀστρολογίας μᾶθημα, και φιλονεικῶσαν τὸ τοιοῦτο συστασθαι μᾶθημα, φυσικαὶ και γραμικαὶ ἀποδείξεις.] Ἀρχ. «Τολμῶν ὑπομιμήσκη τὸ προγεγονῶς γράμμα τῆς βασιλείας σου.» Τελ. «ἀδουλέσχεται τολμήσας ὑπέμνησας.»

40) [Εἰ προαγορεύει κἄν τε εἰς και μήν.] Ἀρχ. «Τοῦ προφήτου και βασιλέως.» Τελ. «τοσαῦτα ἤδη και περι τοῦδε του κεφαλαίου τὸς ἀποδείξεις δεξιάμενος.»

41) [Εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, δεῖ και ὁ μέγας Παῦλος εἰς ἐπιτόνθ δώδεκα του Χριστοῦ μαθητῶν.] Ἀρχ. «Εἰ δε και περι του μακαρίου Παύλου ἠπόρησας.» Τελ. «ὡς ὁ λόγος ἤδη φράσας ἐγνωρίσας.»

42) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Οὐνοφρίῳ, περι τῆς τετραμέρουθου ὄπτασιος, ἣν ὁ προφήτης εἶδεν Ἰεζεκιήλ, και δπως αὐτὴν οἱ Εὐαγγελισταὶ ἐξέλαθοντο.» Ἀρχ. «Ἐδει μὲν ἡμᾶς, ἀδελφῆ Ὀνοφριε.» Τελ. «ἐτό ἱκανὸν φάγε ἵνα μη πληθεῖς ἐξεμίσθ.»

1) Οἱ ἐν ἀγκύλαις τίτλοις τῶν ἀριθμῶν 37, 86, 39, 40 και 41 ἀνεγγραψαν ἐκ του ἐν ἀρχῇ του χειρογράφου πίνακος, ἐπειδὴ ἐλλείπουναι ἐκ του κειμένου.
2) Χ. ἐν ἀποληθῆντα.

43) «Τῷ μεγαλοδοξωτάτῳ κυρῷ Ἀνδρποῦλῳ τῷ Παλαιολόγῳ περι του πῶς ὁ Θεολόγος λαμπρότερον τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων ἐκαλεῖται τῆς του Χριστοῦ γεννήσεως, ἣν ὁ χρυσόστομος Ἰωάννης τῶν λαϊκῶν ἑορτῶν ἠνομαζέει μητρόπολιν.» Ἀρχ. «Εἰ δε και οὐ μετὰ τῶν ἄλλων, εὐγενέστατε ἕνερ.» Τελ. «Ὅπως τόνου εὐγενέστατε, πὰ τῶν ἁγίων ἐκλαβεθῶνον φητά τῆς ἀρετῆς οὐκ ἔμπίσας ποτέ.»

44) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἀδουκίῳ τῷ ἄγγλιστῳ 1) περι του τίς 2) τε και πόθεν ἡ κατὰ τὴν ἁγίαν του Χριστοῦ φητισὴν τεσσαρεκοστή, και πόθεν ἡ κατὰ τὴν ἁγίαν του Χριστοῦ γέννησιν, και διατι οὐν τῷ τρίτῳ γάμῳ μη και τέταρτος συγκαχώρηται.» Ἀρχ. «Πολλοὶ μὲν οὖν και πωλλάκις.» Τελ. «ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.»

45) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Μελετίῳ τῷ Κριτοπόλῳ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, δεῖ οὐκ ἐπανάγκας τὸ ἐπετραδοπαρεσκευαῖς ὑποστῆναι του Κυρίου λέγοντος, οὐ πὰ εἰσερχόμενα ἀλλὰ πὰ ἐξερχόμενα καινὸν τὸν ἄνθρωπον.» Ἀρχ. «Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἤνικα πρὸς αὐτὸν οἱ φηρισαιοὶ ἔλεγον.» Τελ. «καὶ δε γὰρ ἔσθιν ἐκαίνοισιν σοφώτεροι.»

46) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ησαΐα, εἰ χρὴ πρὸς θεθῆναι ἐν ἡμέρῃ τετραδά ταυτῶν ἡ παρασκευὴν δεσποτικῶν ἐμπιστοῦσαν ἑορτῶν και εἰ 3) ἐπανάγκας ἤμιν τοῦτο, καθά τινες οἰσονται.» Ἀρχ. «Και εὐθὺς μὲν ἄρωπθῆντες 4) κατὰ τῆς σῆς δόξατος.» Τελ. «ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.»

47) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Νίλλῳ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, δεῖ μετὰ τὸ εἰκονισθῆναι τὸ ἐμβροον, τὴν νορὸν ψυχὴν δέχασθαι.» Ἀρχ. «Και περι μὲν τῶν ἐξῶθεν.» Τελ. «ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.»

- 1) Χ. ἰγγλιστω.
- 2) Χ. τουτις.
- 3) Χ. ἡ.
- 4) Χ. ἄρωπθῆντες.

48) «Τῷ αὐτῷ, περι τοῦ τι χρὴ και λέγειν περι τῆς ἐξέδου τῶν ἐν Κυρίῳ πελαγῶντων και τι πῶται τῶν ὡδὲ ἀπείρουσαι και δεῖ του 4) ἀρετῶν ἡμῶν ἑσθῆν αἰτία, οὐ μη ἡ φύσις αὐτοῦ.» Ἀρχ. «Ὅτι ἔγραυ δεῖ τὴν ἀνγλῶν ἐκείνων.» Τελ. «μηδε τῶν φησις αὐτῶν αἰτιώμεθα.»

49) «Τῷ αὐτῷ, τι χρὴ και λέγειν και τας γινόμενας εὐποτίας τῶν ἀπαιθῶντων ἕνεκεν, και εἰ πανταλῶς ἀπαλλάττειν αὐταὶ ἰσχύουσι τῶν ἀμαρτημάτων.» Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν οὐ χρὴ κατὰ τὴν διστάζειν.» Τελ. «ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.»

50) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ησαΐα περι του πῶς δεῖ 2) τὸ εὐαγγελικὸν και θεῖον ἐκλαβεθῶνον φητισὴν, πὸ λέγον 3) οὕτως ἡμαρτην ἡ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἴνα πωφλὸς γεννηθῆ.» Ἀρχ. «Εἰ δε και τοῦτο πρὸς τοὺς ἄλλους ἠπόρηται.» Τελ. «καὶ τα γὰρ αἰτιάμενος πάσθς ἀνώτερος.»

51) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Διονυσίῳ τῷ ἰγγλιστῳ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, δεῖ μετάνοιαν περι τοῦ εἰλοῦ, ὁ Σολομῶν ἐχρήσασθ.» Ἀρχ. «Εἰ δε τις και περι του σοφοῦ Σολομῶντος.» Τελ. «τοσαῦτα γὰρ φησι τῷ μᾶθητῇ ἱαν ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ γέννηται.»

52) «Τῷ μεγαλοδοξωτάτῳ μεγάλῳ ἱπαιριάρχῳ και σιβαστῷ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Δουκῆ, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν δεῖ ἡ του Κυρίου μητῆρ ἰγκυμονουσα πὸ του εἰλοῦ του ὕδαρ φητισὴν.» Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν, ὡ θεια και ἱερὰ κεφαλή 3) Τελ. «ὡ γὰρ πρόχουσα ἡμᾶς νόσος πλείω γράρει οὐ συγχωρεῖ.»

53) «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Χαρίτωνι, εἰ χρὴ προσέχιν τοῖς λέγουσιν, δεῖ ὁ ἱερὸς ὁ Χριστὸς παρὰ Ἰουδαίους χειροτονῆται.» Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν εὐρηται γάρτης.» Τελ. «ἐννυ και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.»

Εἰς τὸ τέλος ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς ἐν εἰδει ἐ-

- 1) Χ. τοῦτο.
- 2) Χ. εἰ.
- 3) Χ. λέγων.

συγγράμματα, ἴσον ἀπαράλλακτον. * Ηδε τίμα εἴληπον ἢ βίβλος αὐτή, χειρὶ τινὸς τοῦνομα τοῦ λίγω ταύτη, ὡ καὶ ὁ εἰδός τοῦνομα συγγράμην δούτα, ἕνεκα (ι) τῶν σφραγιστῶν τῆς αὐτῆς θείας βίβλου, ἢ (κα) ἄλλων χειρὶ ὁ παύτην πρότων γραφάς, ἰδιου συγγράμην συχωρήσας Κύριε τῷ αἰτωμένῳ, θεράποντι σὺ ἔξ ἀπαλλῶν ἀνύχων. * Μετὰ ταῦτα δι' ἐν κωστήρ γραφῇ * ἡσάντου ἱερέως τοῦ Δικωνίου πατριάρχου καὶ ἐξάρχου ὄντι δι' αὐτοῦ, οἰκονόμου Μονεμβασίας πρώτου ἱερέως. *

A-14.

(14) Εἰς δεύτερον, ἐκ φύλλων χάρτου 28, καὶ ἔποχης τοῦ 17 αἰῶνος: περιέχει 31

Α' ἀνωμόως τὴν ὑπὸ Ἰωάννου Ζωναρά συνταχθεῖσαν ἑρμηνείαν τῶν ἀναστασιμῶν κανόνων τῆς Ὀκτωβῆς ἐν 246 φύλλοις. 1) Β' δι' ἐπίσης ἀνωμόως τὴν ὑπὸ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἑρμηνείαν εἰς τοὺς ἀσματικούς κανόνες τοῦ τε Κοσμά καὶ Διαμαντοῦ. 2)

A-15.

(15) Εἰς δεύτερον, ἔποχης τοῦ 17 αἰῶνος σύγκειται δι' ἐκ φύλλων χάρτου 258 ἔξ ὧν τὰ μὲν πρῶτα ἑπτὰ περιέχουσι τὸν

1) Ἀντίγραφον πάσης σφάζεται ἐν Ἄθων (Νικόδημος, Ἐρτοδόριμος, ἐν Βενετία, 1836 σ. 14) καὶ ἐν τῇ κατὰ Μεδρίτην Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἑσκουριάης (Miller, catalogue, σ. 436. φ— III—41). Ὅρα δι' περὶ αὐτοῦ καὶ Fabr. Bibl. Gr. VIII, σ. 824. X, σ. 213.

2) Ταύτην ἐπίδοτον Νικόδημος ὁ ἀγοριστὴς ἐν παραρτήρῳ καὶ προσθήκῃς ἐκ χειρογράφου ἀνευρεθῆναι ἐν τῇ ἑσθ καὶ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Ἐπιροπέτου. Ὅρα Ἐρτοδόριμος σ. 17. Περὶ ἀφοριστῶν δι' τὸν συγγράμην τούτων ἐπιθετὸ σπουδαιότατον βιβλίον τῶν x. W. Christ καὶ M. Parankias, Anihologia Graeca carni num christianorum. Lipsiae, 1871 σ. XLIV—VII καὶ XLIX.

πίνακα τοῦ ταύχους, τὰ δι' λοιπὰ συγγράμματα τῶν τοῦ Διοσκορίδου ἦτοι

α) Τὸ περὶ ἱατρικῆς ἕλης.

β) * Πεδάλιον Διοσκορίδου Ἀναζαρέτως, περὶ τῶν ἰσοδύλων ζῶων προφυλακτικὰ καὶ θεραπευτικὰ. *

γ) Τὸ περὶ λυσάντος κυνὸς καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ διδμημάτων* ἀτέλει.

Τὸ κείμενον εἶναι κωμοκείμενον διὰ πολλῶν χειρωνακισμένων εἰκότων ποριστικῶν αὐν τινὰ τῶν περιγραφομένων ὑπὸ τοῦ Διοσκορίδου ζυτῶν ἢ κατὰ τῆς δι' τῆς ὕλης διαφέρει λίαν τῆς τῶν ἐκδόσεων. Ἐν κωστήρ τοῦ Διοσκορίδου ἐκδοσίς ἐστίν· ἡ χρεία καὶ συγκριθῆ καὶ ὁ ομνηραϊκὸς αὐτοῦ κώδις καὶ σημειωθῆσιν αἱ πολλαὶ αὐτοῦ διαφοραί.

A-16.

(16) Εἰς δεύτερον, ἐκ φύλλων 304 καὶ ἔποχης τοῦ 17 αἰῶνος* περιέχει δι' τὰ 3 ἔξ ἑσθ συγγράμματα τοῦ Συμεῶν Θεσσαλονίκης.

Α'. * Ἐκκλησιαστικὸς διάλογος ἐν Χριστῷ τοῦ κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κατὰ πασῶν τῶν ἀίρεσεων καὶ περὶ τῆς μόνης πίστεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἱερῶν τελειῶν τῆς καὶ μυστηρίων πάντων τῆς ἐκκλησίας, οὐδὲν αὐτῶν ἰδίον κειμηλίον ἄλλ' ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν Πατέρων, ἀπολογίαν διδοὺς ἐκάστῳ τῶν κατὰ καιρὸς ἠρωτηκῶτων. *

Β'. * Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία περὶ τοῦ Θεοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, ἱερῶν τῆς περὶ καὶ διακόνων, ἀρχιερέως τῆς καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας. *

Γ'. * Ἐκθέσις τοῦ αὐτοῦ ἀναγκασιότατη περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλων ἤτοι, ὄθεν συνελήφθη καὶ κατὰ τίνας εἰδί. *

Δ'. * Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ὀρθοδόξου καὶ ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν ἕθειν καὶ ἱερῶν σμῆβολων. *

Ε'. * Τοῦ αὐτοῦ ἀπεκρίσεις πρὸς τινὰς ἐρωτήσεις ἀρχιερέως ἠρωτηκῆτος αὐτόν. *

ΣΤ'. * Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱεροσύνης πρὸς τὴν τῶν ἑλλῶν μοναχῶν, ἱερῆς διακονίας ἡμῶν ἐν τῇ καὶ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν τοῦ προστάτου τελοῦτος τῶν βιβλίων. *

Ἐν ἑσθ τοῦ Ε' συγγράμματος ὑπάρχει ἔξ ἑσθ τοῦ ἀντιγράφου σημειώσεις. Ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ἐστὶ ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἰσάρκου οἰκονομίας, κοσμογονείας δι' Ἰηρ' Ἰου, κλ'—Ιουίου. Εὐγεθῆ μὲν οἱ ἀναγνωσκοντες αἰ δι' που τὴν διορθώσεως δέμενον εὐροίτε κατὰ τὸ δοκοῦν ὁμῶν διορθώσατε· εὐρίσατε δι' πάντως ἐντὶ κλιεστα. Ὁ γ' ἐγὼ ἐντύχον κριτοτόπου πᾶν ἀδιόρθωτον ἢ, εὐχολὴ δέ μοι ἐπὶ διορθώμα καὶ γραφῆς. Καὶ ταῦτα βιαζομένου διὰ πολλὰς (ἀς εἶδε θεῷ) ἀνάγκας. Εἰ δὲ ποτε κἀγὼ ἐντύχημι πρωτοτύπῳ ἑτέρῳ που οὐκ ἂν ὀκνησαίμ· τοῦτ' γε ποιήσει, εἰ καὶ θεοῦ ὄντ' ἂν πολλὰν κατεβλόμην ἑπιρρίλαιαν ἐντὶ ἀντίγραφον ποτι. * Μάξιμος ἀρχιδιάκωνος Ἀλεξανδρείας. * 3)

A-17.

(17) Εἰς δεύτερον κείμενον, καὶ ἔποχης τοῦ 17 αἰῶνος.

Φύλλ. 4—73. * Τοῦ σοφιστοῦ καὶ λογιστάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλιῆς, τοῦ Ἰωσφρον διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεοδοσιου μετονομασθέντος· συνοπτικαὶ ἀποστομῆσεις εἰς τὸ ἀπὸ τῶν περὶ οὐρανοῦ βιβλίων, ὡ εἰς ἕσθ τῶν κατὰ λήψην προλεγόμενα τίνα ἐκτίθηται εἰς ἕσθ τῶν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν ἀνήκοντα. * 2) Ἀρχ. * Οἶόν τις ἀπλὸς εἰς πόλιν μεγίστην τῆ καὶ μεγαλοκρηστέατην. * Τελ. * ὡν οὐδέτερον εἶθε τοῦ ἑσθ ἀπλου.

4) Πάντα τὰ σοφιστήματα ταῦτα τοῦ Συμεῶν εἰν ἐκδομένα ἐν τῇ ἐν Ἰασίῳ τῷ 683 ὁμοεικονίῳ εὐλογίᾳ τῶν ἀπὸ τῶν αὐτοῦ.

2) Ἀνέκδοτον Ζαῖρα, 148 ἀν. σ. 313. Ἀντίγραφον εὐρίσκει ἐν τῇ ἐν Κίπρι Βιβλίῳ τοῦ Π. Τέσου (ὄρα Ἐσθ, Μεσ. Βιβλ. Α, σ. 299), ἐν τῇ τῆς Π. Φωλιάς (ὄρα Ἐκ θ σ σ σ σ σ. 5. ἀρ. Γ') καὶ ἐν τῇ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης Βιβλιοθήκῃ (ὄρα Ἀμπερακοπούλου, Προσθήκας καὶ διορθώσεις. σ. 31.)

στάτης καὶ μοναχικῆς φτώχεις νοσηρίας τε καὶ τούτων. *

Φύλλ. 75—149. * Τοῦ σοφιστοῦ καὶ λογιστάτου κυρίου κυρίου Νικολάου Κορυθαλιῆ τοῦ Ζακυνθίου, συνοπτικαὶ ἀποστομῆσεις εἰς τὰ δύο βιβλία τῶν περὶ γένεως καὶ φθορῆς. * 4) Ἀρχ. * Ἀπορία τοῦ ἐξαιρητικῆς οὐ μωμικῆ περὶ τοῦ αἰσίου τῆς πραγματείας τούτου καθίσταται. * Τελ. * Καὶ ταῦτα ἕλεις περὶ γένεως καὶ φθορῆς. *

Φύλλ. 150—213. * Τοῦ σοφιστοῦ καὶ λογιστάτου κυρίου Γερασίμου Βλέγου τοῦ Κορυθαλιῆ, τῶν κατ' ἀπορίτας τὰς διελκτικῶν κοινῶν διδασκαλῶν καὶ κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, σχολαστικὰ (πληθύνει εἰς τὰ τρία βιβλία τῶν μετεωρολογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὡν εἰς ἐσπετέραν κατὰ λήψην καὶ προλεγόμενα τίνα ἐκτίθηται εἰς τὴν πραγματείαν ἀνήκοντα. * 2) Ἀρχ. * Ἐκ μετεωρολογικῶν ἐπιστήμης, μετεώρου τῆς ἀνθρώπου καθίσταται. * Τελ. καὶ περὶ μὲν τῶν μετεωρολογικῶν ἕλεις. *

Φύλλ. 214—222. Ἀριστοτέλους περὶ κόσμου. *

Φύλλ. 222—238. Ἀνωμόως φιλοσοφία ἀναρῶσα τὸ φέδος τῶν φιλοσοφῶν, καὶ δεικνύουσα τὴν ἀλήθειαν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. * Ἀρχ. * Οὐκ οὐδ' ὄμως τινὲς τῶν πάλαι. * Τελ. ἀφ' ἑσθ δι' ἕσθον περὶ τῶν ἐν σώματι θεωρουμένων ἀισθησῶν. *

A-18.

(18) Εἰς δεύτερον κείμενον, καὶ ἔποχης τοῦ 17 αἰῶνος.

Φύλλ. 4 περιέχει ἐν τῷ μέσῳ τὸ ἔξ ἑσθ ἀφρακλεγειον ἑπίγραμμα εἰς τὸν βίβλον. *

Βιβλίον βιβλίου γλυκεριώτατα τῆ δι' σφίρας ἀπὸ πρὸς γ' ἕμειν, δὲκται Ἀριστοτέλους. *

4) Ἀνέκδοτον Ὅρα Σάβα, Νεολ. Φιλ. σ. 231.

2) Ἀνέκδοτον Ὅρα Σάβα, Νεολ. Φιλ. σ. 338.

πρίτερα β' πού νίκηρος: θίλγι κάρματα
ταύτ' όσον
καί τ' ην γλαυκίωον, οφμα, τ' δ' αὐτ' όσον.

Μεθ' οὗ τὸν ἐξήκ των ἀντιγραφῶν σκεῖω-
σαι ἐφ' ἑμὲ φρουραρίου δ. ἤρξαντο τῆς
παρούσης πραγματείας ἑ, τε Ποίσιος ἱεροδιά-
κονος, ὁ Γεώργιος Κοδῶνας, καὶ Δημήτριος
Βλαχούτσος.»

Φύλλ. 2—123 Θεωρίου τοῦ Κορυθαλί-
ου σχολαστικὰ παραφράσεις εἰς τὸ Α, Β,
Γ, δ τῶν μετὰ τὰ φυσικά. 4)

Φύλλ. 125—298. Τοῦ σοφιστάτου Μι-
χαὴλ Ἐρεσίου τοῦ Ψελλοῦ σχόλια εἰς τὰ
μεταφυσικά τοῦ Ἀριστοτέλους ἀρχομένων τῶν
σχολῶν ἀπὸ τοῦ Ε (—τοῦ Ν.)» Εἰς τὸ τέ-
λος αὐτοῦ ἡ σημείωσις «1731 Δεκεμβρίου
48 ἀπελεύθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς
Ρίτου Διακότου τοῦ Ἰζ' Ἀρτίου καὶ καὶ Θεῶ Δό-
ξα καὶ προσέκρινε εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμή.»
Μετ' αὐτὴν δε τὸ ἐξή.

Εἰς τὴν βίβλον καὶ εἰς τὸν Ἀριστοτέλην
λαμβιακόν.

Βίβλος καλλίστη, ἣν ἔχει χειροὶ ἑτα,
μῆσαι τὰ ἔδωτα, τοῦ Σταγειρίτου,
ρήματα θεῶν ὑπερῶντα τῶν ἑσῶν,
ὕποσιον ὑπαρίν, ἣ τῶν τρέκου, ἡ
διαφοράς τε τῶν σοφῶν τούτων περὶ,
εἰπόντων, ἡ τοῦμακλιν δόξαομῶν.

Ὡ δόξα: ἐκθεῖς, καὶ σοφῶ βασινίας,
ἀναίνετ' ἄς μὲν, ἄς δε αὐθῖς εἰδύνη,
ἐφ' οἷς ἀρίστως γνάμοδοτεῖ προφρόνας,
οἰκίαν στοασμῶν, δόξαν γαθῖν
θείας τὸ πρῶτον, τοῦ Πλάτωνος ἰδέας
ἀφ' ὕψηλῆς μνῆς γε βίσιος μάλα,
κάτω β' γυνοῖ γὰς ἐπὶ ἐξαισιῶι,
καὶ ὑποβάλλει διασῶρων εἰκότως
τοὺς οὐδὲ ὑπάρχουσι, μὴ διδοῦς στάσιον.
Πυθαγορείων κατὰ ἀδολοσχίαν,
καὶ φληνέωων β' ῥησις τε, τῶν τὴν δύαδα

4) Ἀνέκδοτος Ὅρα Ζαβίρα, Νῆα Ἑλλάς σ. 845.
Ἀντιγραφε αὐτοῦ οὐκ οἰκναι καὶ ἐν τῇ ἐν Κ[α]π[ο]-
λεῖ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μεταγίου τοῦ Π. Γεωργίου.
Σάβα, Μετ. Βιβλ. Α'. σ. 299.

ἀρχὴν λεγόντων, καὶ ἀπεκρυφμένων,
ὄντων ἀπαντων, αἰθερίων χροῖων
κἀλληγορίας περὶ τὴν τοῦ λόγου
μόνον λόγου ἡγεῖσθαι οὐνεκα ἴρη.
Πρωταγοῦραν κείνον δι, τὸν κενὸν κενὸν,
ὡς . . . . . πάντα τὸν κόσμον πῆλιν

ἀντίρροποι αὐτὸν μὴ ἔντα λέγειν,
καθῆλιν ἐξῆς, τὴν ἄλλος λῖαν.

στόμα ἀνοίγει ἀπορῆνας, λαλῖν.
Ὅτως μὲν ἄγ, ἀκολουθῆσαι πάσας,
ἀριθμῶν ἴσησι, τοῖς μαθητῆς,

τὰ τοιάδε κρῖνουσι, κάρτα προφρόνας,
ἐκ καὶ δι ἰσότητα, ταυτότητα αὐ,
ὅμοιον ἀνόμοιον, ἡ δ' ὅσα ἄλλα,

τῷ ὄντι παρῖκοντα, ἰδιωμάτων
μὲν ὡν ἐρμητιῶσις τε, καὶ ἀναπαύσις,
ὅποιον πρῶτως, κυρίως ἀκροτάτως,

ἀπασι πάντων ὡς ἀπλοῦστατον πῆλιν,
καὶ τοῦτο οὐδὲν, ἄλλο τῶν ἔντων λέγει,
εἰρή γε ἡ ὕψιστος, πανυπερτάτη

οὐσία ὑπερφωτός, ἡ διδα, ἡ
καὶ μακάριστος, καὶ ὑπερτάτη ἄγαν,
ἡ κινουσα, ἀκινήτως τὰ κάτω,

καὶ συνήουσα, ποιούσα τ' ἰμῶνιν.
Ὡς ἄρα φαίνεται, ἔξομῆθαι μῆγα,
θεγοῦραν κάλιστα ὡς τῶν πατέρων,

εἰς τῶν ἀρίστων, τῇ δε ὁ Σταγειρίτης,
πῆρας διδοῖς τῆς βίβλου ταύτης πάσης,
καὶ κληρὸν ἀρίσι, ταύτην ὡς τέκνης,

ἄμῃν ὄφλημα, ἔξομῆθαι κωδάλωρον,
λόγοις τοῦτον, καὶ στεφάνους ἐμπλέκειν,
στίρειν τε κάρη, τὴν ἀνευροσάν τῶσα,

βασανίσασαν, τὰ φῶσιος κροφία
χ' ἀναπτάσαν μέχρι τε τῶν αἰδίων
ὄντων ἀρῆται, ἀκαταλήπτων πᾶν.

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Σμόρνῃ Ἑλληνικοῦ
Νοσοκομείου.

A—19.

(19) Εἰς δεύτερον μικρὸν, ἐκ φύλλων
496 καὶ ἐποχῆς τῶν πρώτων ἑτῶν τοῦ ἑ-
νεκτάτου αἰῶνος. Ἐπιδάλιον τῆς νοητικῆς
νῆος, τῆς μῆς, ἁγίας καθολικῆς, καὶ ἀπο-
στολικῆς τῶν ἐρθεδῶρων ἐκκλησίας, ἧτοι

ἀπαντες οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κῆνός τῶν τε
ἁγίων καὶ πανευκρίτων ἀποστόλων, τῶν ἀ-
γιῶν οἰκουμένην Συνόδων, καὶ τῶν ἐπι-
κῶν καὶ τῶν κατὰ μέρος διῶν πατέρων,
ἐλληνιστῶ ἐκτιμῶμενοι, διὰ δε τῆς καὶ ἡ-
μᾶς κοινοῦταις διαλέξεσι ἐρμητιῶσις,
τῶν πρώτων τόποις ἐκδοθέντες καὶ μετ' ἐπι-
μειλίας δυρθεδῶνιτες, διὰ φιλοτίμου δαπάνης
τοῦ τιμητάτου καὶ εὐγενεστάτου ἔρχοντος
... εἰς κοινὴν τῶν ἐρθεδῶρων ἀπάντων
σοφῶν τε καὶ ἀπλοῦστῶν ὠφέλειαν.»

Ἄθλον δι ἐκ τοῦ τίτλου ὅτι τὸ χειρόγρα-
φον τοῦτο τεύχος εἶναι ἀντιγραφὸν τοῦ ἐν
Λαφίᾳ τῷ 1800 ἐκδοθέντος Ἐπιδάλιον παρ'
Ἀγαπίου ἱερομοναχοῦ τοῦ κρητικῶ καὶ Νικο-
δήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

A—20.

(20) Εἰς δεύτερον μικρὸν, ἐκ φύλλων
318 καὶ ἐποχῆς τοῦ τῆ αἰῶνος Περίχου
δι ἀνωμόως τὴν Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου
Θεολογικὴν συγγραφήν, ἣν ἐκ πλημμελοῦς
ἀντιγράφου ἔξιδωτο β' ἐν Βιέννῃ Ἑλλογιμοῦ
ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀγαθόγγελλος Λουδοβί-
κος. Προτιματικὰ δι τῆς συγγραφῆς
εἰς τὸν ἀπολογισμῶν ἐν διδασκαλίαις κυρί-
ου κυρίου Ἀθανασίου τοῦ Περιου προοίμιον
εἰς ἕκαστον τῶν θεολογικῶν ταύτων πραγ-
ματείας, ἐν ἀποσπασταῖς βιβλίοις διηρημένον
παρὰ τοῦ συγγραφέως, ἐν οἷς ὑποκειμένωσις
τοῦ αὐτοῦ κυρίου Ἀθανασίου.» 4)

A—21.

(21) Εἰς 2ον, ἐκ φύλλων 126 καὶ ἐποχῆς
τοῦ 1ς αἰῶνος.

Φύλλ. 1—52 περιέχουσι τὰς εἰς τὴν ἑ-
ξαήμερον ὀμιλίαις Βασιλείου τοῦ Μεγά-
λου 2), ἀρχομένης ἐν τῷ τεύχει ἐκ τῶν

4) Περιτὸν τοῦ χειρογράφου τοῦτου ἐπιθ. καὶ τοῦ
ἐν Ὁμολογ. 4877 σ. 28—31 ἠρμοσιμῶν ὅτι
ἔμωσ ἔρπον.

2 Ὅρα παρ' αὐτῶν Fabr. B. Gr. VIII,
σ. 69.—Κ. Κοστοπόπου, ἱστορία φιλολογικῆ
καὶ κρητικῆ τῶν Πατέρων. Β'. σ. 376.

χειροῦ τῆς δευτέρας τῶν ὀμιλιῶν τούτων,
ἧτοι ἐκ τοῦ «μῆνοι καὶ μῆτω φωτὸς γεν-
ναθῆτος.»

Φύλλ. 53—65. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός
ἑτῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Ἐκκαριστῆ
Κοκκαδοῦσις λόγος (Α' καὶ Β') περὶ τῆς
τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως.» 4)

Φύλλ. 66—120. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός
ἑτῶν Γρηγορίου ἱεροκλήτου Νύσσης, εἰς τὴν
ἐπιλοκίαν τῆς ἔξομῆθου.»

Φύλλ. 121—124. Τοῦ ἐν ἁγίοις πα-
τρός ἑτῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισα-
ρείας Κοκκαδοῦσις εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κα-
τὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου.»

A—22.

(22) Εἰς φύλλον μικρὸν σῴζονται δι ἐκ
σελίδων 12 περιεχόμενον «Recueil de quel-
ques notes sur les colons en laine redigé à
 Smyrne le 15 juin 1819.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Ε. Α. de Andria.

A—23.

(23) Εἰς δεύτερον, ἐκ φύλλων ἐκτὸν δε-
τῶ καὶ ἐποχῆς τοῦ τῆ αἰῶνος περιέχει δι
τις ἐν Κ[α]π[ο]λεῖ τῷ 1804 ἐκδοθείσας ἐπι-
στολάς Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ Ἰζ'
ἀπορῆτων ἐν τεύχει ἐπιγραμμῶν κ. Ἐ-
πιστολόρων.»

A—24.

(24) Εἰς δεύτερον, ἐκ φύλλων 142 καὶ
ἐποχῆς τοῦ τῆ αἰῶνος «Ἀλεξίου Σπανοῦ
τοῦ Ἰζ' Ἰωαννῶν 2) περὶ τῆς ποιητικῆς,
εἰτὸν στιχογραφίας.» Ἰδοῦ τὸ προοίμιον τῆς
ἀνεκδότου ταύτης μετρικῆς.

Ἐπερὶ τῆς ποιητικῆς ὡς ἐν προοίμῳ βου-
λομένοις ἤμῃν ὀλίγ' ἔπειτα προανακρούσα-
σθαι, ἔδοξε διὰ τοῦ ὀρισμοῦ δηλώσαι πῶ-
ς τὴν ἰδιότητα, ὅπως εἰς καταλήψιν ὡς

1) Fabr. 3ῶ. ἀνω. σ. 70.

2) Ὅρα περὶ αὐτοῦ Ζαβίρα, Ἑλλ. Θῆρ. σ.
180—Κ. Σάβα, Νεολλ. Φιλολ. σ. 463.

οὐκ ἐστὶν οὐδὲ ἀμεινότερον εἰσιλθῶσι· πά-
 ρας γὰρ ἐπιστάται· ἢ τέχνης· καὶ παντός
 πράγματος ἢ δυνάτης καὶ δεινότης· διὰ τὸ
 ἄριστον καταδύλλω γίνεταί. Ἐστὶ τούτων ἡ
 ποικιλία τέχνη, ὡς ἐκ τοῦ ε' καὶ β' κεφ.
 ἐν πρῶ περὶ ποιητικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους· συ-
 νίσταται μίμνησι· πράξεις· σπουδαίας ἢ φρο-
 νίας· ἢ ἥρωας· πράξεις· διαφόροι, τέλος ἔ-
 χουσα τὴν προτροπὴν διαφόρος ἐστὶ τὸ βέλ-
 τιον. Ἐν ταύτῃ τῇ προτεθείσῃ τῆς ποιητι-
 κῆς τέχνης περιγραφῆς, γίνονται μὲν ἠρώων ἐ-
 πίχει ἢ μίμνησι, οὐ γὰρ ἡ ποιητικὴ μόνη
 μίμνησι ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι, οἷον ἡ σύ-
 λλακτικὴ ἢ κίθαριστικὴ, ἢ ἄρρηγοτικὴ, κατὰ
 τὸν Ἀριστοτέλην ἐν κεφ. α' περὶ ποιητικῆς,
 διαφοράς δὲ τόπων ἐπίχει τὰ λοιπὰ. Καὶ
 εἰς μὲν τῆς σπουδαίας πράξεως δειλοῦται
 πάντα τὰ ἥρωικὰ ποιήματα, διὰ δὲ τῆς
 φροσύνης, ἢ κωμωδίας, αὐτὰ γὰρ αἰετὶ περὶ
 φύλας ὑποθεσίαι καταγίνονται, εἰς ἔλεγ-
 χον τῶν ταύτας μετερχομένων· διὰ δὲ τῆς
 ἠρώων, αἰετὶ τραγωδίας, αὐτὰ γὰρ περὶ τὴν
 πᾶς σπουδαίας καὶ φροσύνης πράξεις καταγι-
 νόματα, τὰς συμφορὰς τῶν ἀνθρώπων παρι-
 στώων ἐν πράγμασι διαφόροι· πᾶσων δὲ
 τέλος τὸ σκοπιμώτατον τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ
 τὸ βέλτιον προτρέπειν, διὰ καὶ τὸ διαφό-
 ρως ἐν τῇ περιγραφῇ προτεθείσασιν· εἰ-
 μὲν βραβυδῶν δ' ἐπαινοὺς μετέρχεται, ὃ δὲ
 κωμωδῶν διὰ ἄφρων, ὃ δὲ τραγωδῶν διὰ
 τῶν συμφορῶν, αἰ πάντες δὲ κοινὰς κατὰ
 μίμησιν τῶν πραγμάτων ἔθεν καὶ κατὰ
 τὸν Ἀριστοτέλην ἐν κεφαλαίῳ γ' περὶ ποι-
 ητικῆς, καὶ δῖα μᾶτα καλεῖσθαι τινες αὐτὰ
 φασὶν ἐπὶ μίμησιν δρώντας.

Ἄσθη ἡ ποιητικὴ τέχνη τοῖς πάλαι τῶν
 ἑλλήνων σοφοῖς φιλοσοφίαις τις πρώτη εἰδὴκί,
 εἰσάγουσα εἰς τὸν βίον τὸν ἀνθρώπου, διδα-
 σκουσα πᾶν πάθος καὶ ἦθος, καὶ πᾶσαν πρᾶ-
 ξιν μετ' ἠθόνων ἔθεν καὶ τοὺς παῖδας διὰ
 ταύτας ἐπαίδουσι πρῶτον, σωφροσύνης τὴν
 ποιητὰς τεκμαιρόμενοι, ὅσα δὲ τῇ ποιητικῇ
 πᾶσαν πρᾶξιν, μῆθυσιν τε καὶ τέχνῃν ἀπα-
 νᾶν ἀκτεριζομένην παριστάει πρὸς τοὺς ἀν-
 θρώπους ἅπαντα μέλιμα, εὐπερὰδεκτα, ἡ-
 δία, καὶ τὸ ἀπιστον πολλὰκις ἐκ φροσύνης

πιστὸν εἶναι τεκμαιρόμενη, καὶ τὸ ψευδὲς ὡς
 περ' ἀληθὲς μετερχομένην ὃ δὲ καὶ Ἡσίοδος
 διορανοίμενος λέγει ἐν Θιογονίᾳ

Ἴδμεν φέβουσα πολλά λέγειν ἑτέρωσιον βροῖα
 Ἴδμεν δ' εὐτ' ἐθάλωμεν, ἄληθιά μυθήσομεθα.

Ἔθεν καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ταυτοῖς
 τῆς ποιητικῆς τέχνης τὸ συμφέρον καὶ τὴν
 λυσίτελειαν ἦν παρῆεν τοῖς ταύτας μετερ-
 χοίμοις· νόους ἐμφαίνων ἐν τοῖς ἡμέτεροις
 δι' ἱερδικῶν οὕτω φησὶ στίχων

Τὶ οὐκ ἐπίνοθα· τοῦτ' ἴσως θαυμάζειτε
 πρῶτον μὲν ἠθέλησα τοὺς ἄλλους· καμῶν
 οὕτω παιδεύουσι τὴν ἐμὴν ἀμρσίαν
 ὡς ἂν γράφω γι' ἄλλα μὴ πολλὰ γράφω
 καμῶν τὸ μέτρον· δεύτερον δὲ τοῖς νόοις,
 καὶ τῶν ὄσων μάλιστα χαιροῦσι λόγους
 ὡς περὶ τι περὶ τῶν τοῦτον δοῦναι φάρμακον
 παύσει ἀγῶνιν εἰς τὰ χρησιμώτερα
 τέχνη γλυκάζων τοὺς κερῶν τῶν ἐντολῶν.

Καὶ παρακατῶν
 Τίς οὐκ ἐβλάθη σοι τοὺς νόους δι' ἠθόνων
 σεμνῆς ἀγῶνας πρὸς θεοῦ κοινωνίαν·
 οὐ γὰρ φέρουσιν ἄφρων μετὰστασιν·
 Νῦν μὲν τίς ἐστὶν ἡμῖν εὐγενέστερα
 πῆξιν δ' ἐταν τὸ καλὸν ἐν χρόνῳ λάθω,
 ὑποπάσασσας ὡς εἰσίσματ' ἀφίδων
 τὸ κομψόν, αὐτὸ τ' ἀγαθὸν φυλάξωμεν.
 Τοῦτ' εἰς τὸν γένετον χρησιμότερον·
 οὐδ' οὐ τὰ ἔφα τῷ γλυκεῖ κερῶν τῶν
 ὡ σεμνῆ καὶ συναρῶν καὶ συνημένῃ
 τί οὐκ κελίξει· τῆς λατῆν εὐμετρίαν,
 τί οὐκ ἐμέτρον σταθμάμενος τὰ τῶν
 πῆλας;

Ἐὶ τὸ εἶναι ταύτης τῆς ποιητικῆς τέχνης
 συνίσταται ἐκ τριῶν τούτων, ἱστορίας, δι-
 αθέσιως καὶ ἠθόνων· εἰς ἱστορίας μὲν β' ἐ-
 στίν τ' ἀλήθεια, οἷον ἐπὶ τῶν νέων κατὰ-
 λογος τοῦ Ὀμήρου, ἦτοι τὰ βιωτικὰ ἐκ δι-
 αθέσιως δὲ, ἐπ' ἠθόνων καὶ ἡ πράξις ὡς
 εἰτε μαχομένων· παρειαγῶν τοὺς ἥρωας,
 Ἐλλήνας τε δακλῶν καὶ Τρῶας· εἰς ἠθόνων
 δὲ, ἦνικα εἰσὶν οἱ μῦθοι, ὡς ἐταν εἰσίσγα

τοὺς περὶ θεῶν μῦθους, δι' αὐτῶν καθήλυ-
 των τὴν κοίτην. Ἰδέας δὲ λόγων ταύτας
 τῆς ποιητικῆς τρις ἴσθων οἱ πάλαι, τὴν
 μιμητικὴν, ἦν καὶ δραματικὴν φασὶ, τὴν ἄ-
 μιμητον καὶ μικτὴν καὶ κατὰ μὲν τὴν μι-
 μητικὴν ὁ Ὀμηρος κωμῶς συνιγράφεται,
 ἐδοκίμων συνηγῶν τῶν εἰς μίμησιν ὑποκει-
 μένων προσώπων· κατὰ δὲ τὴν ἀμιμητον
 Θιογονίαν καὶ Φακυλλίδην, ἀμφοτέρω γὰρ ἡ-
 θικῶς μετερχόμενοι πράξεις, ἦθῃ ἢ τρόποις,
 μηδένος κατὰ μίμησιν ὑπέστησαν· κατὰ τὴν
 μικτὴν δὲ Ἡσίοδος, εἰς τε τὸν Πέρσην ἠθι-
 κῶς, ἔργα καὶ ἥρωας συνιγράφεται, καὶ τὴν
 ἀσπίδα Ἡρακλεῖος κατὰ μίμησιν.

Ἐτάυτη δὲ τὴν ποιητικὴν τέχνην εἰς
 τρία εἶδη τὰ γενικώτατα διαιροῦσιν, εἰς βρα-
 βυδίων, κωμωδίων καὶ τραγωδίων· καὶ τῇ
 μὲν βραβυδία ἡμελερμάνουσι πάντα τὰ
 ἥρωικὰ ποιήματα, οἷον τὰ τοῦ Ὀμήρου, Ἀπ-
 σίανου, Ἀπολλωνίου, καὶ ἄλλων τοιαῦτα
 καὶ τοὺς τῶν τοιοῦτων ποιητὰς βραβυδῶς
 ἐλεγῶν ἐκλήθη δὲ βραβυδία, ὡς δοκεῖ τοῖς
 δοκιμοτέροις, διὰ τὸ κατὰ συνθήκην τεχνι-
 κῶς βραβυδοῦσιν τὴν ὥδην, περὶ ἧς ἐβόλαι
 εἰσάγεται Ἡσίοδος ἦτοις τοιαῦτ' ἐν μί-
 τρω ἥρωικῶ

Ἐν δὲ τῷ τότε πρῶτον ἔγω καὶ Ὀμηρος
 αἰδοί
 μίλομεν δ' νεαρὸι ὁμόνοι βραβυδῆς αἰ-
 δῆν.

ἐν ταῖς παρεβολαῖς Ἐὐστάθ. Π λ σ, καὶ ἐν
 τοῖς σχολίοις Πινδάρου Νευ. εἰδει β', ἐνθα
 ὁ αὐτὸς τε Πινδάρου ἐκ τοῦ βραβυδῆ τὴν ὥ-
 δην κληθῆναι τὴν βραβυδῆν ἀποφαίνεται
 οὕτω φησὶν

ἔθεν περ καὶ διηγεῖται
 βραβυδῶν ἐπίων τὰ πολλ' αἰδοί.

Ἐτίνες ἔμπερ καὶ παρὰ τὴν βραβυδὴν εἰ-
 λουσι βραβυδῆν ἀληθῆναι, ὡς περ τὶς βρα-
 βυδῆ οὕσα, ἀκολουθοῦντες Καλλιμάχῳ
 οὕτως εἰκότι· ἔκαλ τὸν ἐπὶ βραβυδῶν μῦθον
 ὑφανόμενον, διηγεῖται· ἀεὶδω δὲ δαδωμῆτος·

εἰς τὰς παρεβολὰς Ἐὐστάθ. Π λ σ, καὶ ἐν
 τοῖς σχολίοις Πινδάρου Νευ. εἰδει β'. Κατα-
 γίνεταί δι' αὐτῆς ἡ βραβυδία περὶ τῶν ἥρωι-
 κῶν πράξεων καὶ ἱστορίας, καὶ μῦθους τῶν
 ἑλλήνων θεῶν, εἰς πᾶσαν ἑλλήν ἀρσῆν καὶ
 ἀξιότατα ἑνέρων ἀνδρῶν, καὶ τοῦ παντός
 πόρου· τῇ δὲ κωμωδία ἡμελερμάνουσι
 ἔκαστοι αἱ κωμωδία, οἷον τοῦ Ἀριστοφῶ-
 νους καὶ Μενάνδρου, καὶ β' φασὶ Ὀμήρου
 Μαρτυρῆν· ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἢ ὅτι κατὰ τὸν
 καιρὸν τὸν κώματος ἦτοι τοῦ ἔθους, ἢ ὅτι
 ἐν τοῖς κώμοις τοῦ Διονύσου πρῶτον ἐβρέ-
 θη, ἢ ὡς φαίνεται ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ
 Ἀριστοφῶντος· ἐπὶν κωμωδίαν κωμωδοῦ
 φασὶ ὑπὸ Σουσαρῶντος τὴν δὲ ἠνομοσίαν ἔ-
 χει ὃ μὲν ἐστὶ ἐπὶ τὰς κώμας περὶόντες ἦ-
 δον καὶ ἐπιδείκνυντο μῦθος κώλων οὕσων,
 ἀλλ' ἐν κώμοις οἰκόντων τῶν ἀνθρώπων,
 οἱ δὲ ἀντιλέγοντες φασὶ μὴ κώμας καλεῖ-
 σθαι παρ' Ἀθηναίους ἀλλὰ δέριους, καὶ κω-
 μωδῶν αὐτῶν καλοῦσιν, ἐπὶ ἐν τοῖς ἑσῶς
 ἐκώμαζοι· ταύτην δὲ Ἀριστοφῶν, Ἀγῶν.
 καὶ τραγωδῆν καλεῖ οὕτω γράφων ἐμῆλω
 περὶ τῆς πῶλεως τραγωδῆν ποίων· καλεῖ
 ταύτην τραγωδίαν, κατὰ τὸν αὐτοῦ ὑπο-
 μνηματιστῆν εἰς τὸ αὐτὸ, διὰ τὸ τοῖς κω-
 μῶσι κωμικὰ τὰ γὰρ εἰδῶσθαι, ταύτῃσι νέων
 οἷον καταγίνεσθαι δι' αὐτῆς ἡ κωμωδία περὶ
 γέλωτος καὶ σκώματος. Τῇ δὲ τραγωδία
 ἡμελερμάνουσι πᾶσαι αἱ πραγμαὶ πρά-
 ξεις, οἷον αἱ τοῦ Ἀισχύλου, Σοφοκλέους,
 Εὐριπίδου καὶ ἑλλῶν ἑκλήθη δὲ οὕτω ἀπὸ
 τοῦ τράγου ἢ τράγου, ταυτοῖσι νέων οἷον
 λαβάνων, ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγῆ γλεῖσθαι τὰ
 πρόσωπα κατ' ἄρχαίς ὡς ὑποκρίτας, ἢ ἀπὸ
 τοῦ τετραγώνως ἴστασθαι, τετραγωδία, ἢ
 ἀπὸ τοῦ πραχίας ὡς ἔχιν τοὺς ἠθόνους
 τραγωδία, τραγωδία, ἢ ἀπὸ τοῦ τραγῆν, ἢ
 δὴ καὶ τὸ βαρέως βοᾶν, ἐπὶ τοῖς ἠθόνους.
 Τὸν ἀγῶνα δ' αὐτῆ ποιηταὶ περὶ τὰς μεγί-
 στας συμφορὰς. Τοῦτων δὲ καὶ τῶν τριῶν εἰ-
 δῶν τῆς ποιητικῆς τέχνης πρῶτος ὄρηγη
 τῆς Ὀμήρου ἐφάνθη κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη
 κεφ γ' τῆς ποιητικῆς οὕτω λέγοντα· Ἐτῶν
 μὲν οὐν πρὸ Ὀμήρου οὐδέτις εἰχόμενος εἰπεῖν
 τοιοῦτον ποίημα, εἰκὸς εἶναι πολλοῦ· ἀπὸ

δι' Ὁμήρου ἀρξαμένοι ἐστί και μετά τοῦ-
τα ὡς περ δι και τὰ σπουδαία μάλιστα
ποιητῆς Ὁμήρου ἦν (μόνος γάρ οὐδ' ἐστὶ ἡ
ἀλλ' ἐτι και μεμπέτες δραματικῆς ἐποιοῦσι)
οὕτω και τὰ πῆς κωμωδίας σχήματα πρώ-
τος ὑπέδειξε, οὐ φάγον ἀλλὰ τὸ γέλοιο
ἄρματι ποιήσας· οὐ γάρ μαργίτης ἀνόλο-
γο ἔχει, ὡς περ Ἰλιάς και Ὀδυσσεΐα πρὸς
τὰς τραγωδίας, οὕτω και οὗτος πρὸς τὰς
κωμωδίας.*

«Οἱ νεώτεροι τὴν ποιητικὴν τέχνην δι-
κροῦσι και εἰς ἕτερα κλίω εἶδη παρὰ τὰ
πρῆτα ταῦτα, εἰς τὴν λυρικὴν, διθυραμβικὴν,
ἰσμβογογραφικὴν, ἰσμβογογραφικὴν, ἐπιβαλαμο-
γραφικὴν, ἐπιγραμματογραφικὴν, ἐλεγιο-
γραφικὴν, μονωδιαν, και εἰς ἄλλα κλίω
εἶδη, ἅπτα κριτικὰ ἔχει και γράφει, ἐπει περ
εἰς ἅσα ἂν εἶδη τὴν διαίρεσιν ταύτην πάντα
ἐπι τὰ ἀνωτέρω τρία εἶδη ὑπάγονται. Ὑπό
μὲν τὴν βρωδιαν ὑπάγεται ἡ μονωδία, ἡ
τῆς μονοπροσώπου τὰ γεγονότα ἡ τὰ γε-
νησόμενα διεξέρχεται. Ἡ ἐπιβαλαμογραφία,
ἥτις ἐγκώμιον γράφει εἰς τοὺς νομίους, ἕ-
περ ἐπιβαλάμω λέγεται, ὧν τινὰ μὲν ἔθε-
ται ἰσπέραι, ἅπτα λέγεται κατακομιτικὰ,
ᾗ δέται δι ἰσ' ἰσπέραι ἕως μέσης νυκτός,
τινὰ δι ἔθρηια, ἃ και διγεργτικὰ προσγο-
ρεῖται ταῦτα δι τὰ ἐπιβαλάμω παρ τοῦ
θαλάμω εἰ παρθένοι ἔδον, ἵνα τῆς παρθέ-
νου ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς βιαζομένης, ἡ φωνὴ μὴ
ἔξακοῦται, λαθ' ἡν δι διακρουτομένη διὰ
τῆς τῶν παρθένων φωνῆς ἡ ἰσμβογογραφία, ἡ
τῆς ὕμνου εἰς θεοῦ γράφει ἡ ἐπιγραμματο-
γραφία, ἥτις και ἀναθηματικὴ λέγεται, και
γράφει εἰς ἀνδράντας, οἰκούς, ἀξίους τε ἄν-
δρας, βίβλους, και εἰς τὰ ἐν ναυτῶ ἀναθημα-
τα, και εἰς ἕτερα τοιαῦτα, ἐπιγράμματα ἡ
λυρικῆ, ἥτις περιέχει πάντα τὰ διὰ λύρας
ἀδόμενα ποιήματα ὑπὸ δι τὴν κωμωδιαν
ἀδόμενα ποιήματα, ἥτις πολυτρόφους
ὑπάγεται ἡ διθυραμβικὴ, ἥτις πολυτρόφους
κλίω εἰς Διόνυσον ἄματα, ἄρχησις μετά
μέθης ἀσπληγῆ ἄματα, και πορνικὰ ἄδουσα·
διθυραμβικὴ δι ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ Διόνυσου
τοῦ διὰ δὸο θυρῶν ἐκδάντος, τῆς τε γα-
πτρὸς τῆς Σαρπλῆς και τοῦ μητροῦ τοῦ Διός,
ἡ ἐν διθύρω ἐντῶ τῆς Νύσσης τρωφέντος

ἡ ἰσμβογογραφικῆ, ἥτις περὶ τὰς λοιδορίας
καταγίνεται δι' ἰσμβῶν (ἰσμβίζειν γάρ ἐστι
τὸ ὑβρίζειν, και ἰσμβῶς ἰσμβροῦ ἐστὶ λοι-
δορία) καταχρηστικῶς δι και δι' ἑτέρον οἴ-
ουδ' ἵτιος μέτρον ὑπὸ δι τὴν τραγωδιαν
ὑπάγεται ἡ σατυρικὴ, ἥτις περὶ τὰς συμ-
φορῆς τῶν ἀνθρώπων καταγίνεται διαφέρει
ἔμπης τῆς τραγωδίας ἐτι ἡ μὲν τραγωδία
βρῆνους μόνον και οἰμωγῆς περιέχει ἡ δι
σατυρικὴ συγκρινάται τὰς εὐφορίαις και
ἰλαρότητι και ἀπὸ δακρῶν εἰς χαρὰν τε-
λειοῖ σατυρικὴ δι ἐκλήθη ἀπὸ τῶν Σατύ-
ρων, τῶν εὐρότων αὐτῶν γεωργῶν και ἑ-
τελῶν ἀνθρώπων ἡ διὰ τὸς ἄδοντας
ταύτη ἀρχομένη μετρίβεται τῶν Σατύ-
ρων. Τὰς ἀρχάς δι αὐτὴ ἡ σατυρικὴ κατὰ
τὸν Εὐστάθ. Ὀδυσ. Σ Ἰαβειν εἰ τῆς τοῦ
Ὁμήρου Ὀδυσσεΐας ἡ λογιότητι δι φσι και
ὡς εἰ τῆς ἔδουσαιακῆς εὐμῆδου συλλογα-
φίας ἔπερ παρῆκοι παραμυθίους ἀσπτα
σπουδαίους, εἰκὸς ἐπινοήθη και ὕστερον
τὴν σατυρικὴν ποίησιν, ἡ τὴν μέθοδον δι-
λεῖ οὐ μὲχι νῦν εὐρισκόμενος Εὐριπίδους,
κύκλω ἔστι δι κατὰ τῶς παλαιῶς σατυ-
ρικοῦ ἴδιον τὸ μέσον εἶναι τραγικοῦ και κω-
μικοῦ, ἡ δι κατάρξας ὑπέδειξε Ὁμηρος ἡ-
ρωικῆ σεμνότητι και ἰσμβροτικῆ παραμυθίῶς
εὐπράπελον γαληνότητα.» Ἡ ἐλεγιογρα-
φία, ἥτις εὐφορίας και οἰκτους ἐν ἐλεγίῳ
τῶ μέτρῳ γράφει κυρίως, καταχρηστικῶς δι
και ἐν ἑτέρῳ.

«Ταῦτες δι τῆς ποιητικῆς τέχνης ὑπο-
κείμενον περὶ ἡ καταγίνεται πάντα τὰ γε-
γονότα και πράγματα και τὰ δυνάμενα γε-
νέσθαι. Τρόποι δι δι ὧν ἡ ποιητικὴ συντε-
λεῖται τρεῖς εἰσὶ πρώτος ἡ τῶν συλλαβῶν
ποσότητι, β' τὰ μέτρα, και γ' τὸ ποίημα,
τούτστιν ἡ ἡδυσμένος λόγος, ὃ ἔχων μῦθ-
μόν, ἄρμονίαν, και μέλος, και ἔτι ἄλλο
παρόμιον, περὶ ὧν ἅπσα ἔστιν ἡ ἔξῃς
πραγματεία τοιπιεῖται, εἰς τρία διαίρεται-
σα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς ποιητικῆς τέχνης
τῶν βρῆντων τρόπων, παρὰ διαφόρων συγ-
γραφεῶν μεθ' ἑσπε τῆς ἐπιμελείας συλλε-
θίσα, ἐν ἑκάστῳ κανόνι τε και λέξει μα-
ραδίωμα ὑπὸ ποιητῶν ἔχουσα, οὐχ ὡς ἐ-

κείνου μόνου τοῦ ποιητοῦ (ὕτινος ὃ στίχος
εἰς παραδείγμα εἰσάγεται) οὕτω χρησιμῶ-
ν, ἀλλ' εἰς ἐμπέδωσιν τοῦ λόγου ἐνὸς μέ-
νου στίχου περιστάουσα, αὐ περ ἡμῖς τὰ
ἐκείνων ποιήματα ἀναγινώσκοντες, ἐνδειξί-
ναι και ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ πραγμα-
τεία ἐκρησθέντων ζητοῦντες εὐρισκομεν.
Δει δι τὸν βουλόμενον ἐντελῶς κατὰ ποιη-
τῆς γράφειν, τέτταρα ταῦτα ἐν πασι τῆς
ποιητικῆς εἰδῶσι ἐπιμελέστατα φυλάττειν·
ἀ καλαίαν ἱστορίαν, β' μῦθον ἀλληγορι-
κόν, γ' λέξιν ποιῶν και ἀξιωματικὴν, δ'
και τελευταίον τὸ προσήκον μέτρον. Ἡμῖν
πάντας τοὺς ἀναγινώσκοντας ταύτην τὴν
πραγματείαν συγγῆμην παρῆγειν ἔμαρτυ-
ροῖσι τύπον ἐγκωκότας, τὸ ἡμέτερον ἰλλει-
πίς διὰ τῆς ἐκωντῶν ἐπιεικείας ἀναπληροῦ-
ντες ἔστι γάρ μεγάλη, και ὡς εἰπέτι, ἀπει-
ρος σχεδὸν ἡ τῶν ποιητῶν ἀπολελυμένη ἔ-
δουα, ἔθην και δὴλοῦ δάται κολυμβητοῦ
κατὰ τὴν κρομίαν.»

A—25.

(25) Εἰς 20^ο ἐκ φύλλων 209 και ἐπο-
χῆς τοῦ 1^ο αἰῶνος περιέχει δι ἀνωμόμως
τὰς ἔξῃς εἰς τὸν Ἀριστοτέλην πραγματείας
θεοφίλου Κορυθαλῶς, φιλοκάλως γεγραμ-
μένες και μετὰ πολλῶν ἐν τοῖς περιβόροις
σχολίω.

Φύλλ. 4—48. Ἐθεσις εἰς τὴν λογικὴν
πραγματείαν

Φύλλ. 49—98. Ὑπόμνημα εἰς τὰς 1 κα-
τηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους.

Φύλλ. 99—149. *Εἰς τὸ περὶ ἄρμη-
ας τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπόμνημα.»

Φύλλ. 120—142. *Εἰς τὰ πρότερα ἀ-
ναλυτικὰ.»

Φύλλ. 142^ο—161. *Εἰς τὰ ὑστερον ἀ-
ναλυτικὰ.»

Φύλλ. 162—209 περιέχουσι ἀσπας
τὰς ἀνωτέρω πραγματείας συνοπτικώτερον
ἐν ἐρωτήσῃ και ἀποκρίσῃσι προχρηταί δι
αὐτῶν τὸ ἔξῃς προσίονον Ὀυδῆν οὕτω τοῖς
ἀνθρώποις τίμιον ἐν τῶ μετὰ σώματος βίω,
ἀλλ' οὐδ' ἐπιφωλέξ, μάλλον δ' ἀγαγκαίον

εἰς εὐχλῶν, ὡς ἡ φιλοσοφία, τοῖς τε και
μικρὸν νοῦ μετεσχηκαί και ἔκαστου εἰς ἔν-
ανον εἰθεοῖ καλοῦ, ὠμολόγηται. Εἰς δι
φιλοσοφίαν ἐπίθεσιν εἰσδός ἐστι μὴ ἡ διὰ
τῆς λογικῆς μεθόδου εἴρωσα, οὕτως ἀναγ-
καία, ὡς τῶ αὐτῶ μέτρῳ τὴν φιλοσοφί-
αν τοῖς μαθητῶσι μετρίβεται ὅωμ και
τῆς μεθόδου ταύτης ἔτυχεν ἕκαστος εὐ-
μορῆσας ἔτου ἕκαστῶν και ὕμν γλυχεμοῖν
εἰς τὰ ἀνακτῆρια προχωρεῖαι τῆς φι-
λοσοφίας τῆς τοιαύτης μεθόδου δι,
ἡν τὸ γε νῦν ἐκαστοῖ ἀσπαιωγικώτερον ὕμν
ἐκθρομέθα, ἐρ' ἔσον τὸ γε ἀγόμενον
τῆς ὑμετέρας καταλήψεως και τὸ κατεπι-
πρὸς τῆς ὡρας ἀπαιτεῖ ἵνα δι τὸ συνοπι-
κόν ὕμν μὴ και συνεπιγυμένον εἰς τὸ παν-
τελῆς γένηται και ἐκτὸς σφρηκείας δειν ἔ-
γνων παραδοξία εἶναι τὰ δοκοῦντα κατ'
ἐρωτήσῃν και ἀποκρίσῃν.»

Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ἄνω μὲν ἐν τῶ
περιβόρω ὑπάρχουσι αἰ ἔξῃς σημειώσεις
τοῦ ἀντιγραφῆς Ἐτριάς, παρῶσις τέμα
τῶ δι τῶ πόνω. Ἴσον τῶμ προτίθημι τὸν
στέργοντά με, τὴν γνώσιν αὐτῶ τῶν ἔλων
δωρομένη.» Κάτω δι τὸ ἔξῃς σημείωμα ἐ-
νὸς τῶν πρώτων τοῦ τεύχους καθῶων.
*Και τότε περ τοῖς ἔλλοις Ἀθανασίω
Λιυδίω και τῶν φίλων ἡγοράσθη δι παρὰ
τῆς μονῆς τοῦ Σπρωσταίου παρὰ τοῦ προ-
ποῦμένου κῆρ Μακκαρίου.» Εἰς δι τὸ τέλος
τοῦ ὕστερον ἀναλυτικὰ ὑπομνήματος ὑπάρ-
χει τὸ ἔξῃς ἰσμβικόν

Ἐνωπιοτατε Πατρὸς τοῦ Θεοῦ Λόγε,
ὃ πῶσι διδοῦς, σὴν χάριν αἰτουμένους,
νέμω δόξαν σοι, και καταξίωσαντι με,
ἴδεν πρώτων νῦν, τοῦ πονήματος τούτου,
και τοῦ ἔξῃς τυχῆν με, εἰθε ὡσπύτως.

Ἐδωρῆθη παρὰ τοῦ κ. Ἡλία Χανιώτου.

A—26.

(26) Εἰς 20^ο μικρὸν, ἐκ φύλλων 395 και
ἐποχῆς τοῦ 1^ο αἰῶνος περιέχει δι ἄνω τῆ-
τλου και ἀνωμόμως τὸ ἐν Βουκοροσίῳ ἐκ-

δοθέν τῷ 1768 ὑπόμνημα Νεοφύτου πα-
λοποννησίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ τέ-
ταρτον βιβλίον τῆς τοῦ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ
γραμματικῆς: τὸ περιεχόμενον εἶναι ἀτελές
κατὰ τὸ τέλος.

A—27.

(27) Εἰς δεύτερον μικρὸν, ἐκ φύλλων 68,
καὶ ἐποχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος. Ἄνωθιμου
*Journal de voyages en Barbarie et au
Lessest 1817—1821.*

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. *Et A. de An-
dria.*

A—28.

(28) Εἰς δεύτερον μικρὸν, ἐκ φύλλων 40
καὶ ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} καὶ 18^{ου} αἰῶνος.

Α' Ἐπιστολὴ τοῦ παναγιωτάτου κῦρ
Γενναδίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλε-
ως τοῦ Σχολαρίου, πρὸς τὸν τιμιώτατον ἐν
ροναχοῦ κῦρ Μάξιμον, καὶ πρὸς τοὺς ἐν
Σινῶ Ὅρει ἱερομονάχους καὶ μοναχοῦς. 4)

Β' Αὐτοβιογραφικὴ σημείωσις Μιλετίου
τοῦ Τεντιδίου πατριάρχου καθιστάμενος τῷ
1768 *), μὲθ' ἣν ἔπονται αἱ ἐξῆς τοῦ
αὐτοῦ χρονολογικαὶ σημειώσεις. «Τῷ αὐθόδ',
Ιουλίῳ ἐ θεοῦ συναυρουμένου ἐγένετο εἰρή-
νη τῶν πολέμων ὅπου εἶχον αἱ δύο βασι-
λείαι τῶν ἐθνωμανῶν καὶ τῶν ῥώσων,
γενομένης τῆς συμφωνίας ἐν Σόμλῃ. Ἐκρά-
τησαν δὲ οἱ τοιοῦτοι ροθεροὶ πόλεμοι ἀπὸ
τῶ ἀφθόδ' ἔτος σεπτεμβρίου καὶ ἐξ ὅτου ἐκ-
ρύθησαν μέχρι τοῦ αὐθόδ' Ιουλίῳ ἐ ἔτει
ἐκ χρόνων πέντε, μήνας ἑνέα καὶ ἡμέρας
ἐίκοσι καὶ μίας. Ὅσα δὲ δεινὰ καὶ χαλεπὰ
ἰδοκίμασαν οἱ δυστυχεῖς καὶ ἄεσιναι χρι-
στιανῶ ἐν αὐτοῖς τοῖς πολέμοις, αἰχμαλω-
σιας φημί, σφαγῶν, παντελεῖς γυναικείας,
ὕστερπον πατριδος, καὶ ἰξομώσεις, καὶ ἄλ-

λα μυρία δεινὰ, καὶ πέρα δεινῶν, ἴδωμεν λέ-
γειν διὰ τὸ μὴ ἐπιδέχισθαι γραφῆν. Κατὰ
δὲ τὸ ἀφθόδ' ἔτος, Ιουλίῳ ἐ ἐγένετο ἡ ἰλευ-
θρία μας διὰ βασιλικῶν προσκυτητοῦ ὀρι-
σμοῦ, καὶ μετακίσθημεν ἀπὸ τῆς Μιτυλή-
νης εἰς τὴν πατρίδα μας Τέντιδον. Ἐβλήθημεν
κατὰ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ αὐτοῦ,
δὲν ἰλλεψάμεν τὸ νὰ γράσωμεν συνεχῶς καὶ
ἀδιλείπτως τῷ τε πατριάρχῳ κῦρ Σωφρο-
νίῳ, τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ, τοῖς ἐπιτρόποις τοῦ
κοινοῦ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἰδίοις ἀρχιερεῦσι
τε καὶ ἀρχουσι, δεόμενοι θερμῶς νὰ μᾶς ἰ-
λευθερώσωσιν ἀπὸ ἐντεῦθεν, καὶ νὰ ἀπέλθω-
μεν εἰς Βασιλεύουσαν διὰ τινος κατεπαγγί-
σας ἀναγκαίας μας χρείας, μάλιστα μετὰ πα-
ρελουσιν ἔτους ἐνός, μὲνῶν ἑνῆκα καὶ ἡμε-
ρῶν δύο, ἥτοι τῷ αὐθόδ' ἀπριλλίου κα', ἡ-
μέρα δ' εἰκτω καμφοῦντες, ἰλέθωμεν τὸν
τῆς ἰλευθρίας μας βασιλικὸν ὑψηλὸν προ-
σκυτητὸν ὀρισμὸν, διαλαμβάνων ἐτι νὰ ἀ-
πέλθωμεν εἰς τὴν ἑσῶν τῆς Ἀντιγόνου εἰς
τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, μετὰ διο-
ρίας ἡμερῶν ἐξήκοντα καὶ μίας, καὶ πάλιν
νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν ἰδίαν μας πατρί-
δα, ἡ λάθωσι πέρασ αἱ ὑποθέσεις μας ἡ οὐ
καὶ εἴθε νὰ λάθωσιν ἀγαθὸν πέρασ ἐντὸς ὀ-
λίγου, καὶ νὰ ἐπανακάμωμεν πάλιν εἰς τὰ
ἴδια, ὄντας κατὰ πάντα εὐχαριστήσιμοι εἰς
τοῦτο.»

A—29.

(29) Εἰς δεύτερον μικρὸν, ἐκ φύλλων 75
καὶ ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} αἰῶνος.

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιστάτου κυρίου
Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλίω, ἐκθέσις τῆς λο-
γικῆς πραγματείας» κατ' ἐρωτήσεις καὶ ἀ-
κρίτησιν. Πρβλ. τὸ τέλος τοῦ 25 χειρο-
γράφου.

A—30.

(30) Εἰς δεύτερον μικρὸν, ἐποχῆς δὲ τοῦ
18^{ου} αἰῶνος.

Ἐπιτομὴ τῆς μεταφυσικῆς τοῦ ἀδελ-

Ἄντωνίου τοῦ Γενουσηοῦ, ἐκ τῆς Ἱταλί-
δος μεταφρασθῆντα εἰς τὴν ἑλληνίδα, παρὰ
τοῦ κυρίου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου. 4) Προ-
ηγούνηται «τοῦ μεταφραστοῦ προλεγόμενα
τῆς μεταφυσικῆς τὰ κατ' αὐτὴν εἰς πλά-
τος διεξίδηται καὶ προδιαιουκείνηται.»

Εἰς τὸ τέλος ὑπάρχει ἡ ὑπογραφή τοῦ
ἀντιγράφου «Ἀντωνίου τοῦ ἐξ Ἰθάκης
Κασοσινοῦ.»

A—31.

(31) Εἰς 4^{ον}, ἐκ φύλλων 146 καὶ ἐπο-
χῆς τοῦ 18^{ου} αἰῶνος.

Φύλλ. 4—118 περιέχουσιν ἀνεπιγρά-
φως, (ἴσως ἐκ τῆς ἀρχῆς ἑλλείπονται τινα
φύλλα) σειρὰν εἰς τὸν μακρότερον Ἰῶβ παρὰ
Νικήτη τοῦ Σεβέρῳ ἀρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ α
ἔδαριου τοῦ β' κεφαλαίου εἰς τὸ τέλος αὐ-
τῆς ὑπάρχει τὸ ἐξῆς σημείωμα τοῦ ἀντι-
γράφου «θεοῦ τὸ δῶρον, ὃ δὲ πόνος τα-
πεινῶ Κωνσταντινουπόλεως.»

Φύλλ. 119—121 τὸ προοίμιον τῆς σει-
ρᾶς ταύτης μετὰ τοῦ ἐξῆς τίτλου τοῦ ἔλου
συγγραμματος «Συλλογὴ ἐξηγησῶν δια-
φόρων ἁγίων εἰς τὸν μακαριώτατον καὶ
καταρικώτατον Ἰῶβ, συντεθεία παρὰ τοῦ
ἱερατοῦτον μητροπολίτου Ἡρακλείας κυρίου
Νικήτη τοῦ Σεβέρῳ.» 2)

Φύλλ. 122—146 «Σχόλια εἰς τὸν Πορ-
φυρίου εἰσαγωγὴν ἀπὸ φωνῆς Ἀμμανίου τοῦ
Ἐρμείου» προλεγόμενα εἰς τὸν φιλοσοφίαν
πάντων. 3)

4) Ἐξεδόθησαν ἐν Βιέννῃ τῷ 1802. Ὁρα
Μαμουκα παρὰ Κ. Σάβα, Νιστλ. Φιλόλ. σ.
639. Ἀντιγράφων ἐκ τούτων αὐξῆται ἐν Φωκαίᾳ
Ὁρα Ἐκθ. παρὰ τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Π.
Φωκαίας ἑλλ. χειρογράφων. σ. 7 ἀρθ. 17.

2) Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἐν Λονδίνο τῷ 1637
παρὰ Πατριῶν τοῦ Τουνίου. Βλ. *Fabr.
Bibl. gr. VIII*, σ. 738. Τῷ δὲ 1712 μετε-
πώθη ἐν Βενετίᾳ παρὰ τοῦ ἡμετέρου Ἰωάννου
Μαρκωποστόρου ἱμελιεῖς Γεωργίου Χρυσοῦ.

3) Ἐξεδόθη πάλαισταυ. Βλ. *Fab. Bibl. Gr.
IV*, σ. 463. Ἀντιγραφοὶ δὲ τῶν σχολίων τού-
των αὐξῶσται καὶ ἐν τῇ κατὰ Μαδρίτην Βιβλιο-

A—32.

(32) Εἰς δεύτερον μικρὸν, ἐκ φύλλων
302 καὶ ἐποχῆς τοῦ 18^{ου} αἰῶνος περιέχει δὲ
52 λόγους τοῦ κατὰ τὴν δωδεκάτην ἑκα-
τοτατηρίδα ἀκμαέστων ἐπισκόπου τῆς
Ταυροματίας Θεοδώρου τοῦ Κεραμείου 4)
μὲθ' οὗ ἔπονται τρεῖς ἐμίλια τοῦ Χαλ-
κιδόνος ὡς ὁ μὲν ἀ ἐξερωνήθη τῇ κυριακῇ
μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, ὁ δ' ἐ τῇ κυρια-
κῇ πρὸ τῶν Φώτων, καὶ ὁ γ', ἀτελής ὄν,
τῇ κυριακῇ δ' μετὰ τὰ Φῶτα.

A—33.

(33) Εἰς δεύτερον μικρὸν, ἐκ φύλλων
138, καὶ ἐποχῆς τοῦ 18^{ου} αἰῶνος περιέχει
δὲ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας τὴν εἰς τὸ Ἰω-
άννου Εὐαγγέλιον ἐρμηνείαν. 2)

A—34.

(34) Εἰς 4^{ον}, ἐκ φύλλων 230 περραμ-
νοῦ καὶ ἐποχῆς τοῦ 18^{ου} αἰῶνος. Ἑλλητικῆς
περιέχει δὲ τοὺς ἐπομένους λόγους Γρηγορίου
τοῦ Ναζιανζηνου.

4) Ἄλογος ε' τοῦ αὐτοῦ εἰς Κυριακὸν τὸν
μάρτυρα ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκοντα μετὰ μίαν
τῆς μνείας ἡμέραν.

ἴσως τῆς Ἐσκουρήτης. Βλ. *Miller, Catalogue*
σ. 471, 490

4) *Fabr. B. G. X*, σ. 231. — *C. Mat-
thaei, de Theophane Cerameo. Dresdae,*
1782 Ἠ πρῶτη τῶν ἐπιτάων αὐτοῦ ἔκδοσις
ἐγένετο τῷ 1644 ἐν Παριείοις παρὰ Φορηγίου
Σκόρπου. Βλ. *Hoffmann, Lexicon Bibliogr.*
III σ. 769 Χειρογράφων δὲ ἀντίστοιχον τῶν λό-
γων αὐτοῦ αὐξῆται ἐν τῇ ἐν Κ[ολοκ] Βιβλιο-
θήκῃ τοῦ Π. Τέρπου καὶ ἐν τῇ κατὰ Μαδρίτην
Βιβλιοθήκῃ. Βλ. *Miller, Catalogue des Ma-
nuscris. σ. 496—K. Σάβα, Μισ. Βιβλιοθήκη.*
Α' σ. 296.

2) Βλ. *Fabr. B. G. VIII*, σ. 561. Τὸ
ἀντιγραφοῦν τοῦτο ἴλιαν διαφέρει τῶν ἰκδόσεων
φαίνεται δὲ εἶναι ἐπιτομὴ τῆς τοῦ ἔλου ἔρ-
γου τοῦ Κυρίλλου.

4) Ἐξεδόθη ὑπὸ Νεκταρίου ἐν τῇ ἐπιτομῇ
τῆς ἱερονομικῆς ἱστορίας. Ἐντερίτην, 1729 σ.
225—232.

1) Ἐξεδόθη τῷ 1861 ὑπὸ Γ. Ἀριστείδου ἐν
Παριώρῃ τομ. 1Α'. σ. 572 κ. ἴ.

2) [Του αὐτοῦ εἰς τοὺς λόγους] καὶ εἰς ἐξισιαν Ἰουλιανῶν.

3) Λόγος θ' τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν πάντοτε κωνσταντινουπόλεως γέννησιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4) Λόγος ι' τοῦ αὐτοῦ ἐπιτομὴ εἰς τὸν μίαν Βασιλείαν.

5) Λόγος ια' τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.

6) Λόγος ιβ' τοῦ αὐτοῦ εἰς Γρηγόριον, τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου, ἐπιστάτην μετὰ τὴν χειροτονίαν.

7) Λόγος ιγ' τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας.

8) Λόγος ιδ' τοῦ αὐτοῦ συντευκτικὸς εἰς τὴν πόλιν ἐπισκοπῶν παρουσίαν.

9) Λόγος ιε' τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπονησίας.

10) Λόγος ις' τοῦ αὐτοῦ ἠπολογητικὸς πρὸς εἰς Πόντον φυγῆς ἐνεκεν καὶ αὐτῆς ἐπαυτοῦ ἐπιθέσειν διὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἱεροσύνης ἐπάγγελμα καὶ ποιοῦν εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον.

11) Φύλλα ἐπισκοπῆ καὶ Ἐν ἐν τῷ τίλει ἀνάκτορος εἰς διαφόρους τοῦ Γρηγορίου λόγους.

A—35.

(35) Εἰς 4ον, ἐκ φύλλων 97 καὶ ἐποχῆς τοῦ ις' αἰῶνος. Ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τίλει ἐλλειπούσι τινα φύλλα.

Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ γραμματικῆ.

A—36.

(36) Εἰς 4ον, ἐκ φύλλων 9 καὶ ἐποχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

«Instruction sur le commerce des huiles de la Cannée» μετ' ἑν ἐπιστολῆς τῆς ἐκ Σμύρνης γαλλιστῆ περὶ τοῦ ἐν Κυδωνίας τῆς Μικρῆς Ἀσίας ἐμπορίου τοῦ ἐλαίου. Ἡ πρώτη πραγματικὴ ἐγγραφή «à la Cannée» 5 mars 1818. Ἡ δὲ ἐπιστολὴ τὴν 49 Μαρτίου 1818.

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. E. A. de Andria.

A—37.

(37) Εἰς δεῦτερον μικρὸν, ἐκ φύλλων 112 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιη' αἰῶνος.

Τεχνὴ ἑπτορικὴ «τοῦ σωφωτάτου καὶ θεολογικωτάτου καὶ ἐν ἱατρικῇ ἀρίστου καὶ καθηγημένου ἐν τῇ Μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Γεωργίου Κορέσση».

Ἐπί τινας ἐν ἀρχῇ φύλλου ἀναγινώσκεται τὸ ἐπόμενον ἐπίγραμμα

Τῆς κατὰ Σμύρνην Σχολῆς ἔστι καὶ πόδες ἢ ἐ σχολαρχῶν ἱερέους πάλαι τρέφimus Μουσῶν πασῶν, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, ἔξωμυκμένους πατρίδος Ὀδύσσης, ἰθακῆς νήσου, κλεινῆς, εὐνοιομένης, φύτλην, γενεῆν, καὶ φρονίτην οὐχ ἔσσωεν Λαερτιάδου, δὸς δ' εἴπειν καὶ κρείσσων.

A—38.

(38) Εἰς 4ον, ἐκ φύλλων 245 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιη' αἰῶνος Λόγοι διαφόροι «Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου τοῦ Κοιλῆα.» 1)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ γ' λόγου ἐν νεωτέρῃ γραφῇ ὑπάρχει ἡ ἔξης σημείωσις «Τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἱερομονάχου Μαυρομάτη, ἕπερ ἔλαβεν ἐκ τῆς μονῆς τοῦ προσφύτου Ἰησοῦ εἰς ἀνάγνωσιν ἀφ' ἡμῶν. κτ.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνη Ἑλληνικοῦ Νοσοκομείου.

A—39.

(39) Εἰς δεῦτερον μικρὸν, ἐκ φύλλων 87 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιη' αἰῶνος. περιέχει δὲ Ἄ' ἔσον ἀπαράλλακτον τῆς διαθήκης τῆς θεολογικῆς ὁμολογίας τοῦ σωφωτάτου καὶ ἀοιδίμου φωστῆρος καὶ μεγάλου πατρὸς διδασκάλου κυρίου Ἀναστασίου Γορδίου, τὸν ἐκ κώμης μεγάλου Βρηναιῶν, ὅστις ἐξέλειπε τῆς παροῦσης ζωῆς ἐβδόμεν τοῦ ἰουλίου μηνῆς, ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου, ὥρα ε' καὶ

1) βλ. Fabricii, *Bibl. Gr.* X. σ. 495.

ἐτάθη ἐν τῇ γῆ τὸ ἱερὸν καὶ καθωσάτατον αὐτοῦ ὄμακ τῇ β' ὥρᾳ τῆς κυριακῆς ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγίας ὁσιομαρτυρίας Παρασκευῆς, τῇ καὶ σχολῇ αὐτοῦ τῇ καμμένη εἰς τὴν τοπικίαν τῆς βηθεσῆς κώμης, ἐν τῷ νάρθηκι, ἐν τῷ μνημείῳ τοῦ μακαριωτάτου καὶ γέροντος αὐτοῦ κυρίου Εὐγενίου, πολλῶν πατέρων καὶ ἱερῶν πλῆθους χριστιανῶν ἀναδραμόντων, καὶ πάντων ὀδυρομένων τὴν ἀποδμήσαν καὶ στείρειν τοῦ καλοῦ πατρὸς καὶ φωστῆρος, ἐπὶ πάντων πρεσβυτέρου κτερ γατών καὶ πάντας νεοῦτερον ἐδείκνυστος ὡς ἄλλος οὐδεὶς τοῦ νῦν καιροῦ ἢ δὲ ὡς ἐτῶν ἐβδόμενοντα πέντε.» 1)

Πρὸ τοῦ συγγράμματος τούτου ἐν ἰδιαιτέρῳ φύλλῳ ὑπάρχει ἡ ἔξης ἐπιγραφή «Βιβλίον κυρίου Ἀναστασίου Γορδίου τὸ ὅπου ἐντυπύρεται εἰς τοὺς 4756, ἀψῶν ἐν Νήσῳ Κυθρίων εἰς ἔχραν Μυλοποταμοῦ.» Ἐπιτεταί ἐπίγραμμα κατ' ἀκριβῆστον. 2)

Β' «Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ καὶ ἐπιστάτου, ἐξήχητος εἰς τὸ δέκατον τρίτον κεφάλαιον τῆς ἀποκαλύψεως παρὰ τοῦ σωφωτάτου διδασκάλου Πανταζῆ τοῦ Λαρισιοῦ, 3) κατὰ τὸ γιλιόστιν ἐπτακοσιοτὸν ὀγδοκοσιῶν ἑννατον ἔτος. Ἀντιγράφεται δὲ νῦν κατὰ τὸ γιλιόστιν ὀκτακοσιοτὸν δέκατον ἔτος, ἐν τῇ νήσῳ Κυθρίων 1810, αἰ.»

Γ' «Χρημῆς τοῦ ἁγίου Ταρασίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως» μετὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ αὐτοῦ Πανταζῆ.

Δ' «Ἄτερος χρημῆς Στεφάνου Ἀλεξανδρείας τοῦ καὶ οἰκουμηνικοῦ διδασκάλου, ἐν εἰσι ἐπτακοσιοτῶ πεντηκωστῷ ἐπὶ βασιλείας Ἰηρακλείου» μετὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ αὐτοῦ.

Ε' «Ἄτερος χρημῆς τοῦ σωφωτάτου βα-

1) Πλείονα περὶ τοῦ χειρογράφου καὶ συγγράμματος τούτου τοῦ Γορδίου ἔρα εἰς τὸ ἐν «Ὀμύρῳ» 1877 σ. 16—78 ἱκόντιν ὑπ' ἑμοῦ ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀναστασίου Γορδίου», ἐν ᾧ κατέλειπε καὶ πάντα τὰ γνωστὰ μοι τούτου ἀντίγραφα.

2) Ἐπιθῶν, ἐνδ. ἀνωτέρω σ. 77.

3) βλ. Saub., *Notic. Philol.* σ. 604.

σιλέως Ἀδωντος» οὖν τῇ ἐξηγήσει τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου.

A—40.

(40) Εἰς 4ον, ἐκ φύλλων 216 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος.

Φύλλ. 1—188 περιέχουσιν «Δεσφ. προσφύτου καὶ βασιλέως» ψαλμοὺς ἑν.

Φύλλ. 159 ψαλμὸν ἐπιγραφόμενον «αὐτοῦ ἐ ψαλμοῦ ἰδωθῆρος τοῦ Δαυὶδ ἔστι, καὶ ἔκωθεν τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ψαλμῶν ἕτε ἱμονομήχης πρὸς τὸν Γολιῶν.»

Φύλλ. 159—205 τὸν πολυέλιον ψαλμὸν ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑσπέραις, μετὰ διαφόρων ἐκλογῶν ἐκ τῆς βιβλίου τῶν ψαλμῶν. Ποίημα κυρίου Νικητῆρος Βλεμμίδου καὶ πρεσβυτέρου. — Προσευχῆς Ἄννης, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προσφύτου, Ἀββακούμ τοῦ προσφύτου, Ἰσαίου τοῦ προσφύτου, Ἰωάννου τοῦ προσφύτου, τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν, ἕμωνος τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν, ἀννης μητρὸς Παρθένου Ἐβρίας, προσευχῆν τοῦ προσφύτου Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ τίμιου προσφύτου, καὶ στίχους εἰς τὸν θεῖον Δαυὶδ.

Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνη ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Φωτεινῆς.

B—1.

(41) Εἰς 8ον μίαν, ἐκ φύλλων περιγραμμένου 310 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιδ' αἰῶνος.

Λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ Ἰωδὸς ἐ κατάλογος αὐτῶν κατὰ τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους πίνακα. «Πίναξ περιέχων τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας δι' ἑπιστορῶν παραδειγματικῶν τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης, ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ καθεστῆς, συγγραμμένης παρὰ Συμεὸν μοναχῷ ἀνδρὶ ἀμαρτωλοῦ καὶ αναβαλίου, πρὸς τὴν ἡμαυτοῦ ψυχὴν ἐκδοτικῆς κατηγορίας τὸν παλαιονόμον ἀναφέροντος ἐν κεφαλαιῶσι τρέκοντα καὶ δυοῖ, καθ' ὅσους ὑποτάσσεται.»

1) «Περὶ τοῦ δειν πάντοτε τῶν οὐσιῶν ἀμαρτιῶν τὴν ἰξομολόγησιν ποιῆσθαι καὶ διὰ παντὸς ἐπὶ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν τοῦ Θεοῦ φέρον.»

2) «Ἐξομολόγησις πρώτη περὶ παραβάσεως.»

3) «Περὶ προσυχῆς, λόγος δεύτερος.»

4) «Περὶ γλώσσης, λόγος δεύτερος.»

5) «Περὶ γλώσσης, λόγος τρίτος.»

6) «Περὶ φθόνου καὶ μισαδελφίας, λόγος δ'.»

7) «Περὶ ἀγάπης καὶ τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι, λόγος ε'.»

8) «Περὶ πορνείας, λόγος σ'.»

9) «Περὶ ἀγνείας καὶ σωφροσύνης, λόγος ζ'.»

40) «Ἐπι περὶ ἀγνείας καὶ σωφροσύνης καὶ τοῦ ἀπίχεσθαι πορνείας καὶ λαγνείας καὶ ἀσωτίας, λόγος θ' ὄσους.»

41) «Περὶ γαστριμαργίας, λόγος θ'.»

42) «Περὶ νηστείας καὶ γαστριμαργίας καὶ τοῦ μηδὲνος γογγύζειν, λόγος δέκατος.»

43) «Περὶ μέθης, λόγος ια'.»

44) «Περὶ τοῦ μὴ θαρραλεῖν ἐν μόνῃ τῇ σφίτι ἀνευ ἀγαθῶν ἔργων, λόγος ιβ'.»

45) «Περὶ πλεονεξίας καὶ φιλαργυρίας, λόγος ιγ'.»

46) «Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εὐσπλαχνίας, λόγος ιδ'.»

47) «Περὶ ἐλεημοσύνης, λόγος ιε'.»

48) «Περὶ ἀκτημοσύνης, λόγος ις'.»

49) «Περὶ ἀσκήσεως καὶ ἀποταγῆς βίου, λόγος ιζ'.»

20) «Περὶ ὑπομονῆς, λόγος ιη'.»

21) «Ἐπι περὶ ὑπομονῆς, λόγος ιθ'.»

22) «Ἐπι περὶ ὑπομονῆς, λόγος κ'.»

23) «Περὶ ὑπομονῆς καὶ προσευχῆς, λόγος κα'.»

24) «Ἐπι περὶ ὑπομονῆς καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων τοῦ Κυρίου παθῶν καὶ κατὰ ἰουδαίου, λόγος κβ'.»

25) «Περὶ τοῦ μὴ μνησικακίην μὲν ποιεῖν κακὴν ἀντὶ κακοῦ, λόγος κδ'.»

26) «Περὶ ὑπερηφανείας, λόγος κε'.»

27) «Περὶ τῆς θείας ταπεινώσεως, λόγος κς'.»

28) «Περὶ ἰξομολογήσεως καὶ καταγνώσεως τῶν οὐσιῶν ἀμαρτιῶν, λόγος κζ'.»

29) «Περὶ μνήμης θανάτου καὶ τοῦ ματαίου καὶ βραχυτάτου βίου καὶ περὶ κατανώσεως, λόγος κη'.»

30) «Περὶ κρίσεως καὶ δευτέρης παρουσίας, λόγος κθ'.»

31) «Περὶ μετανοίας, λόγος λ'.»

32) «Περὶ δακρῶν καὶ φιλανθρωπίας τοῦ παναγάθου Θεοῦ, λόγος λα'.»

33) «Λόγος θρηνητικῆς, λβ'.»

Εἰς τὸ τέλος ὑπάρχει ἡ ἐξῆς τοῦ ἀντιγραφῆσαι σημειώσεως «Τὴν βίβλον ὅστις τὴν παρούσαν παρίδει, παρίδει κέρδος ἀξίον σωτηρίας.»

Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλ. τῆς ἁγ. Φωτεινῆς.

B—2.

(42) Εἰς 4ον μικρὸν, ἐκ σελίδων 635 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιη' αἰῶνος.

«Ἐκθεσις συνοπτικὴ τῆς ἑλης συλλογιστικῆς πραγματείας ἐκδοθείσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφιστοῦ Κορδοθαλέως κυρίου Θεοφίλου μητροπολίτου Ἀθηνῶν» μετὰ πολλὰν ἐν τῇ περιθωρίῳ σημειώσεων. 2)

Εἰς τὸ τέλος ἀναγινώσκειται ἡ παρούσα δέλτος εὐληπὴν ὡς τέλος, ἔτους «ψκς' δ.κ.ε.ου (δεκεμβρίου) ιε'.»

B—3.

(43) Εἰς 4ον μικρὸν, ἐκ φύλλων 448 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιη' αἰῶνος.

«Τοῦ σοφιστοῦ κυρίου Θεοφίλου τοῦ

1) Ἐν Π. Φωκαῖς σώζεται ἀντίγραφον τῶν αὐτῶν λόγων ἀνεργημένων ἐν τῷ ιη' αἰῶνι. Βλ. τὴν ἡμῶν ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Π. Φωκαῖς χειργράφων σ. 4—5 ἀρθ. δ. 2) ἰβλ. ἀνωτέρω σ. 12 χιρ. Α—11.

Κορδοθαλέως ἐκ φιλοσοφίας προδικίκοις.» 1) Ἐντεργῆ τῷ «ψλ'» ματοῦ α'»
Ἐδωρήθη διὰ παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλησίας τῆς ἁγ. Φωτεινῆς.

B—4.

(44) Εἰς 4ον μικρὸν, ἐκ φύλλων 200 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιη' αἰῶνος.

Φύλλ. 1—100. Ἀνωμόμου τέχνη ῥητορικῆ: Ἐργ. «Τὴν ἐμφυτον ἐπιθυσιῶν καὶ ἐφροσιν.» Τελ. «τοὶς ἐπιμῶνας ἐνδιατρίβουσι τοῦτοις τοὶς ἀτελείς τῆς κατὰ ῥητορικὴν τελειότητος ἐγκρατείας γενέσθαι.»

Φύλλ. 101—200. Ἀλιεζάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων, Σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ Πέτρου καὶ ἀποκρίσιν. 2)
Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλησίας τῆς ἁγ. Φωτεινῆς.

B—5.

(45) Εἰς 4ον μικρὸν, ἐκ φύλλων 424 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιη' αἰῶνος.

Φύλλ. 4—98. Ἀνωμόμου γεωμετρία Φύλλ. 98^β—146. Ἀνωμόμου ἀριθμητικῆ.

Φύλλ. 146^β—124. Ἀνωμόμου περὶ τῆς ἐπιπέδου τριγωνομετρίας.

B—6.

(46) Εἰς 4ον μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ιη' αἰῶνος.

Α' «Χριστιανῶν κατηγορούμενος.» Ἐργ. «Πυθόμενος τί ποτ' ἀν εἶπ ὦ φιλε μύστα χριστιανῶς.» Τελ. «ὅταν εἰ πρὸς τὸν πλησιον ἀγάπῃ ψυχίσθαι· ὅ μὴ γένειτο.»

Β'. «Χρηστοθῆεια συντελεῖσα παρὰ τοῦ ἐπιματάτου καὶ λογιστάτου ἀρίστου τε ἐν τε γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ ἀληθαιδείᾳ διδασκαλυτῇ πατριαρχικῇ σχολῇ»

1) Βλ. ἀνω. σ. 44' χιρ. Α—7.

2) Ταῦτοις ποιῆται μυσία Ζαῖρεξ (Νία Ἐλλάς· σ. 168) καὶ Σάου (Νεοελλ. Φιλ. σ. 389.)

λῆς κυρίου Ἀντωνίου Βυζαντινοῦ.» 1) Ἐν τῷ περιθωρίῳ ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημειώσεως· Τὸ παρὸν χειρογράφημα ὀνομάζεται ἀσπύγραμμα χρηστοθῆεια ἢ θῶν καὶ κοσμιότητα τρόπου ὑποτιθέμενος. Μετανέκταται δὲ ἀπὸ τινος ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς ἀπλῆν. Μετοχητεύσατο δὲ αὐθις εἰς τὴν ἑλληνίδα δὲ ἐλλόγιμος καὶ ἐσπουδαῖος ἄριστος· Ἀντώνιος δὲ Βυζαντινός ὁ τῆς ἐν Κωνσταντινῷ πόλει σχολῆς τῶν γραμματικῶν μαθημάτων καθηγητῆς, ἀ μὲν προτέρις, ἀ δὲ ὑπερέλεμνος, τοῦ ἀπλοῦ ἀτελοῦς καὶ ἀκοσμήτου τυγχάνοντος, καταγλαῖσας ἐκείνος τῷ κάλλει τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος, καὶ μὴν καὶ κοσμίως ποικίλως τῇ προσθήκῃ τῶν νεομαθῶν, εἰς φῶς ἤγαγεν καὶ τοὺς φιλόλογους καὶ ἀναγινοσκουσιν αὐτῷ, ἔχουσιν ἐντέθειν βυθμίζειν καὶ τὰ ἤθη κοσμεῖν πολλὰς ὑποθήκας ἐνέθηκεν, ὧ τινι καὶ ἐντυγχάνοντες τὸν ἄνδρα θαυμαζόμενους τῷ ὄψει τῆς φρίσεως καὶ τῇ τοῦ λόγου ἰδέᾳ καὶ δι' εὐφύμου γλώττης ἀγόντων.» Εἰς τὸ τέλος τῆς χρηστοθῆειας ἡ ὑπογραφή τῶν ἀντιγραφῶν «Παχώμιος (;) ἰεροδιάκονος σὺν ἀδελφῷ Καλλίνικῳ γαίροις.»

Γ'. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου λόγος εἰς τὴν βραδυπέτη.»

Δ'. «Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου περὶ φιλοπρωχίας.» Πρὸ τοῦ τίτλου τοῦτου ἀναγινώσκειται «ῥψθη, ἐν μηνὶ ἰουλίῳ, ἡρξάμενη τῶν τοῦ Γρηγορίου λογογραφικῶν.»

Ε'. «Τοῦ αὐτοῦ συντακτικῆς εἰς τὴν τῶν ῥ' ἐπισκόπων παρουσίαν.» ΣΤ'. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου ἐπιδημῆσαντας.» ἀτελής.

Ζ'. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας Καππαδοκίας, περὶ κρίματός Θεοῦ.»

Η'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως.»

Θ'. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασι-

1) Ἐτεδῆθη τὸ πρῶτον τῷ [1788 Βλ. Π. Ἀσμπρου, καταλόγος Β' σπανίων βιβλίων. Ἀθήνη, 1804. σ. 30.

λείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου, περί τῆς ἐν παρθενίᾳ ἀληθοῦς ἀθροίας, πρὸς Ἀπτόιον ἐπίσκοπον Μελίτης.

Γ. «Λόγος.» Ἀρχ. «Εἰς ἐνυπάρχει ὁ θεὸς νόμος.»

Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ὑπάρχει ἐν τῷ περιθώριῳ ἡ ἐξῆς χρονολογία, ἐρυθρᾷ μελάνῃ «αὐτῆς αὐγούστου ζ'». Ἐκαστον δὲ περιεχόμενον, ἐκτὸς τοῦ τελευταίου, συνοδεύεται ὑπὸ διαφόρων σημειώσεων καὶ σχολικῶν ἐπισημνήσεων τεθειμένων μεταξύ δύο γραμμῶν.

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Μ. Π. Κοσσονῆ.

B—7.

(47) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐκ φώλλων 401 καὶ ἐποχῆς τοῦ 11 αἰώνος.

Φύλλ. 4—156. «Ξενοφάντος Εὐρύου καιδέα,» μετὰ σχολικῶν σημειώσεων ὑφ' ἑκαστον στίχον.

Φύλλ. 157—243. «Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης ἐπιστολαί,» μετὰ σημειώσεων ὑφ' ἑκαστον στίχον καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπεζηπτικῶν σημειώσεων ἐν τοῖς περιθωρίοις.

Φύλλ. 244—327. Θεουκιδίου δημογραφία μετὰ σχολικῶν σημειώσεων. Εἰς τὸ τέλος αὐτῶν ἀναγινώσκειται ἡ σημείωσις «Τέλος λαβοῦσαι γὰρ αἱ κατὰ τὸν Θεουκιδίου δημογραφίας ἔχουσι, γραφῆς δὲ παρεδόθησαν παρὰ τοῦ Παναγιώτου Πελοποννήσιου τοῦ κατὰ τὸν Πάτριον ἐν τῷ Μουσείῳ μαθητευομένου παρὰ Δανιὴλ Πατριῶν οὗτος γὰρ ἤματι τότε, μαθητεύων ἐν τῇ Πατρίῳ.»

Φύλλ. 328—376. «Ἐξηγήσεις τῶν δημογραφίων τοῦ Θεουκιδίου.»

Φύλλ. 376—401. «Συνεσίου τοῦ σοφιστάτου λόγου ἐξηγήσεις περὶ βασιλείας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκαδίου.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικοῦ Νοσοκομείου.

B—8.

(18) Εἰς 8^{ον} μέγα, ἐκ φώλλων περὶ μνηστῶν 96 καὶ ἐποχῆς τοῦ 12 αἰώνος.

«Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου περὶ τοῦ Φυσιολόγου, δεξιᾶ δὲ ἐλάλησε περὶ φύσεως ἐκάστου γένους, θρίων τε καὶ πετεινῶν» μετὰ πολλῶν ὠραίων κεχρωματισμένων εἰκόνων.

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Π. Φωκαίας κ. Ἀν. Χαλαράμπου. 4)

B—9.

(49) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ 11 αἰώνος.

1) «Ἱατρικὸν τῶν ἐδόντων ὠρελιώτατων.»

2) Σημειώσεις περὶ τοῦ ὀνόματος Ἑλλην.

3) Πέντε ἐπιστολαὶ Δανιὴλ Κερμαῖος.

4) «Εἰς βασιλείον ἐπίσκοπον Καισαρίας Καππαδοκίας ἐπιτάριος» ὑπὸ Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ μετὰ σχολικῶν σημειώσεων ἐν τῷ περιθωρίῳ καὶ ὑφ' ἐκάστην γραμμῆν.

5) «Ἦμος εἰς τὴν χρυσορροατίδα ὑπεργαίαν Θεοτόκον, αὐκῆς ἰανουαρίου ἁ Αἰτίσις μὲν Ἀγαθαγγέλου οὐδέστις δὲ Φιλοθέου, τόμισμα δὲ Μελετίου τοῦ καὶ συγγέλου.»

6) «Τὸ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, τοῦ θεολόγου ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἕνεκεν καὶ αὐτὸς ἐπανόδου ἐκείθεν μετὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν ᾧ καὶ τῆς ἱεροσύνης ἐπάγγελμα, καὶ ὅσιον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον.» Μετὰ σχολικῶν σημειώσεων

7) «Τὸ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Βσιλείου τοῦ μεγάλου ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας Καππαδοκίας, ὁμιλία δεκάτη τετάρτη κατὰ μεθυστῶν.»

8) «Ὁμιλία ῥηθεία ἐν Δακίχοις.»

4) Ὅρα τὴν ἐμὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν τῆς Π. Φωκαίας χειρογράφων ε. 3 Προσχηγῶς ἐκδοθῆσιν αἰδικῶς πραγματεία περὶ τοῦ συγγράμματος τούτου τοῦ Ἐπιφανίου.

9) «Περὶ ταπεινοφροσύνης.»

40) «Περὶ τοῦ μὴ προσκλῆσθαι τοῖς βρωτικαῖς, καὶ περὶ τοῦ γενόμενου ἔμπυρσμου ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας.»

41) «Τὸ αὐτὸ περὶ τῆς ἐν παρθενίᾳ ἀληθοῦς ἀθροίας πρὸς Ἀπτόιον ἐπίσκοπον Μελίτης.»

42) «Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ θεολόγου κατὰ Ἰουλιανὸν βροσιλίως στηλιτευτικὸς πρῶτος.»

43) «Γυμνάσματα εἰς τὸν ἐγκωμιαστικὸν χαρακτῆρα, Φιλοθέου.»

44) «Φῆμη τοῦ δεσπότη λεγομένη εἰς τὴν Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν γέννησιν συντεθεισα παρὰ Φιλοθέου ἱεροδικάνου Κυπρίου.»

45) «Ἐτέρα φῆμη λεγομένη τῆ μεγάλῃ παρασκευῇ εἰς τὰ φρικτὰ καὶ σωτήρια τοῦ Κυρίου ἡμῶν πάθη.» Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς «Φιλόθεος ὁ ἱεροδικάνος. αὐτῆς μαρτίου εγ'.»

46) «Ἐτέρα εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια.» Εἰς τὸ τέλος «αὐκῆς» δεκεμβρίου ζ'.

47) Σημειώσεις περὶ τῆς εἰς τὸ σύμβολον τῆς πίστεως προσθήκης τῶν δυτικῶν, περὶ τῶν ἐπὶ ἐξαισιῶν ἔργων τοῦ προσήτου Ἰλίου καὶ περὶ τῶν τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἐλισσαίου.

48) «Θήματα τοῦ πρώτου εἶδους μικρὰ διὰ τοὺς ἀρχαίους» Φιλοθέου.»

49) «Κανὼν εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωπιοῦ σταυροῦ» ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ μετὰ σημειώσεων Φιλοθέου τοῦ Κυπρίου.

20) «Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν ἦτοι εἰς τὴν ἐν τῷ ναφ τεσσαρακονθήμερον προσαγωγῆν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ μετὰ σημειώσεων τοῦ αὐτοῦ.

21) «Ἐτέρα κανὼν εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια τοῦ κυρίου Κοσμᾶ ἐπισκόπου.»

22) «Ἐτέρα κανὼν εἰς τὴν ἐορτὴν τὴν αὐτὴν Ἰαζίνου τοῦ Δεμοσκηνου.»

23) «Τριῶδιον καλούμενον τῆ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρᾳ, εὐ τῆ ἀκροστιχίᾳ τῆ δευτέρᾳ» ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.»

ΚΑΤΑΛΟΓ. ΧΕΙΡΟΓΡ.

24) «Τριῶδιον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλῃς τρίτης.»

25) Τριῶδιον «τῆς ἁγίας καὶ μεγάλῃς τετάρτης.»

26) «Κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλῃς πέμπτης.»

27) «Τριῶδιον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλῃς παρεκτυῆς.»

28) «Κανὼν τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου ἔστι δὲ ποίημα ἀπὸ πρώτης ὥδης εἰς ἑκτης, Μάρκου μοναχοῦ ἐπισκόπου Ἰδρυόντος. Οἱ εἰραεὶ ποίημα γυναικὸς τινος Κασσίας ὀνομαζομένης» ἀπὸ δὲ τῆς ἑκτης ὥδης καὶ ἐρ' ἐξῆς, ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.»

29) «Ὁ κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν καὶ εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιδηρίαν, εὐ τῆ ἀκροστιχίᾳ, πεντηκοστῆν ἑορτάζουσαν» ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.»

30) Σημειώσεις περὶ τῆς κατασκευῆς διαφόρων γλυκυματῶν.

31) Ἀνωνύμου προσφώνημα.

32) Θήματα σχολικά.»

33) Ἐξ ἐπιστολαὶ Δανιὴλ Κερμαῖος.

34) Ἐπιστολὴ Χρυσάνθου διδασκάλου Σμύνης πρὸς Δανιὴλ Κερμαῖα.

35) Θηματογραφία εἰς τὴν γραμματικὴν.»

36) «Γυμνάσματα εἰς τοὺς ἐπιστολικούς τύπους» μεθ' ἃ ἔπονται ἔξ ἐπιστολαὶ ἀνωνύμων πρὸς διαφόρους.

37) «Ἐγκώμιον πρὸς τὴν μεγαλομπεσπαστῆν θεοσεβαστῆν καὶ γαλινοτάτην αὐτοκράτεισαν κυρίαν κυρίαν Ἀικατερίναν Β' παρὰ τοῦ εὐτελοῦς Δανιὴλ μοναχοῦ Πατριῶν.»

38) Πέντε ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ.

39) Ἐπιστολαὶ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου.

40) Ἐξηγήσεις τοῦ προομίου τῆς τοῦ Ἡρωδιανῶν ἱστορίας.

41) «Συνεσίου τοῦ σωφιστάτου, φιλῶδες ἐγκώμιον» μετὰ σχολίων καὶ σημειώσεων.

42) Δύο ἐπιστολαὶ Δανιὴλ Κερμαῖος.

43) Λιβανίου μελίτη, ἡ ὀκθὴσις. «Ἐξήγησαν ὁ Φίλιππος τὴν Δεμοσκηνῆν, καὶ κατέφωρον ἐπὶ τὸν τοῦ ἔδου βροβῆν ὁ Δακίχοις.»

μοσθίνης ἀποσπασθείς ἐξεδόθη καὶ ἀρθείς ὑπὸ τοῦ Φ. Λίππου γράφει παρ' Ἀθηναίως ἀντιλὴν τὸν βωβάν.»

44) Τοῦ αὐτοῦ μελέτη τρίτη, ἢς ὑπόθεσις «Τύραννος ἦτοσαν ἐξ ἀστυγέτονος πόλεως μεμάρκιο ὠραλον ἀπειλῶν πόλεμον εἰ μὴ λάβοι ἰδέξαστο τὸν πόλεμον ἢ πόλιν ἐπὶ λῆθεν ὀύραννος» πολιορκουμένης τῆς πόλεως, ὁ πατὴρ ἀποκτείνεται τὸ μεμάρκιο, ἔρριφεν ἀπὸ τοῦ τοίχου ἀπειλόντος τοῦ τυράννου κρινεταί φόνου.»

45) Τοῦ αὐτοῦ μελέτη, ἢς ὑπόθεσις «Νόμος τὸν εὐρόντα θεσαυρὸν, χιλίας τῆ πόλι διδόναι δραχμάς· φιλάργυρος εὐρών θεσαυρὸν πεντακοσίας, καὶ ἀπαίτηθείς χιλίας, ἀποθανεὶν ἀξιοί.»

46) Τοῦ αὐτοῦ μελέτη, ἢς ὑπόθεσις «Ἀλκιππὸς θυγάτηρ Ἄρως ἦν ἐτόγγανε δι Ποσειδῶνος υἱὸς Ἀλιρροβίου, ἔρων αὐτῆς ὁ μεθῶν Ἄρης, τοῦτον ἀπέκτεινε καὶ δικάζεται Ποσειδῶν Ἄρει ὑπὲρ Ἀλιρροβίου.»

47) Τοῦ αὐτοῦ «ἑτέρα μελέτη, ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Ἄρης.»

48) Τοῦ αὐτοῦ μελέτη ἢς ὑπόθεσις «πλοῦσιος ἀριστεύσας, ἦτοσαν εἰς τὴν δωρεάν, τοὺς φυγάδας ἐπανελθεῖν αὐτῆς ἀριστεύσας, ἦτοσε τοὺς ἀτίμους ἐντίμους γενέσθαι· τρίτον ἀριστεύσας, καὶ δεσποτικὸν κίττοσμένον λῆσιν, τυραννίδος ἐπιθέσεως ὑπὸ βήτονος κρινεταί.»

49) Τοῦ αὐτοῦ μελέτη, ἢς ὑπόθεσις «ἑδῶ τις ἔχων παιδας, τὸν ἕτερον ἀπεκλήρυξεν ὁ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀριστεύσας, ἦτοσαν εἰς τὸ γέρας τὸν ἀδελφὸν ἀναληφθῆναι ἀντιπύοντος τοῦ πατρὸς, οὐκ ἐπεισεν ἀξιοί καὶ αὐτὸς ἀποκρίττεσθαι.»

50) Τοῦ αὐτοῦ μελέτη, ἢς ὑπόθεσις «ἔχων τις δύο παιδας, πρὸς τὸν ἕτερον ἐχθρῶς διέκειτο ἀρρωστων ἐκίλευσε τὸ παιδί ἐν ταῖς διαθήκαις, αὐτὸν μόνον ἐγράφειν κληρονόμον ὁ δεῖ, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἐγράμην ὑγιάνας ὁ πατὴρ καὶ εὐρών καὶ τὸν ἕτερον ἐγγραμμένον, ἀποκρίττεται τὸν ἐγγράψαντα.»

54) Τοῦ αὐτοῦ μελέτη, ἢς ὑπόθεσις «τὰς

πλείους ψήφους κρατεῖν νόμος ἐκέλευεν ἐπὶ τὰ δικαστῶν, δύο κατέγνωσαν βέναντον, δύο ἀτίμωσαν, τρεῖς φυγῆν· ἀξιοί φόνου ὁ κατεγνωσμένος. Μελέτη Λιβανίου.»

51) Τοῦ αὐτοῦ μελέτη ὑπόθεσις «φιλαργύρου πατὴρ, τοῦ πατρὸς αὐτῶ ἀμολογῶντος τὸν τῶ Ἀσκληπιῶ τάλαντον δώσαντι, εἰ ὁ πατὴρ τὴν νόσον φύγοι ὑγιάνας ὁ πατὴρ ἀποκρίττεται τὸν παιδῶ ἀντίστασις.»

53) Δίκα ἐπιστολαὶ Δανιὴλ Κεραμῆως. Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Ἰλλιοῦ πόλεως κ. Τερασίου.

B—10.

(50) Εἰς 4ον μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ 1ῆ αἰῶνος.

4) «Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιστολῶν ἐξηγήσεις παρὰ Δανιὴλ Πατμίου μοναχοῦ Κεραμῆως.»

2) «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἔνεκεν, καὶ αὐτῆς ἐπαυδοῦ ἐκείθεν μετὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπάγγελμα καὶ ὅποιον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον.» παραφρασθεῖς παρὰ Δανιὴλ Κεραμῆως.

3) Δανιὴλ Κεραμῆως παράφρασις τοῦ κατὰ Ἰουλιανοῦ λόγου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ.

4) Τοῦ αὐτοῦ παράφρασις τῶν ἐλευθιζικῶν τοῦ Δημοσθένους.

5) Τοῦ αὐτοῦ ἐξηγήσεις τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Φίλιππον.

6) Τοῦ αὐτοῦ παράφρασις τοῦ περὶ παιδὸν ἀγωγῆς τοῦ Πλουτάρχου.

7) Τοῦ αὐτοῦ παράφρασις τοῦ περὶ τοῦ ἀκόλουθου λόγου τοῦ Πλουτάρχου.

8) Τοῦ αὐτοῦ παράφρασις τοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης λόγου τοῦ Πλουτάρχου.

9) «Βιβλίον κατὰ Μωσῆμ καὶ κατὰ Λατίνων συντεθεινὸν, ὁ βεβαίως οἰεῖσθε, παρὰ τοῦ σωματοῦτος ἱεροδιδασκάλου Ἀναστασίου Γορδίου τοῦ ἐξ Ἀγρῶων. Καὶ ἦν μέγχι τῆς ἐκείνου μακαρίας τιλιτυθῆς πεπολλαγμένον ἐν ἀπορρήτοις, δι' αἰτίαν, ἦν

ἢ μακαρία ἐκείνη αἰὲς ψυχῇ θρανερώθη δι, καὶ ἰδὸθη τοῖς πύραμοῖσι μεταγραφῆαι παρὰ τῶν προσκόντων ἐκείνῳ μετὰ τὴν εἰς Θεὸν ἐκδραμῆαν αὐτοῦ περιέχει δι θαυμαστά τινα, καὶ ἀξιωμακόμεντα φρικώδη τε καὶ δίος οὐ τὸ τυχόν ἐμποιούντα, τοῖς ἐσεμμένως ἐντυχάνουσιν αὐτὰ τὰ τῆς καθ' ἡμῶς Ἰλανίης γενεῆς θρηνώδη τῶρας διπλοῦμένον παριεῶν σαφέστατα τούτοις· εἰαι τὰς τῆς ἀποστασίας ἡμέρας Ἰσον ἀπαρῶν λακτον τῆς δικθῆνης καὶ θεολογικῆς ἐμολογίας κτλ. 1)»

Εἰς τὸ τέλος «Παναγιώτης Πελοποννήσιος ἀντεργάτο.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλλαν. Νοσοκομείου.

B—11.

(54) Εἰς 4ον μικρὸν, εἰς δύο τόμους καὶ ἐποχῆς ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Ἐκκλ. Μουσικῆ. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς θείας ἱερᾶς λειτουργίας. Τὸ παρὸν Πέτρου Ἀμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Ἰω. Οἰκονομίδου.

B—12.

(52) Εἰς 4ον μικρὸν, ἐποχῆς ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Ἐκκλ. Μουσικῆ. «Ἀνοξιντάρια ἅτινα ἐξηγήθησαν ἐκ τοῦ παλαιοῦ παρὰ Πέτρου Ἀμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Ἰ. Οἰκονομίδου.

B—13.

(53) Εἰς 4ον μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ 1ῆ αἰῶνος.

Α'. «Τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἐξηγήσεις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱερῶς δεσποτικαῖς ἐκτάταις ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελωδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου. 2)»

1) Πρὸς. ἀνωτ. σ. 28 γλιρ. Α—39.

2) Πρὸς. ἀνωτ. σ. 48 γλιρ. Α—41. Τὰ αὐτὰ

Β'. «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου Ναζιανζηνοῦ, περὶ τῶν καθ' ἑαυτοῦ ἐπι, δι' ὧν παροξύνει λεληθότως ἡμᾶς πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον.»

Γ'. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλᾶρας· μετὰ ἐρμηνείας ἐν τῷ περιθωρίῳ καὶ ἐπισηματικῶν σχολίων ὑφ' ἑαυτοῦ στίχων.

Δ'. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου λόγος περὶ φιλοπρωχίας.» Ἐν τῷ περιθωρίῳ ἡ ἐρμηνεία αὐτοῦ, ὑφ' ἑαυτοῦ διὰ στίχων ἐπισηματικῶν σημειώσεως. 4)

Εἰς τὸ τέλος τοῦ χειρογράφου ἀναγινώσκεται ἡ χρονολογία αὐτῆς σημειώσεως «αφ' ἐβ', εσπεμβρίου κ'.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Κοσοῦθ.

B—14.

(54) Εἰς 4ον μικρὸν, ἐκ τῶμων δύο καὶ ἐποχῆς τοῦ 1ῆ αἰῶνος.

«Καθρέπτης γυναικῶν, ἐν ᾧ φαίνονται γραφικῶς αἱ ἐν τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ περιεχόμεναι σποράδην ἱστορίαι κακῶν τε καὶ καλῶν γυναικῶν, συντεθεισῆαι μὲν καὶ στιχοῦρη γηθῆσαι παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντες, τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου ἐκ τῆς νέου

Σκοπῆλων, προσωποθεῖσῆαι δὲ τῆς ἐκλεμ-πρωτάτης, καὶ εὐσεβεστάτης Δόμνης· πίσσης Μυλοδουλαγίας, κυρία κυρία Ἐλένη Μαυροκορδάτη. 2)»

Ὁ πρῶτος τόμος περιέχει 14,858 στίχους· ὁ δεῦτερος 15,876. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τόμου ἐσχημασμένον ὁ συγγραφεὺς τὰ ἀκόλουθα. «Τὸν ὅποιον (τόμον) ὅστις ἀγα-

περίονται καὶ ἐν ἑτέρῳ χειρογράφῳ ἀνακομῆθῆναι ὑπὸ Χ. Φιλίππ. ἐν Παναζῶν τῶν 11. 1858. σ. 558.

1) Ἠ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς λόγους τοῖσους ἐρμηνεία ἀνήκει εἰς Νικηταῦν κληροῦν Σερβῶν. Πρὸς. ἀνωτ. σ. 41 γλιρ. Α—6.

2) Κατὰ Ζαβιτῶν. Πρὸς. ἀνωτ. σ. 292 καὶ Α. Βρετόν (Νεολ. φιλ. 1, σ. 85) ἐπέδωκε τῷ 4766 ἐν Λεψία, καὶ ἐπὶ τῶν κ. Σαβῶν (Νεολ. φιλ. σ. 503) ἐν Βασιλείᾳ.

πήσει και αντιγράψει, ἢ τὸν ξαναδι-
πύσῃ μαζί με ἕναν ἄλλον ἄνθρωπον ὁ-
λον μὲ τοῦτο τὸ πρωτότυπον καὶ ἄς μετρή-
σῃ τοὺς στίχους ἕνα πρὸς ἕνα ἐπιμελῶς
καὶ ἄς διορθώσῃ τὰ λάθη, κἴν τε συλλαβῶν,
κἴν τε λέξεων κἴν τε ὀλόκληρος στίχους εἴ-
ναι, ἔτι ὡς ἄνθρωπος ἀνάγκη νὰ λανθασθῇ,
ὅτι ἀλόγητος εἶς μόνος ὁ Θεός· ἀλλῆως μὴ
κἄμην, διὰ τὴν μὴ φθαρθῶν οἱ παρόντες ἱεροὶ
λόγοι, καθὼς διεφθάρσαν πολλά βιβλία
ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἀντιγραφῆς, καὶ αὐτὸς
κρηματισθῇ, πέρωντας ἔργῳ ἀντί τυχῆν,
καὶ κατάραν ἀντί, εὐλογίαν παρὰ τοῦ ἁγίου
Θεοῦ, εἰς τὸ ὅποιον τὸ φοβερὸν ὄνομα τὸν
ἐρεζῶν καὶ ἄς ἀντιγράψῃ καὶ τὸ παρὸν ἐπι-
τίμιον εἰς τὸ τέλος, καὶ ἰδῶ. Π δὲ χάρει,
καὶ τὸ ἔλεος τοῦ πολυελέου Θεοῦ εἴη καὶ
μετὰ τῶν ἀντιγραφῶντων, καὶ μετὰ τῶν ἀ-
ναγιγνωσκόντων, καὶ ἀκούσαντων, καὶ μετὰ
πάντων πάντως τῶν πιστῶν ἀδελφῶν ἡ-
μῶν ἀμῶν.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Βενετίᾳ κ. Κ.
Τριανταφύλλου.

B—15.

(55) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς ἀρχῶν τοῦ πα-
ρόντος αἰῶνος.

«Δοξαστικὸς τοῦ ἱσπερινοῦ ἀποστόλου τε
καὶ ἁγίου τοῦ Ἰουλο ἱεναυτοῦ τῶν τε ἱεροπο-
τικῶν καὶ θεομητορικῶν ἱερῶντων καὶ ἱεροτε-
λεμιένων ἁγίων, ἅτινα συνετέθησαν ἐκκλη-
σιαστικῶς παρὰ τοῦ μουσικολογιατάτου δι-
δασκάλου, Ἀλεμπαδάρου, τῆς ἁγίας τοῦ
Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κύριου Πέτρου
τοῦ Πελαιονησιου, δι' ἰδίαν καὶ κοινὴν ὡ-
φέλειαν.»

B—16.

(56) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἰθ' αἰ-
ῶνος.

Φύλλ. 4^{ον}—4^{ον}. «Ἐρμηνεία πῶς γίνεται
ἡ περιλήψις» μετὰ τινων ἐτέρων σημειώσε-
ων, εἰς τὸ τέλος τῶν ὁπίων ἀναγιγνωσκόν-
ται τὰ ἀκόλουθα «1792 δεκεμβρίου 23.

Ἰωακείμ μοναχὸς Κρήτης, παίζων ταυτὲς γέ-
γραρσι» καὶ εἰ μὲν οὐκ ἀληθὴ λέγει, ἔξισται
παίζειν τὰ παίγινα.»

Ἔπονται τρία φύλλα κενά.
Φύλλ. 8—88. Ἀνωμόμου γεωμετρίας δι-
πραξιῆς εἰς τὸ βιβλίον καὶ συνοδεύομενα
ὑπὸ τισσάρων πινάκων εἰς φύλλον. Εἰς τὸ
τέλος αὐτῆς ἀναγιγνώσκεται ἡ ἔξῃς σημείω-
σις τοῦ ἀντιγραφῆτος. «Διὰ χειρὸς Γρηγορίου
ἐν ἱερομονάχοις τοῦ ἐκ τῆς Ρεθίμου τῆς
Κρήτης, τοῦ καὶ Περδικάρη, καὶ Ἀργυρου-
πόλεως· εἴτα χειροτονηθέντος, ὅστις καὶ ἰδι-
οῦσθαι, καὶ ἰδιδασχῆν ὁ δι' ἀναγιγνώσκων
μυσειαν αὐτοῦ ἰμοῦ ποιεῖτο πρὸς τὸν Κύ-
ριον.»

Φύλλ. 89—116. «Θεωρήματα ἐκ τοῦ
Ἀρχιμ. Ἰωάννου. Ἐκ τῆς λατινίδος· φωνῆς με-
ταφρασθέντα ὑπὸ Δωροθέου Πρωτοῦ Χίου»
Φύλλ. 117—123. Ἐπίπιδος τριγωνομε-
τρίας ἀνωμόμου.

Φύλλ. 124—179. «Κωνικῶν τῶν ὁπίων ὁ-
νόμας» ἀνωμόμου, μετὰ ἔξ πινάκων ἐν τῷ
τέλει.

Φύλλ. 180—186 περιέχουσι τὰς ἔξῃς
διατριβάς.

α) «Τοῦ ὑπερίτιμου ἐν φιλοσόφοις κύριου Μι-
χαήλ τοῦ Ψιλλοῦ λύσις περὶ τοῦ τίς ὁ
παραδεισος καὶ τί τὸ τῆς ζωῆς, ζῦλον, καὶ τί
τὸ τῆς γνώσεως.»

β) «Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις περὶ τῶν προ-
θέσεων εἰς τὴν ἔξ οὗ, καὶ δι' εὐ, καὶ ἐν φ.»

γ) «Τοῦ αὐτοῦ λύσις εἰς τὸ ἔρητον τοῦ
μεγάλου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου τὸ λῆγον
ὁ τοῦ πατρὸς ὄρος, καὶ λόγος· τί ἄρα ση-
μαίνει ἔρος, καὶ τί λόγος;»

δ) «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιμύθια διασαρπητικῆς εἰς
τὸ ἔρητον τοῦ ἱπταρίου αὐτοῦ περὶ ἐμάτας ἐν
θεολογίᾳ Γρηγορίου λέγει· ἔπ' οὐδερὸς οὐδ'
τῶν ἀπάντων οὐκ ἔστιν ἔρ' ὅτω τὸ οὐχὶ
τῶν ἀπάντων.»

B—17.

(57) Εἰς 4^{ον}, μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἰθ' αἰ-
ῶνος.

Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου· «Στοιχεῖα τῆς

μεταρυσικῆς ἐν τίσσασιν βιβλίαις, ἐπιτετημη
μένα καὶ εὐλεθεῶς ἐπιτεθειμένα. 1)»

Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρῃν Ἐκκλ.
τῆς ἁγ. Φωτεινῆς.

B—18.

(58) Εἰς 8^{ον} ἐκ φύλλων 10 καὶ ἐποχῆς
τοῦ ἰθ' αἰῶνος.

«Παράκλησις πρὸς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυ-
ρα Χερσίλιππην»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Γεωργίου Ἐσφινοῦ.

B—19.

(59) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἰθ' αἰ-
ῶνος.

«Μεταρυσικῆς Ἀντωνίου Γενουανίου τοῦ
ἐκλεκτικοῦ φιλοσόφου, μεταφρασθεῖσα εἰς
τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον ἀπὸ τῆς λατινί-
δος παρὰ Εὐγενίου διακόνου Βουλγάρου
1754.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Μ. Π. Κοσονῆ· ἔ-
νθα δὲ πρότερον τῷ πρώτῳ τῆς Εὐαγγελι-
κῆς Σχολῆς διδασκάλῳ Ἱεροθέῳ τῷ Δευ-
δριεῳ.

B—20.

(60) Εἰς 8^{ον}, ἐκ φύλλων 320 καὶ ἐπο-
χῆς τοῦ ἰθ' αἰῶνος.

«[Συλλογὴ ἐξήγησε]ων διαφόρων ἁγίων
εἰς τὸν μακροβιωτάτον [καὶ καρτερικώτατον]
Ἰωάννην, συντεθεισα παρὰ τοῦ ἱεροστάτου [μη-
τροπολίτου Ἡρακλείου κυρίου] Νικήτα τοῦ
Σερρών. 3)»

Ἐπὶ τοῦ πρώτου τῶν φύλλων, ὅτινα προ-

1) Ἐτεθεῖσαν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1805.

2) Ἐτεθεῖσαν ἐν Βιέννῃ τῷ 1806. Βλ. Α. Πρω-
τοκόλ. Νεολλ. Φιλ. II, σ. 438 ἀριθ. 393.—Κ.
Σάββ, Νεολλ. Φιλ. σ. 571.—Τῆς μεταφραστικῆς
ταύτης ἀντίγραφον ἰσχυρῶς καὶ παρὰ τῷ Γ.
Ζαβίρ, Νέα Ἐκκλ. σ. 295 ἴσχυρως ἐκ νῦν ποι-
οῦσθαι καὶ ἐν Π. Φωκαίᾳ. Ὅρα ἐκθεσεως σ. 5
χιρ. 9.

3) Πρωτ. ἀνωτ. σ. 27. χιρ. Α—31.

σέθησαν ὁ βιβλιοθήκης, τοῦ τυχῶν ὑπάρ-
χουσιν αἱ ἔξῃς σημειώσεις ἐν γραφῇ τοῦ ἰθ'
αἰῶνος.

«Τοῦ κατὰ τὴν μεγαλόπολιν Σμύρῃν
περικλήτου κοιντοῦ Φροντιστηρίου. 4) Στιρὰ
τῶν ἁγίων Πατέρων εἰς τὴν βίβλον τοῦ πο-
λύτου Ἰωάννου, συλλεχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀγιωτά-
του ἐπισκόπου Νικήτα τοῦ Σερρών βιβλίον
τῶν ἐν ἱεροπύλῳ ἐστῶτων καὶ ἀναγκασιότατον.»
Ἐν δὲ τῷ ἐπομένῳ ἀναγιγνώσκεται τὸ ἔξῃς
εἰς τὴν βίβλον ἐπιγράμμα.

Ἦ βίβλος χρυσῆ, ἦν χρόνος πανδαμίτωρ
κατηλύσασεν, τέρως ὡς περὶ τι μάτην.
Ἐπερ κυρίου τὰ βήματ' ἴσται μέλι,
ὡς ψάλλει Δαυὶδ, καὶ μάλλον ὑπὲρ μέλι,
ἴσται γὰρ ταῦτα πῶς οὐκ ἂν ὑπὲρ μέλι;
Εἰ δὲ κρήνη τὰ κρίματα κυρίου
Δαυὶδος· φησὶ, μάλλον δ' ὑπὲρ κρήνην,
καὶ τίνα πῶλον ἂν εὐροίμι κρίματων
τῶν ἐν τῇ βίβλῳ τῇ χρυσῇ· τῇ δὲ πάντων
γλυκίαι ὅ' ὑπὲρ μέλι, οὐδ' καὶ κρήνη;
ἴνα δ' εἴπω τὸ μίζον, καὶ παναγίον.

B—21.

(61) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἰθ' αἰ-
ῶνος.

Α'. «*Morborum internorum, nec non
externorum curationes, utriusque morborum
generi remedia in suas quaeque classes
digesta, eruditiohis quam plurimis, et
aucthorum instructionibus condita*» ὑπὸ
Paulus Andrea Laurenti.

Β'. «*Delli straordinaria effetti del
Muschio nelle malattie convulsive dal Dr.
Wall.*» Ἀντιγράφη. «dalle Transazioni
Filosofiche no 474. an. 1744. arabic. 18.
no 4.»

Γ'. «*De frigidiorum in febris usu.*
v. Mantissa Nicolai Cyrilli Neapolitani
ad societate Londinensem scripta.»

Δ'. «*Judex remediatorum et rerum no-
tabilium*»

4) Ἐννεύσται ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολή.

7. «In presantibus humorum qualitibus humorum corporum perscrutationes cum suis indicationibus, et signis»
«Επώνται διάφοροι Ιατρικοί συνταγαι.

B—22.

(62) Είς 4ον μικρόν, εποχής του 17 αιώ-
νος.

«Του σωμάτων, και λογισμάτων κυρίου Θεοφίλου του Κορυδαλλίως, σχολαστικά παρασκευασίαι» εις τὰ μεταφυσικά του 'Αριστοτέλους 1)

B—23.

(63) Είς 4ον μικρόν, εποχής του 17 αιώ-
νος.

Α. «Νικηφόρου του Βλεμμύδου, επιτομή λογικής. 2)» Είς τὸ τέλος αὐτῆς ἀναγι-
νόμεται ἡ ἱεῖς τοῦ ἀντιγραφῶς σημειώ-
σις «Τίλος τῆς λογικῆς Βλεμμύδου φιλοσό-
φου. Ἐγράφη ἐξ ἰμοῦ Ματθαίου ἀμονάχου
τάχα και ἱεροδιακόνου ἀναξίου κατὰ τὸ
ἔτος σωτηρίου. Ἐν Πάτρῳ τῇ νήσῳ.
Κατὰ μῆνα ἰαννουάριον.»

Β. «Γεωργίου του Σουγδουζῆ, του ἱε-
ρῶν ἰωαννῶν, εις ὅσασιν τὴν λογικὴν του
'Αριστοτέλους μέθοδον προδιόκησις, ἦτοι
εἰσαγωγή. 3)» Είς τὸ τέλος αὐτῆς ἡ σημει-
ώσις «Πέρας εἰληπεν δεκεμβρίου 4.» μεθ'
ἣν ἔπεται ἡ ὑπογραφή του ἀντιγραφῶς.
«Και τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Κωνσταντινου
παπᾶ Χριστοῦ του ἱε' ἰωαννῶν.»

1) Πρόλ. ἀνωτ. σ. 20 χειρ. Α—18

2) Ἐκδόθη το πρώτον τῷ 1603. Ἀντίγρα-
φον αὐτῆς εὐρίσκειται και ἐν τῇ Φωκαϊκῇ Βιβλιο-
θήκῃ Ὄρᾳ Ἐκθέσις σ. 7 χειρ. αἱ

3) Ἐκδόθη τῷ 1792 ἐν Βιέννῃ. Ἀντίγραφον
αὐτῆς εὐρίσκειται και παρὰ Γ. Ζαβίρα, Ν. Ελ. σ.
213 ἔκδοται δὲ τοιοῦτον και ἐν τῇ ἐν Κιπλίαι.
Βιβλ. τοῦ Π. Τάφου και ἐν τῇ τῆς Π. Φωκαίας.
Βλ. Σάβα, Μεσ. Βιβλ. Α'. σ. 308. — Παπαδο-
πούλου, Ἐκθέσις ἑλληνικῶν χειρογράφων. σ. 8.

B—24.

(64) Είς 4ον μικρόν, ἐκ σελίδων 320
και εποχής του 17 αιώ-
νος.

Θεοφίλου Κορυδαλλίως «Υπόμνημα συ-
νοπτικὸν και ζητήματα εις τὴν περί οὐρα-
νου πραγματείαν. 1)»

Είς τὸ τέλος ἀναγινώσκονται τὰ ἐπιό-
μενα.
«ΑΨΤ. ἰουνίου ἰδ'. Ἐν Σμύρῃν Ἄρξας,
τέλειος, ἀρχῆ και τέλει τὴν δόξαν ἀπο-
νέμω.»

Τίμα ποθεινόν σου γὰρ πάντες ἔρωσι.
Και πληρωτικόν· οὐ γὰρ ἀρχὴν σφραγίζει.
Τίμα κράτιστον· οὐ γὰρ συνέχεις κτίσιν.
Ἐπί σοι γὰρ ἔρεται ἅπας ὁ κόσμος.
Ὅπως ἔρετον ἐξείλαστον πέλεις.

Τοὺς ἀποσυγγράσαντας πληροῖς θαυρῶν
Και τοῖς ἐπιτεύχουσιν ἐπάγεις εὐφροσύνην.»

Ἐδωρήθη παρὰ του κ. Θωμαστοκλέους
Βατιδιῆ.

B—25.

(65) Είς 4ον μικρόν, εποχής του 17 αιώ-
νος.

Νομοκάνων.
Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρῃν Ἐκκλ. τῆς
ἀγ. Φωτεινῆς.

B—26.

(66) Είς 4ον μικρόν, ἐκ φύλλων 298 και
εποχής του 17 αιώ-
νος.

«Ἐκθέσις συνοπτικῆ τῆς ἑλης συλλογι-
στικῆς πραγματείας ἐκδοθείσα παρὰ του

1) Ἀνεκδοτόν. Ἀντίγραφο αὐτοῦ ὑπάρχει
και ἐν τῇ ἐν Κ' πολίαι Βιβλ. τοῦ Π. Τ. Βλ. Σα-
βᾶ, Μεσ. Βιβλ. Α'. σ. 299, Σελίται δὲ τοῖ-
οῦτον και ἐν τῇ τῆς Π. Φωκαίας. Ὄρᾳ ἐκδο-
σῶν. σ. 6 χειρ. ἡ. Πρόλ. και ἀνωτ. σ. 19 χειρ.
Α—17.

λογιστάτου και σωμάτων Κορυδαλλίως κυ-
ρίου Θεοφίλου μητροπολίτου Ἀθηνῶν. 1)»
Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρῃν Ἐκκλ.
τῆς ἀγ. Φωτεινῆς.

B—27.

(67) Είς 4ον μικρόν, ἐκ φύλλων 68 και
εποχής του 17 αιώ-
νος.

Περιέχει δὲ πρώτον Πρόβλου του Κων-
σταντινουπόλεως λόγους (β' 2), δεύτερον «λό-
γον κατὰ του λατινεφρονος Νεοφύτου του
Ροδινου Νικηφόρου του Πριγγιλλίως 3)» και
τελευταίον του αὐτοῦ Ἰωῶ· εἰς τὸν μεγα-
λομάρτυρα του Χριστοῦ Γεώργιον μικρὸν
ἐγκώμιον.»

Ἐδωρήθη παρὰ του ἐν Σμύρῃν Ἐλλ. Νο-
σοκομείου.

B—28.

(68) Είς 4ον μικρόν, εποχής του 17
αἰῶνος.

«Γρηγορίου του Θεολόγου ἐπισκόπου Να-
ζιανζίου περί των καθ' ἑαυτὸν ἑπτα, δι' ὧν
παροῦνται λεληθότα ἡμᾶς πρὸς τὸν ἐν Χρι-
στῷ βίον» μετὰ σχολικῶν τινων σημειώ-
σεων.

Ἐδωρήθη παρὰ του κ. Θμιστ. Βατιδιῆ.

B—29.

(69) Είς 4ον μικρόν, εποχής του 17 αιώ-
νος.

1 Ἐπίγειον ῥητορικὴν Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς
«Ἀπιγράφῃ ἐ παρούσα ῥητορικὴ παρ' ἐ-

1) Πρόλ. ἀνωτ. σ. 12 χειρ. Α—11. σ. 30
χειρ. Β—2

2) Bl. Fabr. Bibl. Gr. VIII, σ. 601—
604.

3) Ὁ ἀνήρ οὗτος δὲν εἶναι γνωστός ὡς συγ-
γραφεύς. Ὁ ἐν Ἀθήναις κ. Σαρκοῦλης Κ. Οἰκο-
νομοῦ πᾶν ἐπιτάλλω· ἀμνηστῆσθὲν νὰ μοὶ κοινο-
ποιήσῃ τὴν ἐπιτομὴν σημειωσῶν γεγραμμένην
μὲν ἐπὶ τινος χειρογράφου τῆς ἐν Μοσχῇ Βι-
βλιοθήκῃ, ἰκδομένην δὲ ὑπὸ Ματθαίου ἐν τοῖς
ποικίλοις· αὐτοῦ ἑλληνικοῖς· σ. 260. Ἐβλ. ἐν

μου Μακαρίου Σκορδίλη του Κρητός, 1) ἐν
εἰσι σωτηρίω ἀψὲδ' ἐν μνη φερουσαυρίου ἐ
κατὰ τὴν ἀ τρίτην τῆς τεσσαρεσκιοτῆς.»

2) «Εὐχὴ του χροσορρήματος Ἰωάννου,
ἐν τῷ μῆλλειν ἀναγινώσκειν, ἡ ἀναγινώσκον-
τος ἑτέρου ἀκρόσθῃ.»

3) «Εὐχὴ β'. του Χρυσοστόλου.»
Ἐν ἀρχῇ του τεύχους, ἐν ἐκτῷ φύλλῳ·
ὑπάρχουσιν ὀνόμασι τινες σημειώσεις· εἰς
τὰ βιβλία των τοπικῶν τῆς λογικῆς διηρη-
μένας εἰς κεφάλαια τέσσαρα.

Ἐδωρήθη παρὰ του κ. Θωμᾶ Τιμαγί-
νους.

B—30.

(70) Είς 4ον μικρόν, εποχής των πρῶ-
των ἐτῶν του παρόντος αἰῶνος.

Βιβλίον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς Πέτρο
Λαμπδαρίου του Πελοποννησίου. Ἐν τῇλει
αὐτοῦ ἀναγινώσκειται ἡ σημειώσις· «Τοῦτο
τὸ εἰρημολόγιον ἐξηγήθη μὲν παρὰ Γρηγορίου
πρωτοψάλτου, ἀντεγραφήν δὲ παρ' ἰμοῦ του
Χατζῆ Καιοσάρως τῷ ἔσκι ἐτει ἐν μνη
ματῷ.»

Ἐδωρήθη παρὰ του ἐν Σμύρῃν Ἐλλ. Νο-
σοκομείου.

B—31.

(71) Είς 4ον μικρόν, εποχής του 17 αιώ-
νος.

Θεματογραφία.
Ἐδωρήθη παρὰ του Ἐλλ. Νοσοκομείου.

Ἰωαννῶν Νικηφόρος τις Πριγγιλλίως τὸ ἐπιό-
μητον, ἀθῶνατος και αὐτῆς, δὲ ἤρῃατος περιέχει
ἡμῖν προβλημάσι τινι ἐκ των του Κουροβίου,
του Κερκυραίου, μαθητῶν, προβληθέντων εἰς Ἰ-
ωαννῶνα πρὸς ἡ ἐγγράμτο ἡ ἐπιστολή και τὸν
προβληθόμενον εἰς αὐτῆς ἑλάσσα. Διὰ ταύτας
ἀνήτησεν ὁ Νικηφόρος τῷ Πριγγιλλί Νικηφό-
ρω ἐν Ἀθήναις.»

1) Βλ. Σάβα, Κεωλ. Φιλολ. σ. 613.

2) Πρόλ. ἀνωτ. σ. 12 χειρ. Α—12.

B—32.

(72) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰ-
ῶνος.

Θεοφίλου Κορυθαλῆος ἑρμηνεία τῆς πε-
ρὶ ψυχῆ πραγματείας τοῦ Ἀριστοτέλους.
Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Κ. Τριαντα-
φύλλου.

B—33.

(75) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰ-
ῶνος.

Θεοφίλου Κορυθαλῆος, ἑκβασίς συνοπτικῆ
τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας τοῦ
Ἀριστοτέλους. 4)
Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Εὐαγ. Γερογιαν-
νοπούλου.

B—34.

(74) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰ-
ῶνος.

Περιέχει διαφόρους εὐχὰς καὶ ἐξορκισμοὺς
καλεῖται διὰ κοινῆς *Σολομοδικῆ*. Εἰς τὸ
τέλος αὐτῆς ἀναγ. «αψὸς ἀπριλιου ἡ, χηρ
εὐτελοῦς Θεωδώρου ἱερέως.»
Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Χ. Δ. Χαμουδο-
πούλου.

B—35.

(70) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰῶνος.

Ὁρολόγιον τὸ μέγα. Ἐλλειπίς.
Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλλ. Νο
σοκομείου.

B—36.

(67) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰ-
ῶνος.

Ἐσποτακίριον ὠραιότατον καὶ χαρμόσυ-
νον εἰς ψυχικὴν εὐφροσύνην τῶν μελωδούν-
των.²

4) Πρβλ. ἀνωτ. σ. 38 γ. B—26.

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Α. Σταματιάδου.

B—37.

(77) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰ-
ῶνος.

Ἀπόκρισις μικρὰ τις τοῦ μεγάλου σκυ-
ροβλάκου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κύρ
Μπαλασίου, πρὸς τοὺς ἐρωτήσαντας τοῦ
δεξιθεοῦ τὴν μερίδα τῆ. Παναγίας ἐν τῇ
ἱερᾷ προσκομιᾷ.²

Ἐπνοταί πολλαὶ καὶ διάφοροι θεολογικαὶ
σημειώσεις.

Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλησί-
ας τῆς ἀγ. Φωτεινῆς.

B—38.

(78) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς ἀρχῶν τοῦ
ἱεῖ αἰῶνος.

Ἑλληνικὴ μετάφρασις τῶν εἰσηγήσε-
ων τοῦ Ἰουστινιανοῦ (*Institutiones Justi-
niani*). Ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος αὐ-
τῶν.

Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλ.
τῆς ἀγ. Φωτεινῆς.

B—39.

(79) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰ-
ῶνος.

Γραμματικὴ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ τῶν
εἰς δ' τὸ τέταρτον καὶ εἰς τοῦτο ἰζηγασίς
κατ' ἐκλογὴν τῆς τοῦ Νεοφύτου διὰ χειρὸς
Μαζιζμοῦ ἐν εἰσι αψββ' ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἰ-
ερουσαλήμ.²

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Θωμᾶ Τιμαγιένου.

B—40.

(80) Εἰς 4^{ον} μικρὸν ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰ-
ῶνος.

4) Παύλου τοῦ Ἐσποτακίτη 4) κανό-

4) Τούτου ποιεῖται μείναι ὁ Villouison ἐν
τῷ εἰς Ἄνω ὀδοποιρικῷ αὐτοῦ δημοσιουθέν

νες εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς παγκοσμίου ὁ
ψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποικοῦ σταυροῦ.

2) Ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Παύλου
τοῦ Ἐσποτακίτη, κανόνες ὁκτώηχοι, εἰς
τοὺς ἁγίους ἐνδόξους μεγαλομάρτυρας τοῦ
Χριστοῦ τεσσαράκοντα, ψαλλόμενοι ἐν τοῖς
σαββάσι, κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν βασιλικὴν
τε καὶ πατριρχικὴν μονὴν τοῦ Ἐσποτακί-
του, τὴν εὔσαν ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἄνω-
νος.²

3) Ἐπιγράμματα εἰς τοὺς ἁγίους με-
γαλομάρτυρας τεσσαράκοντα, ψαλλόμενοι
ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ μονῆ τοῦ Ἐσποτακίτου πρὶ
τὸ εἶναι τιμωτέρων.²

4) Ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Παύ-
λου τοῦ Ἐσποτακίτη, λόγος πανηγυρικὸς
ἐξυμνῶν τὰ τῆς Θεοτόκου, ἐν ναῷ τῷ Νομι-
κῷ, ἅγια εἰσοδή.²

Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ἀναγινώσκειται ἡ ἱ-
στορικὴ ἐπιχρῆσις.

Ἐν ἔμφυχον βιβλίον εἰς τοῦ ζῶντος λόγου,
τὴν τῶν ἄλων ἀτεχνῶς ἀνωτέρα,
τὴν τῶν φυσικῶν αἰτιῶν ὑπερτέρα,
καὶ συλλογισμῶν τεχνικῶν ἀλλοτριῶν,
καὶ γραμματιστοῦ δεξιῶν ἐλευθέρων,
ἦν αὐτὸς ἐσφράγγισεν ὁ κλεισὸς πάλαι
τὸ πύθον, τὴν πλάκα, τὸν βελὸν τόμον,
ἐν ᾧ θεοβράβευτος ἐγράφη τόκος,

τῆς κτίσεως τὸ θαῦμα τῆς νοουμένης
τῆς φύσεως τὸ σπῆγμα τῆς παρεμμένης,
τὴν εἰς βρέβους ἀμειπτον ὡς ὑπὲρ φύσιν,
τὴν εἰς φῶσιν ἀλλοππον ὡς ὑπὲρ λόγον,
τὴν Μαρτύριον τὸ χάσμα τῆς σωτηρίας,
παρουσαν κύρων μυστικῶς τῷ βιβλίῳ,
εκίρω καθάρῳ; καὶ πλατύνω τὸ στόμα
πανηγυρικῶς εὐτρεπίζων τὸν λόγον,
ἀλλ' ὡς τεκοῦσα τὸν Θεάνθρωπον Λόγον
καὶ παρθέτως μένισα τοῦ γένους χερὶν,

τὴν ἐν τῇ τοῦ Miller καὶ Audenas, *Revue
de bibliographie analytique*. Tom. V, Pa-
ris, 1844 σ. 936. «A Leropolami, ainsi
nommé, disent-ils, parce que leur saint
Paule avait été fait eunuque, les moins
furent très négligents à me recevoir.»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ.

ἄνοιξον ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὸ βιβλίον,
καὶ τὴν χάριν ἔγγραφον αὐτῷ τῷ Λόγῳ,
οὐ δ' ἕξαναστάς καὶ πλατύντας τὸ στόμα,
καὶ τὴν λαλοῦσαν εὐτρεπίσας ὁλοκλήρως,
τῆς σῆς λαλιᾶς, ἀντὶ λαίφους ἡμῶν, 4)
τὴν τοῦ λόγου θάλατταν εὐλόγησθε.²

5) Ἐπιγράμματα τοῦ ἀγιοσμουᾶ ἀντιγρα-
φίσις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰ-
ῶνος.

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλλ. Νο-
σοκομείου.

B—41.

(81) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰ-
ῶνος.

Ἀνανύμου τέχνη ῥητορικῆς.

B—42.

(82) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐκ φύλλων 480
καὶ ἐποχῆς τοῦ ἱεῖ αἰῶνος.

Προηγουμέναι φιλολογικαὶ τινες σημειώ-
σεις.

Φύλλ. 8—75. ἘΓραμματικὴ ἐπιστῆμη
ἤτοι, θέσεις γραμματικαὶ πληροῦστα καὶ με-

4) Ἴδου τί λέγει ὁ Ἰησοῦς Bracconnier,
(ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν μοναστηρίων τοῦ Ἄνω,
ἡμοσιουθέντων ἐκ χειρογράφων τῷ 1813 ἐν τῇ
Revue de Bibliographie. tom. IV, σ. 953).
περὶ τῆς ἐν τῇ μονῆ τοῦ Ἐσποτακίτη ἐκκλη-
σίας πρὸς τιμὴν τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων.
«J'ai cru devoir donner à ce monastère
le nom des Quarante Martyrs, parce que
c'est sous ce titre que l'église est consa-
crée, au lieu que le nom de Leropolami
qu'on lui donne dans le pays, signifiant
un torrent, ne sert autre chose qu'à
donner à entendre que le gros ruisseau qui
coule là près, tarit en été, surtout quand
la sécheresse est grande. Le monastère l'
emporte sur les médiocres. L'église est belle
et d'un goût moderne, elle est com-
parable à celle des Archanges.»

9) «Του ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας Καππαδοκίας, πρὸς τοὺς νέους ἕως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὤφελαιτο λόγος παραίνεσις» μετὰ διαφόρων σημειώσεων.

40) «Του αὐτοῦ ὁμιλία δεκάτη τετάρτη κατὰ τῶν μεθούτων.»

41) «Του αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ, καθ' ἑαυτὸν μου τὰς ἀποβάσεις, καὶ μείζονας οἰκονομίας.»

42) «Του αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ, πρόσεχε σεαυτῷ.»

43) Του αὐτοῦ λόγος ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐλλείπει.

44) «Ἰσοκράτους *πρὸς Νικεκλία, περὶ βασιλείας,» μετὰ σχολιακῶν σημειώσεων.

45) «Του αὐτοῦ εἰς Εὐαγγέλιον ἐγκώμιον.»

46) «Του αὐτοῦ λόγος Πλαταϊκός.»

47) Του αὐτοῦ «Νικολῆς ἡ Συμμηχίλος.»

48) «Ἰσοκράτους, Βούσιρις.»

49) Του αὐτοῦ «κατὰ τῶν σοφιστῶν.»

50) «Λόγος Ἰσοκράτους πρὸς Φίλιππον.»

24) «Ἐπιστολαὶ κατὰ Δανιὴλ Πατρίου μεναχοῦ.»

22) Χρυσάνθου ἐπιστολὴ πρὸς Δανιὴλ.

23) «Θήματα κατὰ Δανιὴλ Πατρίου μοναχοῦ.»

B—49.

(89) Εἰς 8^{ον} μικρὸν, ἔποχης ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος.

4) «Διήγησις πάνου ὤραια καὶ ψυχωφελὲς περὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἕταν ἐπήγειν εἰς τὸν ἄδην καὶ εἶδεν τὰς κολάσεις, καθὼς ὁ ἱεὺς Διονύσιος ἐ Ἄριστοφάνητος μαρτυρεῖ καὶ Κοσμάς ὁ ποιητής.»

2) Εὐχὴ εἰς τὴν Παναγίαν. Προηγούνται τὰ ἔξῃς. «Αὐτὴ ἡ εὐχὴ εὐρέθη εἰς τὴν Γενοσημακῆ ἀπάνω εἰς τὸν τάφον τῆς Παναγίας ἔπος τὴν Δασκίαν μὴ ἐλλάθειαν ταχυνὴν καὶ βράδυν ποτὶ κακὸν δὲν παθαίνει οὐτε

καμίαν βλάβην ἢ ζημίαν εἰς τὸ ὁσηπίον τοῦ ἄκομα ἔχει καὶ ἄλλην χάριν ἰερέων ἔπου τὴν διαβαζει κάθε ἡμέραν θέλει ἰδεῖ τὴν Παναγίαν πρὸ τριῶν ἡμερῶν πριν τοῦ θανάτου τοῦ ἔχει καὶ ἄλλην χάριν, εἰς ὁποῖον ἀσθενεῖ καὶ ἀρρωστον ἀπὸ κροσσουμένων ἰατρεύεται. Ἄσπιδον ὅποιος πιστεύει γὰρ εἰς διαστομῶν ἔτι, καλὸν ἔθηκεν ἔπιτσει ἀπὸ τὴν Παναγίαν καὶ ἔχει εὐλάβειαν πρὸς αὐτὴν τὸ λαμβάνει ἀναμφιβόλως.»

3) «Εὐχὴ εἰς ὅταν τῶν ἀγίων λίαν ἐφέλιμος εἰς πάσαν νόσον καὶ ἀσθενίαν καὶ ἐπίρριον ἐστατικὴν.»

4) Ἐπιστολὴ, ἧς προηγείται ἡ σημείωσις αὐτῆς ἢ ἐπιστολὴ ἔπισεν ἀπὸ τοῦς οὐρανῶς γεγραμμένη ἀπάνω εἰς ἓνα λίθον εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ.»

5) «Ἀφορισμοὶ τοῦ μακαριωτάτου Πάπα κατὰ τῶν ὄσων δὲν κινούνται κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀμωμήτου πίστεως.»

6) «Ἐτέρα διήγησις τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου ἕταν ἐπήγειν ὁ δαίμων πρὸς αὐτὸν πάνου ὤραια καὶ ὠφέλιμος.»

7) «Ἐγκώμιον λεγόμενον εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησιν.»

8) «Ἐτερον ἐγκώμιον εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.»

9) Ἐτερον εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

10) «Διήγησις πάνου ὤραια καὶ ψυχωφελὲς εἰς ἱερέους ὅπου διέλθουν καὶ φοβουῦνται τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου.»

44) «Ἐπιτάφιος λόγος εἰς τὸν αἰμνηστον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως κῆρ Γρηγόριον Ἰεζωνθην εἰς τὴν Ὀδισσὸν παρὰ τοῦ Οἰκονόμου τοῦ ποτὲ χρηματίσαντος ἐν τῇ Σιγῶν τῆς Σμύρνης.»

42) «Ἱστορία καὶ διήγησις πάνου ὤραια καὶ θαυμαστὴ τοῦ σοφωτάτου βασιλέως Σολομῶντος διὰ τὸν ἅγιον ναὸν ἔπου ἔκτισεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τοῦς δαίμονας καὶ τινι πρόφω ὑπόταξεν ὅλους τοὺς διαβόλους.»

43) «Διήγησις πάνου ὤραια καὶ ψυχωφελὲς ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ ἀσχετῶν τῆς ἱέρημου.»

44) «Ἐτέρα διήγησις πάνου ὤραια καὶ ψυχωφελὲς ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Αἰγύπτου.»

45) «Ἐτέρα διήγησις ὤραια τε καὶ ψυχωφελεστάτη ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων.»

46) «Ἐτέρα διήγησις διατί γίνονται τὰ μεμνημένα καὶ ἡ λειτουργίαι διὰ τοὺς τενοῦτας.»

47) «Ἐρωτήσεις πρὸς τὸν ἅγιον Διονύσιον τὸν Ἀριστοφάνητον περὶ ποῖα ἁμαρτήματα συγγουρῶνται μετὰ τὸν θάνατον διὰ τῶν λειτουργῶν καὶ μετρησῶν καὶ ἐλεημοσύων.»

48) Κατάλογος τῶν ἐπὶ τῶν ἁσθεσιῶν ἀμαρτημάτων.

49) «Ἐρωτήσεις διατί ἀποβαίνουν μερικῶν ἀνθρώπων τὰ παιδιά.»

20) «Ἐτέρα διήγησις τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.»

21) Στίχοι διδασκαλικοί.»

22) «Περὶ τῶν ἐπὶ θυγατέρων τοῦ διαβόλου.»

23) «Ἐτέρα διήγησις διὰ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου σταυροῦ ὅπου ἐνεργεῖ εἰς κάθε πιστὸν χριστιανὸν.»

24) «Ἐτέρα διήγησις τῆς ἁγίας Ἰουστίνης πάνου ὤραια καὶ ψυχωφελὲς.» Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Διονυσίου Μαρκοπούλου.

B—50.

(90) Εἰς 8^{ον}, ἔποχης τοῦ 17^{ου} αἰῶνος.

Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ. ἡ Τριώδιον ψυχωφελέστατον σὺν Θεῷ ἁγίῳ, περιέχον δε ἀπαντὰ τὰ στιχὰ ἰδιόμελα, ἔτι δε καὶ μερικὰ τε προσέμοια σὺν τοῖς κανόσι αὐτῶν. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ἀναγιγνωσκονται τὰ ἔξῃς: «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ψυχωφελὲς τριώδιον κατ' ἔτος σωτήριον ἀφ' ἐν μὴ ἀπριλίου δε τὴν ἁγία καὶ μεγάλην πέμπτου, ἐγγράφη δε διὰ χειρὸς κάμου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὑπὲρ ἀπαντὰς καὶ ἀναξίου Παύλου ἢ καὶ ἱερῶν, ἀναλωματι καὶ κτήμα τοῦς χροικωτάτου κυρίου Χουρμουῦκῆ Ρουαρέως τοῦ Καρακώστα καὶ ὁστις τῶν εὐσεβῶν

(πνευ)ματικῶν ἀσμπομελωδεῖ ἰνα τοῦθα εἰς τὸ παρὸν πῶγμα παρακλῶντας εὐχομαι μεμνηθῆαι κάμου τοῦ ἀμωβῶς συγγραφέως διὰ τὸν Κύριον, καὶ ἔξω μὲν τὸν μισθὸν ἅμα ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ ἀλλήλων συντάξεως καὶ ἀειψωβιῆ μὲν τῆς ἀνεκλήτου χάρις ἀει τιμῆσθ ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνη Ἑλλ. Κοσκαμίου.

B—51.

(94) Εἰς 8^{ον}, ἔποχης τοῦ 17^{ου} αἰῶνος. Νημοκάνων.

Ἰδὸν τὸ προσίμιον αὐτοῦ: «Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανῶσι λαοῖς ἱερώνυμοις τε καὶ λαοῖς, ἐν Κυρίῳ χάριεν ἀεί Θεοσυνεβερ κεκρωμμένοις καὶ πηχὴ ἱεραγισμένη τῆς ὠφέλειαν ἐν ἀμφοτέροις, ὡς φησι ἡ θεία Γραφὴ. Τοῦτο εἶδος ἐγὼ ὁ εὐτελής: ἡσουλῆθη διὰ τὸ βαλεῖν πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὴν τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἀόγου μητέρα τὴν πανένδοξον κυρίαν ἡμῶν τὴν ἁγίαν Θεοτόκον, διὰ τῆς ἰεσοίας τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομήτρου Γεωργίου, ὅπως μὴ ἴσσαι τὸν ἁσθερῶν κεκρωμμένον, οὐδὲ τὴν πηχὴν ἱεραγισμένην, ὅλωνται τὰ τῶν θεῶν νόμων κερτάως, μετεγχεθῆναι εἰς λέξιν ἀπλὴν διὰ τοῦς ἀγραμμάτους καὶ ἀμωβῆς τῶν θεῶν μαθημάτων» καὶ ποιήσας ἐκλογὴν εἰς πάντας τοὺς ἱερέτους καὶ ἀναγκασίους τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν ἀποστόλων κανόνας καὶ τῶν ἁγίων Συνόδων τῶν θεωρῶν πατρῶν καὶ ἑτέρων ἁγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ τινος νεπρῶς βασιλέων καὶ τῶν ἄλλων ὄσων μετ' ἐπιμελείας συνήγραψαν καὶ ἐντυπώσασαι αὐτοὺς κερτασιωδῶς ὑπὲρ τοῖς φιλομαθεῖσιν, οὐ κατὰ γλῶτταν Ἑλλάδος, ἀλλὰ φρῶσιν κινῆν. Διὸ μωδεῖς ὡμῶν ἀξίω, ὄσων τοῦτι τὸ βιβλίον προβῶμως ἀνὰ χεῖρας κατέγειν βούλοσθαι εἰς κατηγορίαν ἴμοι τῷ ἐλαχίστω καὶ ἀμωβῆ βαλλητε τῷ τὰ καλῶς ἔχοντα καὶ ἐν φράσει ἀκριβῆ εὐρισκομένοις διὰ τὴν τῶν πολλῶν ἀμωβῆων, εἰς ἀπλὴν λέξιν βαλεῖν βουλῆθῆντι, εἶδα γὰρ ἀκριβῶς ὡς τινες τῶν πρὸ ἡμῶν καὶ τῶν

νὺν εὐρισκομένων ταῦτο πεποιήκει διὰ τὴν προσηλυτικὴν αἰτίαν, ἃ καὶ ἡμᾶς εἰς τοῦτο κινεθῆναι ἀνάγκασαν· ἀλλ' οὐ ἀναγινώσκοντες τοῦτο τὴν τῶν εὐχῶν χορηγίαν μὴ ὑπερτίπτει. Δόμοι τοῖς πλείοσι κοπιῶσαι περὶ τούτων καὶ ἰδῶσαι πολλοὺς εἰς λέξιν ἀπλὴν ταῦτα πάντα μεταβαλεῖ, δεῖ δὲ βούλεται εὐρεῖν τὰ τοῦ λεγόμενου βιβλίου κεφάλαια τῶν ἐπ' αὐτῶ γινόμενον πίνακα μετ' ἐπιμελείας ἀναγινωσκέτω, καὶ οὕτω βραδύς γενήσεται ὕμιν τὸ ἀμφιθετοῦμενον. Ἐρρωθε· Ἐπιστολὴ αὐτῆ βιβλίου, μετὰ πολλοῦ μύθου ἐνταῦθα ἐν τῇ εὐαγγελιστικῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰνδρέου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, φέρων δὲ τὴν ἰσωνομίαν Μελιτινῆς 4)»
Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἑκκλ. τῆς ἀγ. Φωτεινῆς.

B—52.

(92) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
«Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλιῶς ὑπομνήματα οὐνοπτικά εἰς τὴν περί οὐρανοῦ πραγματείαν. 2)»
Ἀντιγραφῆς· «Διπλὴ ἱερομόναχος ὁ εἰς τίτου Πατρου.»
Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἑκκλ. τῆς ἀγ. Φωτεινῆς.

B—53.

(93) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
«Θωμᾶ φιλοσόφου κατὰ ἔθνικῶν τῶν εἰς τέσσαρα τὸ ἔταρτον.»
Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἑκκλ. τῆς ἀγ. Φωτεινῆς.

4) Ἐν τῷ τίτῳ τοῦ χειρ. τοῦτου ἀναγινώσκονται χρονολογικαὶ τίσις σημειώσεις, εἰ ἐπιθέματα ἐν τῇ «Α' μαθ. 0 εἰς» τοῦ 1874. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τεύχῳ τῆς Β' περιόδου τοῦ Ἀποστολίου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης· 1876. σ. 57—82 ἰδέσθαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ τίσις ἐπισκοπικῶς καταλόγου ἀναγινωσκόμενος· ἐν τῷ χειρ. ὑπὸ χειρ. 442—448

2) Πρὸλ. ἀνωτ. σ. 43. X. B—45

B—54.

(94) Εἰς 4^{ον} μικρὸν.

1) Βίος καὶ πολιτεία Πέτρου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρείας, γραφῆς τοῦ ἱερατοῦ. Ἐλλείπει ἢ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ.

2) Προβλεῖον καὶ ἐρμηνεῖα περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάγειν πνευματικῶν καὶ ἐρμηνεύειν ἀκωλύτως τοῦ εἰς ἑαυτὸν προσερχομένου.»
Γραφῆς τοῦ ἱερατοῦ.

Ἐκείνηται διάφοροι ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες, γραφῆς τοῦ ἱερατοῦ, καὶ πολλαὶ θεολογικαὶ σημειώσεις, γραφῆς τοῦ ἱερατοῦ. Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Β. Τριανταφύλλου.

B—55.

(95) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
«Περὶ τῆς ἐργασίας οὐνοῦ ἑκαμῶν εἰ Φράγχοι.»

Εἰς τὸ τέλος «Ἐγράφη τὸ παρὸν ἔτους χιλιοστῶ ἑξακοιστῶ πεντηκοστῶ πέμπτῳ τῆς τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν σαρκώσεως, εἰς τὴν Σμύρνην, ἐν μηνί συμπτευρίῳ ἁγιῶ 4655.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Β. Τριανταφύλλου.

B—56.

(96) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
Ἑκκλ. Μουσική· «Στιχησιῶν τοῦ πατριάρχου καὶ μητροπολίτου Νέων Πατρῶν κυρίου κυρ Γερμανοῦ.»

Εἰς τὸ τέλος «το παρὸν στιχησιῶν ἐγγραφή ἐν Καλλιουπόλει, κατὰ τὸ ἀψύχ' ἔτος φεβρουαρίου ἱε' διὰ χειρὸς Μελετίου ἱερομοναχοῦ, τοῦ ἐκ τῆς Λιουκέρου νήσου τῆς Τροίας.» Καὶ ἐν τῷ περιθώριῳ τῆς ἀρχῆς τοῦ τεύχους ἐκρίσθαι μεταγενέστερον ὁ ἀντιγραφῆς· τὰ ἑξῆς· «τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Λαρίσης Μελετίου, τοῦ Λευκοφρόνου, τοῦ κατὰ τὸ ἀψύχ' ἔτος νοεμβρίου ἔ

χρηματισάντος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ καὶ πολυαθλοῦ 1)»

B—57.

(97) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
α) Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ταφὸν τοῦ ἁγίου Ἑρακλείας κύρ Γερμανοῦ. 2)»

β) Ἐτερον ἡρωικὸν Κωνσταντινίου Ἰουλιανοῦ τοῦ χρηματισάντος ποστανέικου ἐν Μολδαβίᾳ. 3)»

γ) Ἐπιτομήματα ἡρωικὰ Γιάγκου Καμαρῆος Βελαντίου, εἰς τὴν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου αὐθεντοῦ τῆς Βλαχίας. 4)»

δ) Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτομῆματα εἰς τὸν οἰκουμηνικὸν πατριάρχον κυρ Σωφρόνιον. 5)»

ε) Ἐτερα ἡρωικὰ τοῦ κυρ Μανασσῆ εἰς τὸν ἐν τῇ Νέῃ Κούρτῃ κτισθέντα τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης ναοῦ, ὡς ἐκ προσώπου τῆς Δόμνης πρὸς τὸν Αὐθέντην. 6)»

ζ) Ἐκ τῶν τοῦ κυρ Σεργίου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς διδασκάλου ποιημάτων ἐπιτομῆματα εἰς τὸν κυρ Σωφρόνιον τὸν οἰκουμηνικὸν Πατριάρχον. 7)»

η) Τοῦ αὐτοῦ ἡρωικὸν εἰς τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα Παχάρηκον κυρτζή Γεμάρη Ταρραλὴ ἀδελφὸν τοῦ ἁγίου Ἑρακλείας κυρ Μεθοδίου. 8)»

θ) Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν νέον οἶκον τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Ὑψηλάντου Ἀλεξάνδρου ἡρωικὸν. 9)»

Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἑκκλ. τῆς ἀγ. Φωτεινῆς.

4) Πρὸλ. ἀνωτ. σ. 26. X. A—28.

2) Ἰδέσθαι αὐτὸ ἐν «Μουσικῇ καὶ Βιβλιοθήκῃ» ἐπι α' B' περ. σ. 87.

3) Ἀὐτὸ σ. 87.

4) Ἀὐτὸ σ. 88.

5) Ἀὐτὸ σ. 88.

6) Ἀὐτὸ σ. 89.

7) Ἀὐτὸ σ. 89. Ἐξημερία τὸ πρῶτον μόνον οἰοῦν ἐπιτομῆματα εἰς ἑτέρου χειρογράφου ἰδέσθαι παρὰ κ. Σάββαν ἐν τῇ Γ' τῶμψ τῆς Μουσ. Βιβλιοθήκης σ. 322—4.

8) Βλ. Μουσ. καὶ Βιβλ. σ. 9.

9) Ἀὐτὸ σ. 90—91.

B—58.

(98) Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
«Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου Κορυθαλιῶν περὶ ἀγίας ἐπιστολῆς τίσσεως 1)» μετὰ ἱερατικῶν καὶ σημειώσεων ἑκάστην στίχον.

B—59.

(99) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
Μάρκου τοῦ Κυρίου «Μεταφράσεις τῶν ἀποστόλων τοῦ Ἰπποκράτους· εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον μετὰ καὶ τίσις ἐπιστολῆς καὶ ἐρμηνείας ἐκ τῆς τοῦ Γαλιανοῦ διδασκαλίας συλλεγῆσαι σμικρᾶς τίσις ἕνα κατωλήψαι· καὶ ὁδηγίαι τῶν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἐργῶν τῆς δαιμονίας λυσιτελεστάτης τῶ ἀνθρωπίνῳ βίῳ. 2)»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑκκλ. Νοσοκομίου.

B—60.

(100) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
Θεοφίλου Κορυθαλιῶς, «Ἐκθεσις τῆς βλῆς συλλογιστικῆς πραγματείας. 3)»
Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἑκκλ. τῆς ἀγ. Φωτεινῆς.

B—64.

(104) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
«Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλιῶς εἰς φιλοσοφίαν προδιόκλειος 4)»

B—62.

(102) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἱερατοῦ
1) Νεοφύτου Ροδινοῦ Ἐξήγησις εἰς τὸν

4) Βλ. Fabr. VIII, σ. 731.

2) Σ. Οικονόμου, περὶ Μάρκου τοῦ Κυρίου. Ἐν Ἀθήναις, 1843.

3) Πρὸλ. ἀνωτ. σ. 40. X. B—33.

4) Πρὸλ. ἀνωτ. σ. 44. X. A—7.

παραβενικών ύμνων, ἔχουν εἰς ὅλον τὸ μεγαλύνη ἢ ψυχὴν τὸν Κύριον, μοιρασμένη εἰς δώδεκα ἑμίλια πολλά ὄφλημαϊς 1)»

2) «Τὸ αὐτὸ ἑμίλια εἰς τὴν κοίμησην τῆς Παναγίας εἰς τὴν ὅποιαν ἐζηγείται τὸ Εὐαγγέλιον ἐποὶ περιέχει τὴν ἱστορίαν τῆς Μαρίας καὶ τῆς Μαρίας τῶν δύο ἀδελφῶν.»

Εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου τούτου ἀναγινώσκεται ἡ ἐκμείσις: «Τὸ πρὶν ἐγράφη παρ' ἡμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Σεραφείμ ἱερομνάχου ἐκ τύπου πλυσίων Ἀβρίσις ἐκ τῆς γῆρας. . . ἐτίθεται καὶ ἐδόθη αὐτῷ τὸ νῦν καὶ ἐτελειώθη εἰς τοῦ Γαυοῦ μηνὶ ὀκτωμῆρου 24:1679.»

3) «Εἰς τὰ Θεοφάνια εἶτ' οὖν γενέθλια τοῦ Σωτῆρος.»

4) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρίας τοῦ θαυματουργοῦ λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια.»

5) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.»

6) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ῥήσις καὶ ἔρμηνεια τῆς πάλας Γραφῆς.»

7) «Ἐκ τοῦ γερο(ν)τικιοῦ, λόγος πρῶτος ῥήσις.»

8) «Τὴ Κυριακῇ ς' τῶν Βαίων» λόγος. Ἀρχ. «Ὁ μακάριος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ ἐπιστάθιος φίλος κτλ.»

9) «Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Ἐ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἔξοσθησαν σὺχην.»

10) «Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Ἰ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου 2) λόγος εἰς τὴν γυναίκα τὴν ἀμαρτωλὴν τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρον καὶ εἰς Σίμων τὸν Φαρισαίου.»

1) Ἐπισημασθέντων μετὰ τῆς ἐπομένης τοῦ αὐτοῦ ἑμίλια: ἐν Ρώμῃ τῷ 1636.

4) Βλ. *Fabr. Bibl. Gr. VII*, σ. 500—506.

11) «Κυριακῇ ζ' τοῦ Ἰωάννου Εὐαγγελιστοῦ: πᾶτερ δόξασόν σου τὸν υἱόν.»

12) «Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ προφήτου Ἠλίου τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου.»

13) «Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῆς κ' τοῦ αὐγούστου.»

14) «Λόγος εἰς τὸ σαββατικὸν τοῦ τετρακήμερου Ἀζάρου.»

15) «Λόγος εἰς τὸ νῦν κρίσις τοῦ κόσμου τούτου ἐστίν.»

16) «Λόγος τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φοροῦ.»

17) «Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων καὶ πανευφῆμων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῆς κ' τοῦ Ἰουνίου.»

18) «Λόγος εἰς τὸ ἀνθρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγαν καὶ ἐκάλεσε πολλούς.»

19) «Λόγος εἰς τὴν γ' κυριακῆς τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.»

20) «Εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα λόγος.»

21) «Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν.»

22) «Ἀισώπου μῦθος τινὲς μετὰ σημειώσεων ὑφ' ἑκαστον στίχον.»

Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλ. τῆς ἁγ. Φωτεινῆς.

B—63.

(103) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος. Φύλλ. 4—132. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, τὸν ὅποιον τὸν ἔγραψεν ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, καὶ ἐβάλθη εἰς ἀπλὴν φράσιν παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου ἱερομνάχου τοῦ Πελοποννησίου.»

Φύλλ. 133—147. «Λόγος ὠφέλιμος καὶ ψυχαγωγικὸς εἰς πάντα χριστιανὸν εὐεθὴ καὶ ὀρθόδοξον, οὗς ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ θεράποντι αὐτοῦ καὶ προφήτῃ Μωσῆ, τοῦς ὁποίους πρέπει καθὲρ χριστιανὸς νὰ τοὺς ἀναγινώσκῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν διὰ ψυχικὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν του.»

Φύλλ. 448—461. «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης ἡ ὁποία μετανοήσθη Σμάργδος.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Κ. Τριανταφύλλου.

B—64.

(104) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος. Εὐχολόγιον ολαδοιστί.

B—65.

(105) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος. Ἀνωνύμου, «στοιχεῖα ἤθικῆς.» Ἀρχ. «Ἡ μεταφραστικὴ ὡς ἴδμεν ἔχει διὰ ὑποκείμενον τὸν ἰσχυρὸν τοῦ ἀνθρώπου.»

B—66.

(106) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος. «Σύνοψις τῆς τοῦ ἱεροδιδασκάλου Σκούρου ῥητορικῆς τέχνης, συλλεχθεῖσα παρὰ Ἰωάννου Ἀγα.»

B—67.

(107) Εἰς 8^{ον}, ἐκ σελίδων 602 καὶ ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος. Ἀνωνύμου ἠθικαὶ παραινήσεις

B—68.

(108) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος. «Τόμος συνοδικὸς κατὰ τῆς Βαβυλαῖα καὶ Ἀκινδύου ἀθωτάτης αἰρέσεως, ἐκτεθειὸς κατὰ μῆνα Ἰουλίου τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος, τοῦ ἱεραρχιστοῦ ἐκτακτικῶς ἐνάτου ἔτους, προκαθήμενου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ρωμαίων, τοῦ Κατακόκηνου, συνεδριάζοντος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου κυρ Καλλιστοῦ, προκαθημένου τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ τῶν λαμπροτάτων συγκαλητικῶν.»

Ἐπονται πολλά θεολογικὰ κεφάλαια ἐ-

κλεγεμένα ἐκ διαφόρων τῆς ἐκκλησίας Πατέρων.

B—69.

(109) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος.

1) «Συλλογικαὶ ὑποσημειώσεις εἰς ἀπασαν τὴν Ἐρμολόγιον ῥητορικὴν, ἐκ διαφόρων παλαιῶν τεχνολογῶν.» Ἀνεγγράψαν τῷ 1799.

2) Ἀνωνύμου «Σχόλια εἰς τὰ τοῦ Ἀφρονίου προσημνάσματα τῆς ῥητορικῆς.» Ἀρχ. «προσημνάσμα ἐστίν ἔκαστος μετρίων πραγμάτων.»

3) Ἐκ τῆς τοῦ Θεουκιδίου συγγραφῆς μαθήματα μετὰ σχολικῶν παραφράσεων ὑφ' ἑκαστον στίχον.

4) Διάλογος «περὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Λιμπριποῦλου.

B—70.

(110) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος.

Περίχει διαφόρους ἱατρικὰς σημειώσεις ἰταλιεστὶ ὑπὸ Γεωργίου Μινώτου τοῦ Κρητός 4)

B—71.

(111) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος. «*Catalogus plantarum indigenarum quatum usus est in officiniis*» ὑπὸ Γεωργίου Μινώτου τοῦ Κρητός.

Ἐπονται δύο ἱατρικαὶ πραγματεῖαι ἰταλιεστὶ.

B—72.

(112) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ιζ' αἰῶνος. Γεωργίου Μινώτου τοῦ Κρητός, ἱατρικὰ παρατηρήσεις ἰταλιεστὶ.

1) Πρὸς ἀνωτ. σ. 42 στίχων 6' σ. 2.

B—73.

(113) Είς 8^{ον}, εποχής του 1^{ου} αιώνου.
Γεωργίου Μινώτου του Κρητός, επιστολαί
πρὸς διαφόρους, ἰταλικί, λατινισί καὶ
γαλλικί.

B—74.

(114) Είς 42^{ον}, εποχής τοῦ 1^{ου} αιώνου.
4) Θεοφάνους Κερμαίως, 4) λόγοι διά-
φοροι (42).

2) «Εξήγησις σύντομος παραφραστικὴ
εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ
εὐσεβόλου τοῦς ἀναγινωσκόμενος, συντεθει-
σα παρὰ Νικήταν ἱερωτάτου μητροπολίτου
Ἑρακλείας, τοῦ Σερβῶν.»

3) «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασι-
λείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καπ-
παδοκίας τοῦ οὐρανογράφου, λόγος περὶ
εὐχαριστίας.»

4) «Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ πίστεως.»
5) «Ἀρχὴ αὐτῶν Θεῶν ἁγίων ἀπὸ τοῦ πα-
λαιού λόγου ἐκ πάντων τῶν ὑποθέσεων,
πρὸ πάντων καὶ ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντας.»

6) «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν συνεισάκτων.»
7) «Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐπὶ οὐκ ἔστι τῶν
κακῶν αἰτίος ὁ Θεός.»
Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλ.
τῆς ἁγ. Φωτεινῆς.

B—75.

(115) Είς 8^{ον}, εποχής τοῦ 1^{ου} αιώνου.
«Νικηφόρου τοῦ Βλαμμίδου ἐπιτομὴ λο-
γικῆς. 4)»

Ἀντιγράφη «παρὰ χειρὸς Παρθενίου ἱε-
ρωδιδάκτου τοῦ Πασαλί ἐκ κόμης Νευ-
πολίας, κατὰ τὸ ἀψιβ.»

Γ—4.

(116) Είς 8^{ον}, ἐκ φύλλων περιγραμνῆς
251 καὶ ἐποχής τοῦ 1^{ου} αιώνου.

Φύλλ. 4—88. «Εὐαγγέλιον κατὰ Ματ-
θαίου» ἐν τῷ περιθωρίῳ, ἑρῦθροι γράμμα-
σι, σχόλια καὶ σημειώσεις.

Φύλλ. 89—136. «Εὐαγγέλιον κατὰ
Μάρκον» μέχρι κεφ. 1^{ου}, 46.

Φύλλ. 137—208. Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐ-
αγγέλιον ἀπὸ κεφ. II, 46. Ἐν τῷ περιθω-
ρίῳ, ἑρῦθροι γράμμασι, σχόλια καὶ σημει-
ώσεις. Τελωσὴ δὲ μετὰ τῆς ἐπομένης ση-
μειώσεως. «Ἰστίον ἐστὶ τὸ κατὰ Ἰωάννην
Εὐαγγέλιον ἐν ταῖς χρόναις Τραϊανῶν ὑπε-
γορευθῆν ὑπὸ Ἰωάννου ἐν Πάτρῳ τῆ νήσῳ»
δικηγεται δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Πατρὸς ἡγεμονι-
κὴν καὶ πρακτικὴν καὶ ἐνδοξον τοῦ Χριστοῦ
γενεάν.»

Φύλλ. 209—251. «Εὐαγγέλιον κατὰ
Ἰωάννην, μετὰ σχολίων ἐν τῷ περιθωρίῳ
Ἀτελέε.»

Γ—2.

(117) Είς 8^{ον}, ἐκ φύλλων περιγραμνῆς
209 καὶ ἐποχής τοῦ 1^{ου} αιώνου.

Φύλλ. 1—60 «τὸ κατὰ Ματθαίου ἅγιον
Εὐαγγέλιον.» Ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ, ἑρῦθροι
γράμμασι, ἡ σημείωσις. «Τέλος τοῦ ἁγίου
ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ἐ-
ξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦτο φωνῇ τῇ ἱβραϊ-
κῇ μετὰ χρόνους ὀκτώ τῆς Χριστοῦ ἀναλήψε-
ως» στίχοι μχ'. Μετὰ ταῦτα ἐτέρα σημει-
ώσεις: «Ἰστίον ἐστὶ τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγ-
γέλιον, ὑπεγορευθῆν ὑπὸ Πέτρου ἐν Ῥώμῃ»
ἐποιήσατο δὲ τὴν ἀρχὴν, ἀπὸ τοῦ προση-
κουσίου λόγου τοῦ ἐξ ὕψους ἐπιόντος τοῦ Ἡσίου
τὴν περὶ τῆς εἰκόνα τοῦ εὐαγγελίου δει-
κνύς.» Εἶτα

«Ἐπιγράμμα εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον.»

Ὅσα περὶ Χριστοῦ ὁ θεογόρος ἔθηκε Πέτρος
Κηρύσσων ἰδιδάσκων ἀπὸ στόματ' ἱερίμων,

Ἐνθάδε Μάρκο; ἔγειρε καὶ ἐν σελίδεσσι ἐ-

Τούτκα καὶ μερόπων, εὐάγγελος; ἄλλοι,
«ἀδείγηθ.»

Ἄλλο.

Υἱὸν Πέτρου τὸν Μάρκον ἡ θεία χάρις
Τίθειον ἄλλην ἀρραγεστάτην πέτρην
Κριπίδα καὶ σραγιὰ τῆς ἐκκλησίας
Εὐαγγελιστὴν δεύτερον θεηγόρον.

Ἐξ οὗ μνηθεῖ τῶν θεοπει(α)στάτων
Ἔργων Ἰησοῦ, οὐκίπτεται τὸ βιβλίον
Υἱὸν Θεοῦ τὸν Χριστὸν ἐκ προομιῶν
Ἀμάρτων διδάσκων καὶ σωθῶς ἀναγράφων.

Φύλλ. 61—64. «Ἡ ὑπόθεσις τοῦ κατὰ
Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου:» — «Πρόλογος
εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν
Μάρκον.» — «Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλι-
ον τὰ κεφάλαια.» Ἡ ὑπόθεσις ἔχει οὕτω.
«Κατὰ Μάρκον τὸ Εὐαγγέλιον ἐπιγράμ-
ματι, ἐπειδὴ αὐτὸς Μάρκος ὁ μαθητὴς Πέ-
τρου καὶ συνεκλήμωσ Παύλου, συνεγράψατο
τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο» δικηγεται δὲ ἐξ ἀρ-
χῆς; λέγων ἄρχην εἶναι τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ
τοῦ Ἰωάννου κήρυγμα καὶ βάπτισμα λαθῶν
τοῦ μαρτύριον, παρὰ Ἡσίου τοῦ προφήτου
σημαίνει δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἐπειρήσθη ἐν τῷ
ἔρει· οὐ καταλέγει δὲ τοὺς πειρασμοὺς; ἀ-
παγγέλλει δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν μαθητῶν,
καὶ σημεῖα καὶ τέματα γενόμενα, τὴν τε
τοῦ μυστηρίου παράδοσιν καὶ τέλος; ἐπὶ πα-
ρεδόθη Πιλάτῳ, καὶ ἑσταυρώθη τῷ σώματι
καὶ εἰ μὴ στρατιωτῶν διεμερίσαντο τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, τὸ δὲ σῶμα τῆν ἐν μνημείῳ,
λήγρη ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ; καὶ τοῦτο ταῖς
γυναῖξιν ἐκ καταβάς ἄγγελος ἀπήγγειλεν ἵνα
καὶ αὐταὶ ἀπαγγείλωσι τοῖς μαθηταῖς,
καὶ ἐπὶ ἐβάνη τριτον Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς
καὶ ἀνελήθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν
ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.»

Ὅ δὲ πρόλογος ὡς ἐξῆς: «Οὗτος ὁ δεύ-
τερος Πέτρος ἐν Ῥώμῃ ἐντεταλμένος αὐτῷ
ὁ Μάρκος συγγράμματος Εὐαγγελίου, ἔ-
τοι 4) τῆς εὐαγγελικῆς πολιτείας τὸ βᾶ-
πτισμα συγγραφόμενος, ὁ τύπος ἦν, τῆς ἐκ

νεκρῶν ἀναστάσεως, δι' ἧς εἰς θάνατον καὶ
ἐτρεπτον ζῶν ἀναγεννώμεθα; εἶτα καὶ αὐ-
τὸς πειρασμοῦ; εἰρήκος, καὶ τὴν νίκην ὁ-
μοίως καὶ τὴν ἐπιδοῦλὴν καὶ τὸν θάνατον
καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐτέλεσε τὴν ἑαυτοῦ γρα-
φῆς μὲνεται δὲ καὶ αὐτὸς; Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ κηρύττοντος ἡγγικίαν; τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἄπερ 4) πάντα καὶ
αὐτὸς σύμφωνα τῷ μακαρίῳ Ματθαίῳ ἐ-
φράζετο; εἰς γὰρ σκοπὸς ἐστὶ παρὰ τῆς
θείας γραφῆς.

Ἐπιγράμμα.

«Καὶ οὗτος τῆς Νέας Διαθήκης κήρυξ ὁ
παρῶν τὰ αὐτὰ πρὸ αὐτοῦ ἡμῶν ἔγραψεν
ἐκ τῆς κατὰ τὸ βιβλίον ἱστορίας ἀρτά-
μενος, ἥτις καὶ τύπος ἐστὶ τῆς; ἐκ νεκρῶν
ἀναστάσεως; λέγω δὴ τῆς; καὶ οὐρα-
νίου πομπείας, ὅπως 2) τὸ ἐβαπτίσθη καὶ
ἐπολιτεῖθη, καὶ ἀπεκάνθη καὶ ἀνέστη,
καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνεβλήθη, ἐνθα ἐστὶ τῆς
δευτέρας καταστάσεως; ὁ τύπος καὶ ἡ πο-
λιτεία; δόξα τῷ 3) ἐξ ἀρχῆς ἡτοιμάσαντι
καὶ προμηνύσαντι Θεῷ καὶ πληρώσαντι ἄ-
μην.»

Ἐπιγράμμα ἕτερον.

«Ἰστίον ἐστὶ τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον Εὐ-
αγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνους δέκα τῆς
Χριστοῦ ἀναλήψεως.»

Φύλλ. 64—100. «Τὸ κατὰ Μάρκον ἅ-
γιον Εὐαγγέλιον.» Ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ, ἑ-
ρῦθροι γράμμασι, ἡ σημειώσεις. «Τέλος τοῦ
κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου» στίχοι αχ'. Τὸ
κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ
χρόνους δέκα τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως.»

Φύλλ. 400⁶. «Υπόθεσις τοῦ κατὰ Λου-
κᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου.» — «Κατὰ Λου-
κᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου ἐπιγράμματα, ἐπει-
δὴ Λουκᾶς ὁ μαθητὴς Πέτρου ὁ καὶ χειρο-

4) X. ἄπερ.

2) X. ἀποτ.

3) X. τό.

1) Πρὸβλ. ἄνωτ. σ. 27 χ. Α—82.

2) Πρὸβλ. ἄνωτ. σ. 38 χ. Β—23.

4) X. ἔτοι.

τονηθείς συνέδκημος Παύλου και μαρτυρηθείς παρ' αὐτοῦ, αὐτὸς συνεγράψατο τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς Ἰωάννου γεννήσεως· καὶ ἐξῆς διηγείται τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τῶν Σωτήρων, γενεολογῶν καὶ ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ Ἰωσὴφ ἐπὶ τὸν Δαυὶδ ἔξηγείται δὲ πάλιν καὶ αὐτὸς τὸ βράπτισμα Ἰωάννου καὶ τοῦ; ἐν τῷ ἔρει γενομένου; παρὰ τοῦ διαβόλου πειρασμοῦ, τὴν τε ἐκλογὴν τῶν μαθητῶν καὶ ἄλλων ἐξθερηκόντα ἀνάδειξιν, σφραγίσαι τε καὶ τέρατα πολλὰ γενόμενα, καὶ τὴν τοῦ μυστηρίου παραδούσιν καὶ τέλος, ὅτι Ποντίω Πιλάτῳ παρεδόθη καὶ ἰσταυρώθη σαρκί, καὶ οἱ μὲν στρατιῶται διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, τὸν δὲ σταυρωθέντα δύο ληστών ὁ εἰς αὐτῶν μετανοήσας, ὡμολόγησε, καὶ ὅτι τὸ σῶμα τῶν ἐν τῷ μνημείῳ ἠγέρθη τριήμερον, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνελήθη βλεπόντων τῶν μαθητῶν.

Φύλλ. 401—403. «Τοῦ κατὰ Λουκᾶ Εὐαγγελίου κατὰ κεφάλαια» πινὰς τελευτῶν οὕτως· «τέλος τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια.» Ἐπονται αἱ ἐξῆς; σημειώσεις, ἐπιγράμματα κτλ.

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον Λουκᾶν εὐαγγέλιον ὑπεγορεύθη ὑπὸ Παύλου ἐν Ῥώμῃ ἅτε δὲ ἱερατικοῦ χαρακτῆρος ὑπάρχον, ἀπὸ Ζαχαρίου τοῦ ἱερέως θυμιωτῶτος ἔρχετο.»

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον Λουκᾶν.

Τρίτος δὲ Λουκᾶς ἑπιτερεύει μείζονος τοῦ μέχρις ἡμῶν μετριωθέντος λόγου, τὴν παιδικὴν αὐξάνειν, εἶτα καὶ μέσον καὶ τὴν τελείαν τῆς θείωσης χάριν Παύλον γὰρ ἔσχε, τεχνικὸν παιδοποιεῖν.

[Πρόλογος.]

«Οὗτος ὁ Λουκᾶς ὁ τρίτος τῶν εὐαγγελιστῶν, ὃς θεωρήσας πολλοὺς ἐπιχειρηκώτας ἀναγράψασθαι 1) εὐαγγέλια καὶ ἐκ καρδίας πολλὰ πλαττομένους, αὐτὸς τάχιστα πρὸς τὸν ἴδιον μαθητὴν Θεόφιλον συ-

1) Χ. ἀναγράψασθαι.

γράσει λέγων, ἀσφαλιζόμενος μὴ παρασπῆλαι τοὺς ἐκείνων πλάσματα μηδὲ παρατραπῆλαι ὡν πρῶτον μεμάθηκιν, ἵνα γνῶς φρονί, ἀκριβῶς περὶ ὧν κατηγήκῃς λόγων τὴν ἀσφάλειαν διηγῆται τούτων αὐτῷ, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γενέσεως Ἰωάννου τοῦτο διδάσκων, ὅτι καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ γενέσις παραδούσιν ἔν. Εἶτα τὴν αὐτὴν τοῦ θεοπότητου Χριστοῦ κατὰ σάρκα καὶ αὐτὴν παραδούσιν; διηγεσάμενος γεγενῆσθαι κατὰ τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Ἀβραάμ εἶτε παρατείνουσι ὡς ἐκ τοῦ Ἀδάμ ὑπάρχει μὴ εὐρκῶς 2) ὕστερον, ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀνδραμι λέγων «τίος Θεοῦ,» τούτῳσι τοῦ ἀρχαίωτος τῆς κτίσεως, κατὰ τὴν ἱερωρᾶντην Μωυσέως, καὶ ποιήσαντος τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ εἶτα πάλιν καὶ αὐτὸς ἕμοια τοὺς ἄλλους εὐρκῶς περὶ τοῦ βραπτισματος καὶ τῶν πειρασμῶν εἶτε τε καὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ἐν αὐτῷ τῷ εὐαγγελίῳ ὡς ἐκ τῶν πρῶτων τὴν ἀνοδὸν οὕτω τὴν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπαγγέλλει καὶ οὗτος πάλιν ἠλευσεται» καὶ τελειοὶ καὶ αὐτὸς τὴν αὐτοῦ συγγραφήν εἰς ἕνα σκοπὸν ἀφορῶν, ἐν πάντε; προσδοκοῦσι τοῦτο διδάσκων καὶ τὸν ἐκαστοῦ μαθητὴν τὸν θεωροῦν Θεόφιλον. — Καὶ οὗτος ὁ κτήρως τῆς νέας Διαθήκης μετὰ ταῦτα τοὺς ἄλλους ἐξέπειν, ἀρξάμενος, ἀπὸ τῆς γενέσεως τοῦ Προδρόμου ἠλθῶν καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ πολιτείαν ἐμοίως δὲ καὶ τὴν εὐαγγελικὴν, λέγων δὲ βράπτισμα, θάνατον καὶ ἀνάστασιν, εἰς ὕστερον καὶ αὐτὸς τὴν ἀνοδὸν τὴν εἰς τὸν οὐρανὸν κατηγγέλειν, ἔθα ἔστι τὸ τῆς δευτέρας ἡμῶν καταστάσεως καταικτηρίον. Δίχα τῷ ἐξ ἄρχῃ; ἱτοιμάσαντι καὶ προμνήσαντι περὶ τούτων Θεῷ καὶ ἡν πληρώσαντι καὶ πληροῦντι ἀμὴν.»

1) Χ. εὐρκῶς.
2) Χ. εὐρκῶς.

Σίχνη εἰς τὸν ἅγιον Λουκᾶν τὸν Εὐαγγέλιον.

Λουκᾶ παρέλθε καὶ ξένην φέρων τριβὸν τοὺς ἀσάτους; τρέμονος εἰς τριβὸν πᾶντην, λαοὶ; δὲ δίχων ἐν σκοτί; καθήμενος Οἶον βλεπίειν εἰδεῖς φῶς Θεοράνη;

Φύλλ. 104—103. «Τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον Εὐαγγέλιον.» Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ἐμβροῖς γραμμασι, ἡ σημειώσις ἐστὶ «Τέλος τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου. σίχνη βῶ, ἐξέδῳν, δὲ τούτο μετὰ χρόνου; εἰ τῆς Χριστοῦ ἀναλήψεως.»

Φύλλ. 403—104. «Ἐπίθεσις τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου.—Κατὰ Ἰωάννην τὸ Εὐαγγέλιον ἐπιγράφεται, ἰσχυρῶς Ἰωάννης ὁ ἀδελφῆς; Μακάβου τῶν Ζεβεδαίου, ὁ ἐπὶ τὸ σταθῶς; ἀνακεῶν τοῦ Κυρίου, αὐτὸς συνεγράψατο τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς θεοτότου τοῦ Λόγου καὶ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως; μνημονεύει λέγων «καὶ ἔ λόγος, ἐκρῆ ἐγένετο» καὶ μνημονεύσις τοῦ Ἰωάννου βραπτισματος, διηγείται καὶ αὐτὸς περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν μαθητῶν, καὶ σφραγίσαι καὶ τέρατα γενόμενα, καὶ τέλος ὅτι παρεδόθη Ποντίω Πιλάτῳ καὶ ἰσταυρώθη καὶ οἱ μὲν στρατιῶται διαμερίζοντα τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν χιτῶνα ἔβαλον κλήρον, τὸ δὲ σῶμα ἐτέθη ἐν τῷ μνημείῳ καὶ ἠγέρθη τριήμερον καὶ ἔωθη τοὺς μαθηταῖς; σιωπῆ δὲ αὐτὸς μόνος αὐταῖς λέξεν τὴν περὶ τοῦ μυστηρίου παραδούσιν 1) καὶ τοῦ; ἐν τῷ ἔρει πειρασμοῦ. Ἐξηγείται μὲν τε οὐρανίου λόγου; καὶ οὗ ἀπεραστούμενον ὅσῳκε περὶ τοῦ μυστηρίου λόγον, ἀλλὰ διηγηματικῶν αὐτὸν λέγει εἰρησθαι παρὰ τοῦ Σωτήρος; «ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς;» καὶ πάλιν «ἐάν τῆς φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα» καὶ πάλιν, «ὁ δὲ ἄρτος, ἐν ἐγὼ θῶω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἢ ἐγὼ δώσω ὑπερ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς;» καὶ πάλιν «ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῆς; ἐστὶ βρωσίς, καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῆς; ἐστὶ πόσις.»

2) Χ. παραδούσιν.

Δὸς δὲ πᾶσχα λέγει συγκατακρίνα; τὸν Κύριον τοὺς μαθηταῖς; τὸ μὲν ἐν, ὅτε ἔρχετο κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον τὸ δὲ ἔτερον, ἐν ᾧ καὶ πέσονεν.»

Ἐπίθεσις ὅτι τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐν τοῖς χρόνοις Τραϊανῶς ὑπεγορεύθη ὑπὸ Ἰωάννου ἐν Πάτρω τῇ νήσῳ. διηγείται δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ Πατρὸς ἡγεμονικὴν καὶ πρακτικὴν καὶ ἔνδοξον τοῦ Χριστοῦ γενέσιν.»

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην.

Βροντή; 1) τὸν οὐρανὸν, τίς βροτῶν μὴ θαυμάσι;

Ἄλει γὰρ οὗτος ὡς ἐν ἀρχῇ τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ δικνῶς; καὶ πρὶν οὐσώμενον Πάλιν τὸν αὐτὸν 2) γηγενῆ περὶκατα Τραυνο θεουργῶν, καὶ παθητῶν σαρκίῳ.

Ἄλλο
Ἐπίθεσις τὸν τὸν τικόντα τὸν κάτω λιπῶν τικόντα τὸν Θεὸν κατὰ μόνον ἠὲ παρθένο; γὰρ πρὸς τὸν ἐκ τῆς; παρθένο; καλοῦντα Χριστῶν, ὁ; συγγενῆς; τρέχει ἔντεθεν ἐπὶ τὸ σταθῶς; αὐτοῦ γνωσίσι Πιλάτου ἐκείθεν τὴν ἀβύσσον λαμβάνει Τῆς; γνώσεως; καὶ πάντα πλουτεῖ τὸν κόσμον Μυστηρίων ἄγνωστα καὶ τοὺς ἀγγέλους; Μετῆρος; τέταρτος οὐν Ἰωάννης Εὐαγγελιστῆς ἀλλ' ἐν ὕψι δογματίων ἠρώτος; μέγιστος, ἔκρος, ἀρχὴ καὶ τέλος. Φύλλ. 104 Ε. Πινὰς τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, καὶ τὸ ἐξῆς;

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην.

Βροντῆ; εἰς Θεόφωτος Ἰωάννην πανάριστος, Πρωτοτόκου σφίρη, ὑπερέβη; ἔρχετο ἄρτων ἔσεν τῶν φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα» καὶ πάλιν, «ὁ δὲ ἄρτος, ἐν ἐγὼ θῶω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἢ ἐγὼ δώσω ὑπερ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς;» καὶ πάλιν «ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῆς; ἐστὶ βρωσίς, καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῆς; ἐστὶ πόσις.»

Φύλλ. 405—209. «Τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον Εὐαγγέλιον.» Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ἐμβροῖς γραμμασι, ἡ σημειώσις «Τέλος τοῦ

1) Χ. βροντῆ.
2) Χ. οἱ.

κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου. Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον ἐξέδοθη μετὰ χρόνου· αἰ. 7ης· Χριστὸ ἀναλήψας· στίχων βτ'. Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις·»

Γ—3.

(118) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Σελ. 1—70. «Λόγος τοῦ κυρ Γρηγορίου, τοῦ προεστότου καὶ ἀρχιεπισκόπου ὄντος ἐν τῇ κατὰ Νίσιου ἐκκλησίᾳ.»

Σελ. 71—157. «Ἐπιστολαὶ παρὰ τοῦ κυρ Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου πρὸς ἑτέρους, καὶ ἑτέρων πρὸς αὐτόν. 4)»

Γ—4.

(110) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἰσ' αἰῶνος.

1) Ἀλεξίου Σπανίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων «περὶ τῆς ποιτικῆς ἔχου σιχοφυρίας. 2)»

2) Τοῦ αὐτοῦ, «περὶ μέτρων ἰσοποιίας.»

3) Τοῦ αὐτοῦ «πραγματεία περὶ τῶν ποδῶν, καὶ ἰδίου τῶν ἐκῶν.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Μ. Κοσσυβ.

Γ—5.

(120) Εἰς 8^{ον}, ἐκ φύλλων περγαμνῆς 290 καὶ ἐποχῆς τοῦ ἰσ' αἰῶνος.

Προηγούμενα ἐξ φύλλων ἐκ χάρτου, ἐξ ὧν τὸ τέταρτον μόνον τὸ ἐξ ἀνορθόγραφου σημείωμα περιέχει: «1763, δικεῖν τοῦ 7 εἰς τὸ παρὸν βιβλίον το σφῆρατος ὁ μακαρίτης διακομανόλης τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ ὅπως τοπαρὶ ναῖχη τὴν κατὰρ τοῦ.»

Φύλλ. 1—0. Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου πρὸς

1) Ἀρμόφρα ἐδημοσιεύθησαν ἐν Κ(πόλει, τῷ 1852 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν «Ἰνδικὴ ἀλληλογραφία, ἣτοι Γρηγορίου ἱερομονάχου . . . ἐπιστολαὶ πρὸς τινας ἐν ἰσθίᾳ μετὰ τινῶν ἀπειτήσεων καὶ τινῶν αὐτοῦ ἐκκλησιαστικῶν λόγων. Ἐκδόθησαν ὑπὸ Η. Τανταλίου.»

2) Πρβλ. ἄνω. σ. 21, X. Α—24.

Καρπιανόν, γεγραμμένην χροσῆς γράμμασι· ἔπονται οἱ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μηχανοτούμενοι κανόνες. 1)

Φύλλ. 7—269 Τὰ τέσσαρα τῶν εὐαγγελιστῶν εὐαγγέλια προηγουμένων τῆς εἰς αὐτὰ ὑποθέσεως· καὶ τοῦ πίνακος τῶν κεφαλαίων.

Φύλλ. 270—287. Δέχθαι διαλαβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελιστῶν ἀναγνώσιν, 2) γραφεῖσα κατὰ τὸν ἰσ' αἰῶνα.

Γ—6.

(124) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἰσ' αἰῶνος.

Προηγείται ἡ εὐχὴ τοῦ Χρυσόστομου ἥτις ἀναγινώσεται, «ἥνικα τινὰς μέλλει νὰ ἀναγῶσι.»

«Γραμματικὴ περιχρῶσα τὴν τεχνολογίαν, τὰ ἐκτὸ μέρη τοῦ λόγου καὶ ἄλλα σημαίνοντα (χρῆτ, ἀγνώστου κχ) σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπίου τῷ διδασκάλῳ Δημητρίῳ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως. Βενιαμὶν ἱεροδιδάσκων ἐγραψα. Ἐγγέγραπται δὲ παρὰ Βενιαμὶν τοῦ ἱεροδιδάσκων, τοῦ ἐκ τῆς μονῆς τῆς Κοιμησῆς τῆς ἱενομαζομένης Ζερμπίτζα, τῆς Πελοποννήσου.

Ἐδωρήθη παρὰ τῶν κκ. X. καὶ Μ. Δ. Χαμουδοπούλου.

Γ—7.

(122) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἰσ' αἰῶνος.

1) Σημείωσις περὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ εἰσελεύσεως τῶν Ρώσων τῷ 1770. 3)

Ἐπονται βιογραφικαὶ τινες σημειώσεις τοῦ ἀντιγραφῆτος.

2) «Σημείωσις τινῶν ἱστανικῶν βυζαντινῶν εἰς διαφόρους ἀσθενείας» ἥτις «εἰς τὸ πά-

3) Βλ. Fabr. I, σ. 97. — Γλυζωνίου Εὐαγγελιστάριον. Ἐνετίται, 1773. σ. 29

2) Βλ. Γλυζωνίου, Εὐαγγελιστάριον σ. 8.

3) Ἐκδόθη ἐν «Φιλιστορικῇ τῶμ. Δ'» σ. 537 καὶ ἐν «Ἰωνία» ἀριθ. 82.

Γ—9.

Θας ὀνομαζόμενον ἐκταπίδι — Εἰς ψῶρον — Εἰς ὄδοντα.»

3) «Ἐν ὑπομνήματι περὶ τῶν κοινομητικῶν εὐσεβῶν.»

Ἐπονται βιογραφικαὶ σημειώσεις τοῦ ἀντιγραφῆτος.

4) «Στίχοι ψυχωρεῖλις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου μοναχοῦ.»

Ἐπιταὶ ἐξ ἱεζῆς χρονολογικῆς σημείωσις: «Τῆς α' τοῦ ὀκτωβρίου τοῦ 1757 σωτηρίου ἔτους τελευτήσαντος τοῦ Κωνσταντινουπόλεως κυρ Σωφρονίου ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τοῦτον ἀντ' αὐτοῦ διεδέχθη ὁ Παλαιῶν Πατρῶν κυρ Γαβριὴλ, μεταπεμφθεὶς ἐκείθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ δὲ τὴν 17^{ην} δεκεμβρίου τὴν Περσικὴν καταλαβόντος, καὶ παρὰ τοῦ Ἰακώβου τοῦ λεγόμενου καθαδὶ φορῶσαντος, καὶ τῆς συνῆλις προσημῆς εἰς τὸ πατριαρχικόν παραγενομένου, οἱ εὐρήντες ἀρχιερεῖς τῆς μεταθεῖον ἐπ' αὐτῷ πεποιθήσαντες, καὶ ὁικουμένικόν Πατριάρχην τὴν αὐτοῦ παναγιότητα ἀναδείξαντες, τὸ, εἰς πολλὰ ἐρηδέστοτα μῆς φωνῆ πάντες ἐξείπον.»

5) «Κυροῦ Θεοδώρου Προδρόμου, ἐπὶ ἀποδήμῳ τῇ φιλίᾳ.»

Ἐπονται βιογραφικαὶ σημειώσεις τοῦ ἀντιγραφῆτος.

6) «Ἐξήγησις τῶν τῶν Ἰγνατίου εκουοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς νιούς παρινετικῶν στίχων.»

Ἐπονται διάφοροι σημειώσεις.

7) Περὶ τῶν ἑπακτῶν τῶν δώδεκα μηνῶν.

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Σοφοκλείου Σανταμούρη.

Γ—8.

(123) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἰσ' αἰῶνος.

«Τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας κυροῦ Νικητῆ τοῦ Σερβῶν ἐξήγησις εἰς λόγους τινῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ ἐν Σμόρνῃ Ἑλλ. Νοσοκομείου.

(124) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἰσ' αἰῶνος.

«Χρηστοθέλια περιχρῶσα καὶ διδάσκουσα τοὺς ἰσθῶν δι' ἄποκρίτωντα τὰ καλὰ καὶ εὐτακτὰ θῆν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, μετὰ προσθήκης λόγων τινῶν, ἱστοριῶν καὶ διαλόγων ὠφελίμων. Μεταφρασθεῖσα καὶ στιχομυθῆσα παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντη, μεγάλου Καμινέρη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐθεντίας Μολδοβίας, τοῦ ἐκ νῆσου Σκοπίων.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Κ. Τριανταφύλλου.

Γ—10.

(125) Εἰς 12^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἰσ' αἰῶνος.

Ἐκκλησ. Μουσικῆ.

4) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σφραδῶν τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνόντων καὶ κατόντων, σφραδῶν τε καὶ πνευμάτων, καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης ἐν αὐτῇ παρὰ τὸν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.»

2) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σιχητῶν, καλλιποισθέντων παρὰ κυρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως.»

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πίνακος: «Ἡ βίβλος αὐτῆς ἰγρᾶρη διὰ χειρὸς κἀμου Μελχισεδέκ ἱεροδιδάσκου τοῦ ἐκ τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, ψψλγ Ἰανουαρίου ἰδ'. Ἐγγραφή εἰς τὸ ἥσυχαστήριον τοῦ ἁγίου Ὁμοφρονίου πλησίον κείμενον τῆς εἰρημένης ἱερᾶς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος ἐν τῇ ἁγίῳ Ὁρει.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου.

Γ—11.

(126) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ ἰσ' αἰῶνος.

«Νομικὴν κανονικόν.»

Γ—12.

(127) Είς 8^{ον}, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος.

1) «Ἐπιτομὴ Μιλετίου τοῦ Ἀθηνῶν, διαλαμβάνουσα περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἐμίλιαν συγγραφεῖν. 1)»

2) «Βαθεῖος ἱστορικῶν τιῶν κανόνων ἱεροκέρυξί μάλιστα συμβαλλόμενον, εὐ: ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ὅ ἐν ἱεροδιδακάλῳ Μακάριος εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνῆν ἀπανθισάμενος τοῖς φιλολόγοις προσέθηκε 2)»

3) «Κεφάλαια τοῦ οἰκίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου μοναχοῦ.»

4) «Τὸ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἀββᾶ Θαλασσίου, ἐκ τῶν κεφαλαίων, περὶ ἀγάπης καὶ ἰσχυρατικῆς καὶ τῆς κατὰ τοὺν πολιτείας.»

5) «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γυνάμει μόνωτικῳ κατὰ ἀλεξάντων.»

6) «Στίχοι Σιβύλλας τῆς Ἐρυθραίας, περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἔχοντες ἀκριστογίδια τὴν δι' Ἰησοῦς Χριστοῦ, Θεοῦ υἱός, σωτῆρα σααρράς.»

7) «Τὸ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου, διαφόρων βίων μακαριστοῦ.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Ἀριστ. Μ. Φουντηρίου.

Γ—13.

(128) Είς 8^{ον}, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος. Ἑκκλ. Μουσική.

1) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σμαδαίων τῆς μουσικῆς; τέχνης, τῶν τε ἀνόντων καὶ κατόντων, σωματικῶν τε καὶ πνευματικῶν, καὶ πάσης γενεσενομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένη; εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροῦ ἀναγεθῆντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.»

2) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν κειραγα-

4) Ἐν Ἰω ν ι α ἀρ. 41 — 48, ἰδημοσίαισα τό α, 5' καὶ γ' αὐτῆς κεφάλαιον.

2) Ἐδημοσιεύθη ἐν Βενετίαι τῷ 1755. Βλ. Σόβα, Νεοελλ. Φιλ. σ. 441.

βίων μετὰ τῶν ἀναστασιῶν στιχηρῶν, ποιηθέντων ὑπὸ παλαιῶν καὶ διαφόρων διδασκάλων, συντεθέν δι' εἰς νέον καλλιπωσιῶν παρὰ τοῦ ἐπιμωτάτου καὶ μουσικωτάτου κυρίου κῆρ Χρυσάνου τοῦ Νείου, καὶ πρωτοφάλλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.» Εἰς τὸ τέλος τοῦ χειρογράφου ἀναγινώσκεται ἡ ἐπομένη σημείωσις: «Ἐίληπε τέλος ἡ παρούσα ἀσματομειρητηφόρητος διὰ χειρὸς κῆρου τοῦ εὐτελοῦς ἀναγνῶστη Λόττου, ἐκ τῆς νέου Χίλου· εἰ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔδοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον διεθήντε ὅπως λυτρωθῆναι τῆς αἰωνίου κολάσεως, καὶ ἀζήσιοι ἡμᾶς ἀπαντας τῆς αἰωνίου καὶ αἰωνίου αὐτοῦ βασιλείας; ἀμὴν. Ἐν ἔτει αὐτῷ ἀπριλίῳ ἡ, ἡμέρη τριτη, παραμονῇ τῆς Μεσοπονετικῆς.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ Σεβ. Πλουσιπέως κ. Ταρσαίου.

Γ—14.

(129) Είς 8^{ον}, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος.

1) Διάφορα λατινικὰ μνήματα.

2) Θεογράστοι χαρακτηρισ.

3) «Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Πρυθρόμου τετραστιχη ἱαμβίτι καὶ ἡρώα εἰς τὰ κεραλαιωθῶς ἐκθίνετα ἐν τῇ καλαῖᾳ πάσῃ Γραφῇ 4)»

Γ—15.

(130) Είς 4^{ον} μικρὸν, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος.

1) «Ἀρχὴ τῶν βιβλίων τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.»

2) «Π μετανάστασις τῆς ὑπερβίας Θεοτόκου ἐποῦ ὑπῆγεν ἡ Παναγία εἰς τὸν Ἄδην καὶ εἶδε τὰς ψυχὰς τῶν ἀμαρτωλῶν πῶς κολάζονται.»

3) «Περὶ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου.»

4) Διάλογος ἀμαρτωλοῦ καὶ διαβόλου ἰλιθόντος ἀνασπάσασθαι τὴν ψυχὴν τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

1) Ἐδημοσιεύθησαν τῷ 1632. Βλ. Fabr. VI, σ. 816.

5) Θεολογικαὶ σημειώσεις.

6) «Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.»

7) «Ἐγκώμιον χειρῶν λεγόμενον εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.»

8) «Ἐπιστολόκειον ὠρίλιον.» Ἀτελής.

Γ—16.

(131) Είς 8^{ον}, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος.

«Γνωμικὰ φιλοσόφων τιῶν, ἐκ τῆς ἰταλικῆς γλώσσας εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν διαλέκτον μεταφρασθέντα.»

Γ—17.

(132) Είς 8^{ον}, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος.

1) «Εὐχαὶ θεωρητικαὶ καὶ ἱρωικαὶ, αἱ καλούμεναι μονολόγοι τοῦ μακαρίου Λόγου στίμου ἐπισκόπου Ἰππώνος, ἐμπνευσθεῖσαι δι' πρὸς τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν παρὰ Δημητρίου Κηδῶνι. 1)»

2) «Ἀνωμόμου περιλήψις τῆς ὑποθέσεως τῆς διδασκαλίας τοῦ παρόντος περὶ βασιλείας λόγου τοῦ σερωτάτου Συνεσιτοῦ κειραλαιωθῶς.»

3) «Συνεσιτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκαδίου περὶ βασιλείας λόγος κατὰ μετὰφρασιν εἰς κοινὴν διάλεκτον.»

4) «Ἀνωμόμου «περὶ ἐγκλιτικῶν καὶ ἐγκλινομένων.»

5) Ἀνωμόμου «περὶ προσωδίων.»

6) «Ἐρμηνεία τοῦ Ζωναρά εἰς τὰ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τετραστιχη. 2)»

Γ—18.

(133) Είς 8^{ον}, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος.

1) Δανιὴλ Κεραμῆς, ἐπιστολιμαῖα γραμματικῆ διατριβῆ.

2) Τοῦ αὐτοῦ «περὶ συμφωνιῶν καὶ πτώσεων.»

3) «Ἐκθεσις κατὰ πύειν καὶ ἀπόκριων

4) Βλ. Fabr. X, σ. 385.

2) Βλ. Fabr. X, σ. 243.

γραμματικῆς φιλοπονηθεῖσα χροῖν τῶν ἐπιλομηθῶν παρὰ Δανιὴλ μοναχοῦ Πατριμοῦ. 1)»

Ἡ ἀρχὴ τοῦ τεύχους ἀναγινώσκεται ἡ ἐπομένη σημείωσις: «Σωτήριον ἔτος ψφὸ ἰγενόμεν κατὰ τὴν ἐν Πάτρῳ ἐχολῆν πεσοπατόντος τοῦ κῆρ Δανιὴλ, ὅς ἔρξα ἀκούειν τὰ παρ' αὐτοῦ εἰσκηθέντα ἀκαθῶς, τὰ παραδιδόμενα κατὰ Θεόδωρον Γαζην. — Ὄμιον ἐκτετρῆν ταυτηλ παρὰ τοῦ τὰ ἀνωθεν χειρογράφου: ἐν Πάτρῳ κατὰ τὸ ἀφθ' ἐκτωβρίου κ' Ἐργαῶς.» Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Γ. Ἐαρινού.

Γ—19.

(134) Είς 8^{ον}, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος.

1) «Διάλεξις τοῦ ἰδοιοτάτου, σωμάτου καὶ περιφροῦς ἐρμηνῆως Πανηγύτου χριστιανοῦ μετὰ τινος διδασκάλου Βανθ μουσουλμάνου, μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τῆς τῶν τουρκῶν διαλέκτου. 2)» Ἀτελής.

2) Βροντολόγιον ὑπὸ Ζορῆ Βήγγου, γραφὴν τῷ 1736.

Ἐπονται διάφοροι σημειώσεις.

Ἐδωρήθη παρὰ τῆς ἐν Σμύρῃν Ἑκκλ. τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς.

Γ—20.

(135) Είς 12^{ον}, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος.

«Νομοκάνονον πᾶν πλούσιον.»

Ἐδωρήθη παρὰ τοῦ κ. Μ. Κοσσονῆ.

Γ—21.

(136) Είς 8^{ον}, εποχῆς τοῦ ἱ' αἰῶνος.

1) «Νομοκάνονον πᾶν πλουσιώτατον.»

2) «Συμεῶν Ἰλαγίτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, εὐχὴ συγχωρητικῆ μετὰ ὁμνῶν, ὑπ' ἀφορισμῶν εὐερέντων τιῶν ἀδελφῶν.»

1) Ἐδημοσιεύθη πολλάκις ἐν Βενετίαι.

2) Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Σακελιάνου ἐν Πανδώρα τομ. σ. μετὰ προλεγόμενων.

3) «Εὐχὴ συγχωρητικὴ εἰς τοὺς μιλ-
λοντας μεταλαβῆν τῶν θείων μυστηρίων.»
4) Ἰατρικὰ εἰς πόνον στόματος καὶ ὀ-
δόντων.»

Ἐπονται διάφοροι σημειώσεις.

Γ—22.

(137) Εἰς 12^{ον}, ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} αἰῶνος.
Νομοκόμων.

Εἰς τὸ τέλος ἀναγινώσκεται ἡ σημείωσις:
«Τὸ παρὸν νόμιμον ἐγγράφη διὰ χειρὸς ἰ-
μοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐλαχίστου τῶν ἱερομο-
νάχων Ἀναγίου τοῦ ἐξ Ἄνδρου ἐκ τῆς μο-
νῆς τῆς Παναγρᾶντος, διὰ δαπάνης τοῦ πα-
ροικιστάτου ἐν ἱερομοναχοῖς κυρίου Διονυσίου
τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς νῆσου καὶ μονῆς. Ἐπι-
σφύσ», κατὰ μῆνα ὀκτωβρίου.»
Ἐδωρῆθη παρὰ τοῦ ἐν Σμύρῃ Ἑλλ. Νο-
σοκομείου.

Γ—23.

(138) Εἰς 12^{ον}, ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} αἰῶνος.
Εὐχολόγιον; Ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέ-
λος.

Ἐδωρῆθη παρὰ τοῦ κ. Μ. Κοσσανῆ.

Γ—24.

(139) Ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} αἰῶνος. Περιέχει
δὲ συλλογὴν δημοτικῶν ἀσματίων.

Ἐδωρῆθη παρὰ τοῦ κ. Π. Μάγγιτος.

Γ—25.

(140) Ἐποχῆς ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰ-
ῶνος.

Συλλογὴ ἀσμάτων ὑπὸ διαφόρων.

Ἐδωρῆθη παρὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Μισοῦ.

Γ—26.

(141) Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς ἀρχῶν τοῦ πα-
ρόντος αἰῶνος.

Ἑκκλ. Μουσικὴ.

1) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίω τῶν σημαδίων
τῆς μουσικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ
κατόντων σωματιῶν καὶ πνευματίων καὶ
πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας, συντε-
θειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιρὸς
ἀναδιυχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ
νέων.»

2) «Ἀθολογία σύντομος, περιέχουσα πᾶ-
σαν τὴν ἡμερονοκτικὴν ἀκολουθίαν, ποιηθεῖ-
σα παρὰ τῶν κατὰ καιρὸς ἀναδιυχθέντων
ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.»

3) «Κοινωνικὰ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ποιη-
θέντα ὑπὸ τοῦ κυρ Δανιὴλ πρωτοψάλτου
τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας.»

Εἰς τὸ τέλος ἡ σημείωσις: «Ἐφαπτε τέρ-
μα χειρὶ Βαρβολομαίου, οὗ πατρὸς Ἰμβροῦ
νῆος, εὐτελεστάτη κατὰ τὸ ἀπὸ σωτήριον
ἔτος, ἐν μηνὶ ἰουλίῳ.»

Γ—27.

(142) Εἰς 12^{ον}, ἐποχῆς ἀρχῶν τοῦ πα-
ρόντος αἰῶνος.

Ἑκκλ. Μουσικὴ. «Χειροδικτὴ κυρ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας.»

Γ—28.

(143) Τετὸς εἰς σχῆμα μικρότατον,
περιέχον τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια ἑλλειπίς εἰς
τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος συνίσταται δὲ ἐκ
φύλλων μεμβρᾶνης γεγραμμένων κατὰ τὸν
17^{ον} πικανῶν αἰῶνα, λεπτοῦς γράμμασι καὶ
ἐκ φύλλων χάρτου γεγραμμένων κατὰ τὸν
17^{ον} αἰῶνα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

A

Κατάλογος χειρογράφων εὐρισκομένων παρὰ τῶ ἐν Σμύρῃ Βιβλιοπώλῃ

Κυρίῳ ΑΘΑΝΑΣΙῷ ΖΑΧΑΡΙΑ.

Ἡ συμπόλιτις ἔμῳ Ἀθανάσιῳ Ζαχαρί-
ου συλλέγων τὰ ἐκαστοὶ παρὰ διαφόρων
παρουσιαζόμενα αὐτῷ χειρόγραφα, ἀπέτε-
λεσε καλὴν τιμὴν συλλογὴν ἐξ ὧν ἐκτίθετον
ἐνταῦθα τὰ ἀξιολογώτερα.

Χερ. α. Εἰς φύλλον, ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} αἰῶ-
νος, περιέχει διὰ τεσσαράκοντα καὶ δύο λό-
γους Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Τὸ ἀρχι-
κὸν κεφαλαίον γράμμα ἑκαστοῦ λόγου εἶναι
εἰς σχῆμα μέγα καὶ κεκοσμημένον διαφό-
ροις χρώμασι. Φαίνεται δὲ ὅτι τοῦ αὐ-
τοῦ ἀντιγράφου εἶναι καὶ τὸ ὑῖ ἀριθ. 40
χειρόγραφο τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ε. Σ. Εἰς
τὸ τέλος τοῦ 40 λόγου ἔ ἀντιγραφῆς ἑ-
σημείωσις τὰ ἑξῆς: «Τὸ παρὸν βιβλίον τοῦ
ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου πατριάρ-
χου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου
ἐγγράφῳ ὑπὸ χειρὸς ἡμοῦ Ἀποστόλου ἱερομονά-
χου κατὰ τὸ ἔτος τὸ σωτήριον ἀρχεβ'.
1672 καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθῆναι μου
διὰ τὸν Κύριον ὅπως διὰ προσευχῶν τοῦ ἁ-
γίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ πατρι-
άρχου τῶν ἀμαρτωλῶν τότῳ ἀρτίως
τῶν πολλῶν μου καὶ ἀναριθμητῶν ἀμαρτιῶν
καὶ τότῳ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀ-
μῆν.» Εἰς τὸ μέσον δὲ τοῦ τελευταίου φύλ-
λου ἐσημείωσις τὰ ἑξῆς: «Τὸ παρὸν μετὰ
τὸν θάνατόν μου διὰ ἀσθενῶν εἰς τὸν ἅγιον
Μηνῆ, εἰς τὴν Χίψ.»

Χερ. β'. Εἰς 4^{ον} μικρόν, ἐκ φύλλων 183
καὶ ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} αἰῶνος.

«Θηματογραφία Δωροθίου Δωδοῦ 1)
τοῦ χρηματιστάτου διδασκάλου τῆς ἐν Βασι-
λευσῇ Ἑλληνικῆς Σχολῆς τῶν γραμματι-
κῶν μαθημάτων.» Εἰς τὸ τέλος ἀναγινώ-
σκεται ἡ ἐπιμὴν σημείωσις: «Τέλος τῆς
θεματογραφίας τοῦ Δωροθίου Δωδοῦ τοῦ
χρηματιστάτου διδασκάλου τῆς ἐν Βασι-
λευσῇ Σχολῆς γέγραπται δὲ παρὰ Σταυ-
ράκη Θεωφίλου τοῦ Βυζαντίου ἐν ἔτι
φύλλῳ μηδὲ ματοῦ κ'.»

Χερ. γ'. Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} αἰῶνος.
Φύλλ. 4—86. Γραμματικὴ ἀνωτέρου.
Φύλλ. 87—104. «Τεχνολογία συντο-
μοτάτη κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τῶν
ἐκτὸς τοῦ λόγου μερῶν κατὰ τὰ παρεπέ-
μενα.»

Φύλλ. 104—115. «Γραμματικὴ κα-
τὰ πένθιν καὶ ἀπόκρισιν.» Ἐπονται τρία
φύλλα κενά.

Φύλλ. 149—169. «Τὸν σωφάτου
καὶ λογιστάτου, καὶ πασῶν τῶν ἐπιστη-
μῶν διδασκάλου, καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς
Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἱεραῦ τε ἀρίστου, τοῦ
κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κωνσταν-
τινουπόλεως, ἐπιτῆ γραμματικῆς συντάξι-
ως κατὰ τὰ ἑκτὸς μέρη τοῦ λόγου. 2) Εἰς
τὸ τέλος αὐτῆς ἡ σημείωσις: «Ἀφῆκ ὀ-

1) Βλ. Ζαβίρα, Ν. Ἑλλάδος. σ. 273. Ἀντίγραφο
τῆς θεματογραφίας ταύτης ὑπάρχει καὶ ἐν
Κηφολίῳ. Κ. Σάβα, Μεσ. Βιβλ. Α. σ. 293.
2) Βλ. ὠν. σ. 42.

κτοβρίου εἰς τὴν ἡ' ἐν Μεγαλῇ τῆς Ἀκρηνάϊας. Πόνος καὶ ἐπιμα Δαμασκηνῶ ἱερομονάχου ἐκ Λεπαινοῦ.»

Φύλλ. 469^α—199. «Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ Γορτίου περὶ τῆς κατὰ λέγον ποσότητος τῶν συλλαβῶν. 1) «Εἰς τὸ τέλος: εὐφχ' εἰσομβρίου καὶ ἰταλικῶν εἰς Μεγαλῶν. Πόνος Δαμασκηνῶ ἱερομονάχου.»

Φύλλ. 200—201. «Ἀνανίου σμυρναίου περὶ τῶν εἰς ἦρας, ιος, εος καὶ εως ὀνομάτων.»

Φύλλ. 2016—241. «Ἐτέρου τινὸς ἀνανίου περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν.» Ἀρχ. «Περί μὲν οὖν τοῦ τεχνολογικοῦ μέρους τῆς γραμματικῆς τέχνης κτλ.»

Φύλλ. 242—231^α. «Ἐγχειρίδιον τῆς μετρικῆς τέχνης ποιητὴν παρὰ Γερμανοῦ ἱερομονάχου τοῦ Κρητῆ, 2) τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀφορτῆρας τὰς διαλέκτους καθηγετοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀναγινώσκοντα τὰ ἑπόμενα: «εὐφχ'» σептмеврїи εἰς Μεγαλῶν τῆς Ἀκαρνανίας τῶνος Δαμασκηνῶ Ρωγῆ ἐκ Λεπαινοῦ τῆς Ἀκαρνανίας.»

Φύλλ. 231^β. «Ἐτερον παράδειγμα περὶ μέτρων.»

Φύλλ. 232—254. «Περὶ συντάξεως κατὰ τὴν κοινὴν προφορᾶν.»

Ἐπι τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ τεύχους ὑπάρχει διάφορα σημειώματα τῶν κατὰ καιρὸς διαφερόντων αὐτοῦ κατόχων.

Χειρ. δ'. Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ 14^{ου} αἰῶνος.

Ἀνανίου στοιχεῖα ἀριθμητικῆς, γεωμετρίας, ἀλγεβρας καὶ τριγωνομετρίας.

Χειρ. ε'. Εἰς 4^{ον} μικρὸν, εἰς δύο τόμους καὶ ἐποχῆς ἄρχων τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Μετάρσεις τῆς περὶ σοφίας συγγραφῆς τοῦ Pierre Charron, ἀμάρσαντος κατὰ τὸν 17^{ον} αἰῶνα.

Χειρ. ς'. Εἰς 4^{ον} μικρὸν, ἐποχῆς τοῦ 14^{ου} αἰῶνος.

Ἐρμηνεία κατ' ἐρωταπέκλειον εἰς τὰ ἑβραϊκά εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν βίου τοῦ χριστοῦ, καὶ ἄλλων τινῶν ἐρωτῶν, κατὰ τὸν βίον Θεοφύλακτον ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας.»

Χειρ. ζ'. Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς ἄρχων τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Προίχιε δι' ἑρμηνείαν τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρίσιν. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ἀναγινώσκεται τὸ πρὸς τὸν μέθυσον στιχοῦργημα, ὅπερ ἐξιδώκα πέρσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ χειρογράφου. 1)

Χειρ. η'. Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ 17^{ου} αἰῶνος. Συλλογὴ ἀνεκδότων ἐκκλησιαστικῶν λόγων Μελέτιου τοῦ Συρίου. 2)

Χειρ. θ'. Εἰς 4^{ον} μικρὸν.

1) Ἰαλμοὶ τινες τοῦ Δαυὶδ προηγοῦται δι' αὐτῶν πρὸ λόγος τις.

2) Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ. Περὶ μετανοουτοῦ, καὶ πρὸς οἶκτον ἐπιλακόντος τοῦ Κύριου.»

3) «Εὐχὴ ἱστολογητικὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.»

4) «Εὐχὴ εἰς τὸν τίμιον σταυρὸν ἐπιδειλῶν.»

5) «Τοῦ Θεοκάρη μοναχοῦ οἱ περὶ πίστεως λόγοι.»

6) «Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου ὅτι ἀπερίγραπτος ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός κατὰ τὴν θεότητα, περιγραπτός δὲ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πῶς δεῖ νοεῖν τὴν τῶν δύο φύσεων ἀσύγχυτον ἕνωσιν.»

7) «Τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου Νύσσης ἐκ τῶν ἀπόρων περὶ τοῦ τί ἐστὶ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν.»

8) «Μαρτυρίας καὶ ἀποδείξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ θεοφόρων πατέρων περὶ τοῦ ἀξιογράμματος αἰνεῖν, δοξολογεῖν καὶ εὐχριστεῖν τὸν ἐνα ἐν τριάδι ὑπερμνητον θεόν ἐπι τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ, ἐκτελεῖται κατ' ἐπιτομήν ἐκ τῆς διηγήσεως τοῦ ἐν μοναχῶ.»

1) Πλ. Μουσίου καὶ Βελίου. 4876. σ. 91.

2) Ὁρα τὸν κατάλογον αὐτῶν παρὰ 2402.

3) Φ. σ. 208.

Θεοδώλου, μαθητοῦ τοῦ ἐκλιπόντος καὶ συνταξμένου τοῦ βίου ὁνομασίου, τοῦ Θεοκάρη ἐπινοησθέντος.»

9) Ἐκλογή ἐκ τῶν τοῦ Διονυσίου μοναχοῦ γνωστικῶν κεφαλαίων περὶ διαφορᾶς τῶν ὁσίων ὁμών.»

10) «Εὐχὴ ἀναγινωσκόμενη τῇ παρασκευῇ ἀπὸ τοῦ ἁρώμου.»

11) «Νικηφόρου ἡ εὐχὴ τοῦ Σανθοπούλου.»

12) «Εὐχὴ ἑτέρα τοῖς αἰρουμένοις.»

13) «Εὐχὴ μετὰ τὴν ἀπόλειπιν τῆς ἀκολουθίας διὰ τὰς ἐν τῷ μεταξὺ τῆς δευλογίας συμβαινούσας παρατροπὰς.»

14) «Ἐπιτομὴ τῆς τῶν προφητανικοδοδαιτικῶν ψαλμῶν, τῶν ἐχθρῶν μόνων ἐκλεγεινῶν παρὰ τὸν παναγιωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου Γενναίου ἀρχιεπισκόπου Ἡπάλως τοῦ Σχολαστίου, παρκετῆς τῶν τῆς ἡμερονομητοῦ ἀκολουθίας, ἐκτετακτοῦ τῆς μετὰ τοῦ μεσοστασίου ἐξαφαλοῦ καὶ πασῶν τῶν ἑρών.»

15) «Δύο εὐχὴς δι' ἐπιτομῆς ἀναεσθμοῦ κελκῆτας Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Σανθοπούλου.»

Χειρ. ι'. Εἰς 4^{ον}, ἐποχῆς ἄρχων τοῦ 14^{ου} αἰῶνος.

1) Παράκλησις εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν. Ποίημα Νικηφόρου ἱερομονάχου τοῦ Κρητῆ.

2) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

3) Εὐχαὶ λεγόμεναι εἰς ἀσθενῶν.

4) Ἐτέρα εἰς ἀσθενῶν καὶ μὴ ὑπνοῦντων.

5) Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ ἁγίου Προκοπίου, ἧτις λέγεται εἰς φύλαξιν χριστιανῶν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου καὶ ἐναντίου συναντήσεως.

6) Εὐχὴ τοῦ Χρυσοστόμου εἰς πάσαν ἀσθένειαν.

7) Εὐχαὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μιχαήλ λεγόμεναι ὅταν ἐνοχῶς λοιμωδῶδες νόσος ἐν τοῖς κτήσι.

8) Εὐχὴ λεγόμενη εἰς μεταφροσκαλίαν.

9) Εὐχὴ εἰς πάσαν ἀσθένειαν.

10) Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογεῖται πῖναν.

11) Τὰς γινόμεναι εἰς χωρῆμα καὶ εἰς ἀμπέλους.

12) Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Μωδίστου, λεγόμενη ἐν τοῖς κτήσι.

13) Εὐχὴ τῶν ἐπὶ παιδῶν εἰς ἀσθενῶν καὶ μὴ ὑπνοῦντων.

14) Πολυαὶ ἑτέρας εἶναι καλὰς καὶ εὐλογοῦμαι καὶ πολυαὶ εἶναι ἄτυχαι.

15) Εὐχὴ εἰς μελίαια.

16) Εὐχὴ εἰς βροσκῆνια.

17) Εὐχὴ εἰς τὸ κουκόλια.

18) Εὐχὴ ἐπὶ τῆς μεταξὺ εἰτε σπικῆς πλοῦς.

Χειρ. ιβ'. Εἰς 8^{ον}, ἐποχῆς τοῦ 14^{ου} αἰῶνος.

1) «Διὰ γινώσκεις τοῦ σωρωτάτου καὶ λογιωτάτου Μεγάλου Λογοβίτου τῆς Μεγαλῆς ἐκκλησίας Κυρίου Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Καρυοπόλλου.» Ἀρχ. «Ἐκθέσεις ἀντικείμενα δύο ἀλλήλων ἐστάθησαν παρ' ἐμοί, ἐπὶ διαγνώσει τι τοῦτον καὶ διακρίσει, ὁ πῶς καὶ τὸν νοῦν ὑγιέστερον σώζει, καὶ τὸ φρόνημα ἀληθέστερον δεικνύει.»

Ἐγνων μὲν οὖν τὴν ἑτέραν ἀπὸ τῆς τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς φράσεως τοῦ Ματροπολίτου Νύσσης εἶναι κῆρ Γερμανοῦ, ἡ ἑτέρα δὲ οὐκ ἐγνωσαί μοι σαφῶς βροῦν ἐν ἀνδρῶ ἀπόκρυμα εἶναι.»

2) «Σταστοῦ Τραπεζουνοῦ τοῦ Κυμηνίου σύντομος θεωρία περὶ διαφορῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας.» Ἀρχ. «Οἱ Ἰαπῆτες φεύγοντες τὴν ἐπὶ Θεοῦ σύνθεσιν καὶ πολυθεῖαν διὰ τὴν ἐκείνου ἀπλότητα οὐ παραδέχονται οὐδέμιν διακρίσιν ἐπὶ Θεοῦ οὐσίας καὶ ἐνεργείας.»

3) «Τῶν εὐλασιωτάτων, ἱερολογιωτάτων, ἀγγινωστικῶν, καὶ κατὰ πάντα μοῖ ἐν Χριστῷ σεβασμοτάτων κυρίου Χρυσόστομου ἀρχιεπισκόπου τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν ἀσθενῶν καὶ δεσποτοῦ κυρίου κυρίου Δοσιθέου πᾶν ἐν Χριστῷ καταβύμιον. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας Σιδαστοῦ Τραπεζουνοῦ τοῦ Κυμηνίου.» Ἀρχ. «Ἰαπῆρ μὲν οὖν ἂν πρὸ σκοποῦ γράφει ἦν, ὅτις τῶντι ἐκ τῆς ἀγγινώσεως ἐπ' εὐθεσίαν ἦν ἡλικαίαι.» Εἰς τὸ τέλος. «Οἷλαχμοῖς ἐν ἀπουδαίαις, καὶ οὐς ποτε χρομῆτικῆς εἰ καὶ ἐστέλλῃ, ἔρωσ ἐπὶ καθηγετῆς, Σιδαστοῦ Τραπεζουνοῦ τοῦ Κυμηνίου.»

1) Ὁρα Ζαβῆρα, Ν. Ἐλ. σ. 485.—Πρὸς 2402, Νεοτ. Φιλ. σ. 439.

2) Βλ. 2402, Νεοτ. Φιλ. σ. 338.

νομεβ. κί από Τραπεζούντος εις Κωνσταντινούπολιν.»

4) «Ένοτασις του μακρωτάτου μου αυθεντός και δεσπότου κυρίου κυρίου Δοσιθέου, τρής δύο τινά των ήμερομένων εν τω ήμετέρω σχεδίω και απάντησις προς αυτών.» Αρχεται τεμάχιον τής προς αυτών επιστολής του Δοσιθέου, μεθ' ήν έπεται ή απάντησις.

5) «Ευστρατίου μητροπολίτου Νικαίας, διάλογος έκταθείς ότι ή άφρισθήσις περί των άγιων εικώνων ένγενετο, πως δει προσκυνεσθαι και τιμασθαι αυτάς, σχετικώς ή λατρευτικώς. Του τής εν Βιθυνία Χαλκηδό-νος μητροπολίτου Αίοντος, και των συνιστημένων αυτώ, προς τώ λοιπό, άπαν πληρωμα τής εκκλησίας, αντιτιπόντων, και λατρευτικων αποκείμενων φιλονεικούντων την προσκυνήσιν των γεγραμμένων εικών του Σωτήρος Χριστού, ήν μόνη τή θεώτετι ή εκκλησία ήλεγεν έπορεθεσθαι, τή δε άγια εικόνη τώ σχετικώ και δι αναφορικόν τής προσκυνήσεως έφαρμόζεται και τής τιμής.» Χειρ. ιδ'. Εις 4^{ος}, έποχής του 1^{ου} αιώνος.

α) Στοιχεία μεταφυσικής. Αρχ. «Εκ φύσεως οι άνθρωποι άποραίνονται Αριστοτέλης.» Είς τώ τέλος: «νοεμβρίου ή εν χιλιό-ετώ άστακαιοστώ έκτω.»

β) Στοιχεία ήθικής. Αρχ. «ή μεταφυσική ώς είδομεν έχει διά ύποκειμένον.» Είς τώ τέλος αυτής: «ένθημα του κύρ Βενιαμίν.»

Χειρ. ιβ'. Εις σχήμα μικρόν, έποχής του 1^{ου} αιώνος.

1) Προοίμιον «τοις έντυγχάνουσιν.» Δα-νιήλ Κεραμειός.

2) Του αυτού «τοις μαθηταίωιν Έλλη-νων παισι έπαγωγή περί του ύπνος διέ έρ-μηνεύειν τόν κατά γραμματικόν λόγον, εις και τώ χαίρειν άπονείμω.»

3) Περί συμφωνιών και πτώσεων.»

4) Έκθισις κατά πειθόν και άπόκρισις γραμματικής, φιλοπονηθείσα χάριν των φι-λομαθών παρά Δανιήλ μοναχού Πατρίου.»

Είς τώ τέλος αυτού «ώ γράψας τούτ' τώ ββ'λιον Κωνσταντίνος Μελοποννησιός.»

Χειρ. ιγ'. Είς 8^{ος}, έποχής του 1^{ου} αιώ-νος.

1) «Π θεία λειτουργία του εν άγίοις πα-τρής ήμών Ίωαννου άρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως του Χρισστόμου.»

2) «Π θεία λειτουργία του εν άγίοις πα-τρής ήμών Βασιλείου του Μεγάλου.»

3) «Η θεία λειτουργία των προγιασμέ-νων.»

4) Οι χριστιανοί της Θεοτόκου.

5) «Ακολουθία του μεγάλου άγισμου.» Έγγραφή «εν Ιταί ρζ' ιδικτιώνος η.»

Χειρ. ιζ'. Είς 8^{ος} μικρόν, έποχής του 1^{ου} αιώνος.

1) «Ακολουθία του μικρού άγισμου.»

2) «Ταξις γενομένη εις χωράσιον ή εις κήπον ή εις ήμελίωνα εις συμβή βλαπτεσθαι υπό έρπετων ή άλλων ειδών.»

Έπονται διάφοροι εύχαι λεγόμενοι εις διάφορους περιστασις.

Είς τώ τέλος άναγιγνώσκεται ή σημείωσις:

«Η μόν γαρ ήγάφασα ταχώς, άπόγε-τε εν τω τώσω ή δι βύβλος μέν εν τω έντάδε τω βίω ήγγραπτη υπό χειρός ήμου του άμαθούς ύπέρ πάντα Δικν(τρ)ού ίερέως και άφιερώθη εις τήν θείαν ιεράν βασιλικήν και πατριαρχικήν μονήν του Μεγάλου Σπη-λαίου ένά εύρίσκειται εις τήν νήσον τής περι-ρανής και περ' ήμου Πιλοτος διά συν-δρομής του πανοσιωτάτου και άγιωτάτου εν ίερομονάχοις και πνευματικίς . . . και κα Παφνουτίω—ίοις ύπηρεσίας του άγίου μοναστηρίου διά μίαν μικρήν πρόσθεσι αυ-τώ εις τώ άναπολυθέντα διά γρόσια πέντε και όσοι αναγιγνώσκεις εις τήν παρούσαν βύ-βλον δεηθήτε και παρακαλέσθε τόν πανι-κτήμονα Θεόν και δεσπότην κύριον ήμών Ίησούν Χριστόν και τήν πανάχαρον και ύπερχαίαν αυτού μητέρα διά τήν άμαρτωλήν δουλήν σας Ευγενία προσευτερα.»

Έπονται διάφοροι σημειώσεις. Έγγραφή δε τώ 4710 κατά σπειόμεριον.

Χειρ. ιθ'. εις 8^{ος}, έποχής του 1^{ου} αιώνος.

«Μαντινάδες διάφοραί.» γραφίσι εν Πάτμω κατά Ιούλιον του 4773.

B

Λόγος κατά του λατινόφρονος Νεο-φύτου του Ροδινού παρά Νικηφό-ρου του Πριγγιλιέως. 1)

Δείτε όσοι πιστοί, και τέκνα πιστά τής ανατολικής εκκλησίας, δι'ετα . . . ευχα-ροτήσωμεν πόλιμον ήπειρετόν, μάχην ήί-αν και . . . [λιθουλί]σωμεν τόν λατι-νέρονα Νεφύτον τόν Ροδινόν, ού λίβας αιδώτους, αλλά λόγους του άγίου Πνεύμα-τος, ού λίβας οίμασσοσι σωμα, αλλά λό-γους τυτέλιου τήν ψυχήν την καλόφρονα; υτίαι και γάρ τήν του Χριστού εκκλησίαν, τήν έντω; καθαράν και άμόλυτον, ότι έ-μινεν άκατάχλυτον του κατακλύσου τών ύδατων, δηλαδή των νεωτερικών δογμάτων των παπιστιών, προέβη μάχην τυτέλιου τής ματαιίας αυτού τυτέλιωσιν. 'Αλλ' έν-τω; ού γαρ ταύτην, άλλ' αυτών τοις ίδιοις πετρίς κατατιτρώσκει; οί γαρ προς κίντρα λακτιζέσις έαυτού; ού τά κέντρα βλά-πτουσι. Δείτε τούτων και τοι; λίβας του λόγου βλάμεις, ώσπερ έ μακαριώτατος Δαυιδ τόν Γουλιάβ και γάρ έκίνους μίν έ-πανέστη κατά του παλαιού Ισραήλ, υτίος δε κατά του νέου; ήθυσμα; μίν έκίνους τήν περράτιν των άλλωσύνων ώς άλλωσύνων, και υτίος τήν κινετοριάν των Λατινών ώς λατινόφρων; και δια τούτο εις άπειτά έν-νιδίωζων λαόν περιούσιον, έννο; άγιον, εκ-κλησίαν πρό των αιώνων προωρισμένη, και εκλελεγμένη εις δόξαν Θεού. 'Αλλ' υτίον έρρωθα κ' ήπας, λέγει τις των θύραθεν ποι-πτών, τούτων και έπακουσις. Ουκόν εντ' έξω του λόγου γενήσεται τό παρόν του λό-γου ευχαρέτημα, υτε πόρρω τής άντηβί-ας; ού γαρ δικαίον ούδ' όσιον ήμεις μίν σι-ωπήν άσκειν, τού; τά δικαία έχοντας μεθ'

έαυτών, τού; δ' άδικούντας και τά ψυδή λίγοντας και φλυσεύοντας άνειλεκτοις έα-σωμεν. Ουκόν υδαμάς σιωπήσωμεν, άλλ' ά δέ εν τω παρόντι λόγω άποδείξωμεν έντα τούτων ψύστην, ήπειρα, βλάσφημον, κατήγορον τής αληθείας, και μάχην μεμ-φόμενον τής εκκλησίας άνδρας και προ-στατας τής ήμών ιεράς εκκλησίας, Φώτιον τόν άγιωτάτων πατριαρχην, Μάρκον τόν μακαριώτατον τής Έρεσιών εκκλησίας πρό-εδρον, και τόν αυτού καθηγερόνα Ίωσήφ τόν Βρυέντιον, προς δε τούτοις Πηγάν τόν μακαριώτατον τής Αλεξανδρείας πάπικ και πατριαρχην, Μελέτιον, και Μαζιμον τόν σωφράτων και μακαριώτατων Μαζιμό-νων, και άλλους γεραρούς άνδρας; ού γάρ μεμφομεθα τούτων, ότι διαβάλλει τού; φοι-τητα τού Καλουίνου, και Δουκέρου (έπει και ήμεις αυτούς πολλάκις ήγγράψαμε αυ-τού; κατηγορήσαμεν), αλλά μεμφομεθα, έ-τι τού; διαλόμφαντας έπ' ευσθείας και έρθω βίω, και ύπερμαχόντας ύπέρ άλη-θείας, κατηγορεί άθύρω γλώττω και στό-ματι. 'Ηβουλόμην ποτέ περιτυγν έν αυτοί; αυτώ τω Νεοφύτω και έχον άν αυτών έν-νιδίωσι ούκ άλλω; άλλ' επειδή τούτου μίν διημέρομεν, διά γραμμάτως τούτου ούκ άποστησόμεθα καταμμάσας, και κα-βάψασαι τούτου. 'Αλλά ταύτα μίν ώς εν προοίμω του λόγου και προδηχέως ειρή-σθη; άρξόμεθα δε και του λόγου αυ; υτώ. Πρώτων τούτων υτίος έ Νεφύτος ήπεινεί μίν τού; παιδας των Λατινών, και τού; έν-πύ τον Παπα; ώς σωφύ; και ήπιστήμων έχοντας άριστοτέλικήν, και φιλοσοφούτας μετ' ήπιστημ; λογική; και μεθόδου δια-λεκτική; ψέγει δε τού; καθ' ήμα; μονα-χόνας, και τού; τήν φροντίδα των ψυχών άνοδοσέμενους ώ; άγαυμάτους, και ιδώ-μα; και μισόμενους έχοντας γλώττω πα-ρι το περιτά καταμμάσις τής σωφροσύνης προς έν άποκρίσιν. «Τ' μιν, και τα; τού; σωφύ; και ήπύ; θυλαύγου; υτί; έκίνα τόν ήπεινον έχουσι, υτε ταύτα τόν ψύ-γον; άλλ' άμφο; μετ' καλά γίνονται, έρθώς διακρίνο; οι ταύτα μετερχόμενοι, κακώς

1) Αντιστρέφει εις τώ χειρ. B—27. Περί τού ευχαροτήσι; έ; αυτού έρα άνω; σ. 30 ύποσ. 3.

δι φρονούντες οί τούτοι έχοντες, ἄμφω τὰ μέρη βλάπτουσι.» Δάσκει ὡ λώστε τὴν σοφίαν τοῦ Ὁριγένους, τοῦ Ἀρείου, τοῦ Κλωνίου, τοῦ Ἀκτίου. Τι ἀπάντων οὗτοι ἐκ τῆς περιττῆς σοφίας καὶ τῆς διωλυγίου διαλεκτικῆς; καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου οὐκ εἶναι τὸ ἄσφορον ποῦ μεγάλου Ἀκτωνίου, καὶ τούτου κατὰ τοῦτον, εἶοι γέγοντο δι' ἀρετῆς; καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας; οὐχὶ ἰσαγγελοὶ γίνονται; οὐχὶ διέλαμψαν ἐν τῷ κόσμῳ ὡς φωστῆρες δειλαμπεῖς; ὡς λοιμπτῆρες παγλαμοῖσι; ὡς ἑγκαλλωπιόματα τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας; Σοφία γὰρ μετ' ἀρετῆς; καὶ πρότερον μετ' εὐσεβείας, ἐπίκρατον πρῶτον ἔτιναι δε τοῦτον ἔσον μάλλον τῆς σοφίας, τοσοῦτον καὶ μάλλον μέταιοι. Ὅθεν ὁ κατ' ἐξοχὴν Θεολόγος ἔρασκεν ἄσφορον ἔργον ἀπεισὸν ἀπράκτου λόγου βίου μὲν οὐδέος ποδὶ ὠψάθη δίχα, λόγου δὲ πολλοὶ τοῦ καλῶς φησόμενου οὐ γὰρ λαλοῦνταιν εὐ, βιώνοντα δ' ἡ γὰρ. Ἐπίκρατον ἄρα περιττῆς ἄνω καὶ κάτω περιβουλλῶν καὶ ἐπαίρων τοῦς σοφοῦς τῆς Ῥώμης. Ἄλλ' αὐτὸς μὲν ἐπαίνει; ἀπὸ τοῦ ὡς σοφοῦ τοῖς λόγοις, ἰδῶ δὲ μάλλον αὐτοῦς δι' ὑποψίας ἔχω, ἐπὶ τὸν Ἐρμῆν ἔχοντες; ἐπὶ στόματός, ὡς λέγεται, περιφρονεῖτε τὴν ἀλήθειαν, καὶ κενὸς δόξῃς ἀρετῶμενοι, καινῆ; δόξῃς γέγονατε ἔραστα. Ἦν γὰρ καιρὸς ὅτε τὸ ἀέλοον τοῦ λόγου πᾶρον εἶγεν ἐκ τῆν ἐκκλησίαν. Ἀφοῦ δὲ Σίκετι καὶ Πύρμανε καὶ ἡ ἀντιθετὸς γλώσσα εἰσεκίμασε, πολλὸς μὲν ὁ θέρους γίνετο, πολλῶ δὲ ἡ εὐγγύσιος. Ὅθεν καὶ ὁ θεόσοφος Παῦλος; πρὸς Κορινθίους; ἠλλοῦ πρὸς ὑμᾶς οὐ καὶ ὑπεροχὴν λόγου ἡ σοφίας, ἀλλ' ἀγγέλλων ὤμην τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ οὐ γὰρ ἐκρινά τοῦ εἰδέναι τι ἐν ἡμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. Τι οὐν ἐπαίρει τοσοῦτον τὴν σοφίαν, ἥτις πολλὰς κινεῖται ὄργανον ποικίρας τοῖς ποικίροις, ὡς εἰρηται; σοφία γὰρ βίος ἐπαίνετός, καὶ θεῶ κεκαθαρμένους ἢ καθαιρόμενος σοφία τὸ ὑπεροχῆν τῆς ἐκ λόγῳ σοφίας, ὡς ἔρη ὁ θεολόγος καὶ μάτῃν μέμρη τοῖς ἐν σφ' ἀγίῳ ἔρει μονάζουσι, ἔτι περὶδον τὴν

οἴν σοφίαν. Καὶ γὰρ περιεβέβησαν εὐρωῶς καὶ φρονίμως οὐ γὰρ τῆς καὶ ἡμᾶς; ἐκκλησίας ὑπάρχεις ὄργανον ἀλλὰ τοῖς τοῦ Ῥώμης ὑπεραπικίων δογμασιν, ἐν καὶ ἐπαίρει ὡς ἀρχιπολιεμα καὶ διάδοχον τοῦ κορυφαίου πᾶν ἀποστόλου τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ἄλλὰ εὐ μὲν καὶ οἱ κατὰ εὐτὼ περιττῶς ἐπαίρειτε τὴν ἱερωσίαν τοῦ Ῥώμης Πάπα; ὁ θεοπάσις δε Νεῖλος, ἔτεροι καὶ ἄλλοι τὴν τοιαύτην ἱερωσίαν σοφίας καὶ σοφῆτος; καὶ τίνας ἀνεσκέυασαν μὴ εἶναι ἐκ τοῦ μακαρίου Πέτρου, ὡς νομιζοῦσι Λατῖνοι, ἀλλ' ἐκ τῆς ἱερᾶς συνόδου. Καὶ μάτῃν ἐπαίρεισι Λατῖνων παῖδες τὸ τοῦ Ῥώμης προνόμιον, ὡς καὶ τοῦς, καὶ φρονίμως ἀποκορακίσι τὴν σοφίαν σου τῆν μὴ λαθῶσι ἐν τῇ χυλογοῖας ἐνοματίων καὶ ἡμῶν, καὶ τῆς ἄλλης σου μεμαραμένης σοφίας, ἀπολείωσι τὸν θεοσαυρόντῃς ζωῆς, τὴν ἐρθευδοξίαν μὴ οὐκ ὕβριζε αὐτοῦς; ὡς τὴν μὲν σοφίαν παραβλάπτουσαν, τὴν δὲ φρονίτιδα περὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς; ἔχοντας. Καὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ διαλεκτικῇ προτιμῆ τὴν τοιαύτην φρονίτιδα τῆς σοφίας; ἀλλ' αὐτὸς; ὑπὸ φθόνου πολλοὶ ἀπολλέας; τὸ εὐ φρονεῖν, ὡς ἀδικῶν κρινεῖς τὸ δίκαιον, καὶ τὸ χρεῖσιμον τοῦ ἀναγκαίου προτιμᾶ; καὶ τοῦς μὲν ὑπὸ τὸν πᾶσαν πολυρῶσου; καὶ πολυταλάτους ἐπαίνεις ὡς ἀναργῶν; καὶ ἀριζουχρημάτους; τοῦς δὲ μὴ ἔχοντας; ὑπὲρ τὴν χριστιανὴν οὐκ εἰδεις ὡς ἔραστὰς χρημάτων. Καὶ γέγονα, αὐτοῦσι κολᾶ; τῶν γὰρ κολακῶν ἐπαίνεις, καὶ ψήγειν χωρὶς λόγου, καὶ εἰρωσῶς, καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ τοῦ ματαιολόγου. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον, αὐτὸς δὲ ὑπὸ τῆς μέβης τοῦ φθόνου τὰς φρένας σκοπιθεῖς, καὶ μήτε ἄ λῆγεις ἐνοσῶν, μήτε ἄ ἐπαίνεις ἐν τῷ ἑλλάων, ἀντιφάσις περιπίπτων προσπαίει; καὶ χυλιάνεις κατὰ αὐτοῦ πρότερον γὰρ τὴν μὲν σοφίαν ἀπέρει; ὡς μέγα τὴν χρεῖμα, παρελθὼν δὲ μικρὸν παλιν ταῦτην σκότος ὠνόμαζεις; εὐτε μὲν γὰρ ὡς ἀμαρτῆν ἀσκησῶντας ἰθαυμάζεις τοῦς περὶ τὸν Πάπαν, εὐτε ὡς ἀσκήσις χρωμένους καὶ εἰς ἀγγελοῦς, ἀλλὰ μόνον ἡ σοφία κεκοσμημένους. Τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ ἱερὸς Φώτιος; ἐκ

ὑπὲρ ἐκείνους μὲν πάντας σοσίς ἐκεκώμητο, ἀρετῆ δὲ καὶ γνώσει, καὶ βίῳ πρακτικῶ, καὶ θεωρητικῶ ὀδένους τὸν πᾶσι ἰερῶν ἤτων. Ἄλλ' αὐτὸς γὰρ μικρὸν φρονίτιδας τοῦ γέλωτος τὸν τοιοῦτον καὶ τιλοκοῦτον ἀνδρα, ὄμισῶν καὶ ἱερωσῶν ἀκοσμημένον ἀγγελοπερῆ, ἔβριζε κατηγορῶν. Καὶ πῶς οὐκ ἔβριζε τὸ σὺν στόμα ἀνοιγόμενον κατὰ τοῦ τοιοῦτου ἀνδρῶς; καὶ πῶς οὐκ ἐξέιλῶγῃ; κατηγορῶν ἀνδρα τὸν εὐτον θαυραστόν κατὰ πάντα; καὶ πῶς ἐκ ἐπὶ λαθῆ; ὕβριζων ἀνθρωπον θεοῦ τὰς ἐματῆς, καὶ τῆ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένον; Ἰσως νομιζεις εἶναι ἔμισον τῷ Πάπα, ἐν νῦν οὐ κολακτεῖς καὶ ἐπαίρει; εἶναι διάδοχον τοῦ Πέτρου. Ἄλλ' ἀκούεις τι παρ' ἡμῶν οὐ δίκαιος, ἐπὶ οὗτ' αὐτῆς; οὐδ' ἐν τῷ εὐ βόλι; Πάπαν πολλοῦς γενήσεται πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀνδρα συγκρινέσθαι. Ἐτι γὰρ ὠρίλησε ἀνθρωπον, φησὶν ὁ Κύριος, ἐὰν ὁλον τὸν κόσμον κερδίσῃ, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; Ὅτω καὶ ὁ Πάπα, ἐν αὐτῶς ὕψος τοῖς ἐπαίνεις οὐδὲν ὠρίλησῆσεται ὑπερβαίνων τὰ ἐν τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἐχω εἰπεῖν καὶ οὐκ ἔξω τοῦ προσήκοντος, ὅτι ἐὰν πλουτῶ καὶ δόξῃ κοσμικῇ οὐκ ἐδοξάζετο, οὐδέεις προσέγειν αὐτῶ τῶν σοφῶν, εὐς αὐτὸς ἐπαίρει; ὡς μέγα χρεῖμα. Διὰ τῆς κοσμικῆς ἔρα καὶ οὐ διὰ τῆς πνευματικῆς χρεῖμας ἔλας ὁ Πάπας; τοῦς πολλοῦς. Μετόμιλος ἄρα γίνου, Ῥοδινῆ, καὶ μὴ ἔβριζε Φώτιον, τὸ φῶς τοῦ κόσμου; οὐ γὰρ ἀσκήσῶς, ὡς αὐτὸς νομιζεις, ἔσπερσε τὸν Πάπαν τῆς ἐκρωσῆσεως τῶν ἐρθευδοξῶν Πατριάρχων, ἀλλὰ δι' αἰτίαν καὶ ταύτην οὐ σικρινῆ, ἀλλὰ ἦν αἰ ἐπὶ τὰς ἁγίας συνόδους δι' ἀναθέματος ἐκώρωσαν. Οὐκ ἔστιν ἄρα ὁ ἱερὸς Φώτιος σκότος, ὡς αὐτὸς ὑπολομβανεις φεωδῶ; ἀλλ' ἔστι φως, ὡς φωτὸς υἱὸς καὶ ἡμῶς; Καὶ ὑπερμαχῶν μὲν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῶν ὁσίων δογμάτων τῆς ἀληθείας, ἐλγῶν δὲ μετὰ παρρησίας τοῦς ἀποστατάς τῶν ἔρων τῶν ἱερῶν συνόδων. Ἦ τὰχα καὶ τυρῶν οὐκ ἔστι δῆλον, ὅτι ὁ Πάπας ὑπερφρονεῖ τὸν ἀποράσαν τὸν ἱερῶν συνόδων; Διατι οὖν, ὡς θέλιτεσι Νεοῦρτε, τὴν μὲν ἀ-

λήθειαν ἀποκρύπτεις, τῷ δὲ φεωδῆ προστρέγεις; Ἦ τὰχα οὐκ εἶπεις λέγοντος τοῦ προφητικῶτος τῷ, ὡς θεὸς διασκέπτεισιν ὁστὰ ἀνθρωπερῶσιν; Ἐ καὶ Παῦλος εἶπεν ἀνθρώποις ἔρασκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἐν ἡμῖν; Ἄλλ' ἰσως καὶ αὐτὸς ἔπατίθει, ὡπερ καὶ πρότερον Καρόλλος, καὶ Ἀρκαῦδης, οἱ διὰ μικρὰν δόξαν προῦθῶσαν τὴν ἀλήθειαν. Εἰ μὲν γὰρ ἡ ὁ Πάπας τοῦ καὶ ἡμῶς χρόνον κατ' ἀρετῆν ἔμισον; τῷ μακαρίῳ Γρηγορίῳ τοῦ διαλόγου, καὶ Νουλίῳ καὶ Ἀγαθῶνι, καὶ Αἰωνίῳ, πάντες πάντως; ἀβύπικυπτον χωρὶς πάσης ἀπολογίας; αὐτῶς καὶ δε τῆς; ἐκείνων ἀρετῆς; καὶ αὐτῶν δογματίων μακρῶ τῷ ὄντι ἀπολείπειται, πῶς οὐχὶ ματαίως περιουσιτα καὶ περιβάλλεται τὴν ἐκείνων δόξαν; οὐ γὰρ οἱ τῶς; ἀγίας; Γ' καὶ Δ'. συνόδου ἁγίως πατέρες ὑπερωῶς ἔμισον τῆς ἀποράσεως τοῦ Πάπα τῆς Ῥώμης; διὰ τὸ ἀξίωμα, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρετῆν καὶ ἀγίότητα; ἐπει καὶ ὁ Ὀνόμιος; πάπας ἦν τῆς Ῥώμης; ἀλλ' ἀναθέματα καθοπιεῖλθησιν οὐκ πάσ; τοῖς; ἄλλως σικριταῖς. Μὴ οὖν βῶσῶν τὸ ἀξίωμα τοῦ Πάπα τοσοῦτον διὰ τὴν διαδοχὴν τοῦ μακαρίου Πέτρου; ἐπειδὴ ἔσον ὑπάρχει, τοσοῦτον ταπεινῶς, ἐμῆ γὰρ μόνῃ ὑψώσεως ἡ ταπεινῶσεως; ὡς ἔρη; Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὡς θέλω πρῶτος εἶναι ἔστω πάντων ἔσχατος, ὁ δὲ ὕψων ἐκείνων ταπεινωθήσεται. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ Πέτρος, διότι ὠψάθη, ἐταπεινώθη καὶ ἐκλασεσ πιρκῶς; καὶ διότι ἐταπεινώθη ὠψάθη ὑπερωῶς. Μείγιστον μὲν οὖν τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης, καὶ τοσοῦτον μέγιστον, ἐπὶ καὶ συγκρινόμενος τοῖς νεοῖς ἀγγίλοι; ὑπερωῶς εἰσικετασ κατὰ τὴν τὴν γλωτταν χρωσῶν, ἐσβριζεσ ἡ ἱερωσύνης καθῶν ὑπερωῶς, καὶ ἔσχατος ἐσθῶς καὶ πρῶτος κατὰ τὸ ἀξίωμα. Κατὰ τὴν ἀποφύρσιν τῆς ἱερωσύνης συνόδου ἐσὶ τὸ τοῦ Ῥώμης; ἀλλ' οὐκ ἔσπερξεν, ἔσπερ ἡ ἱερὰ συνόδου; ἐκῆσων, ὁ Ῥώμης δεσπότης; ἀλλὰ τὰ ἐρα τῶν ὁσίων κειτέρων ὑπερβῆς; πάντων μὲν ἀριτερίων, καὶ πατριάρχων, κατὰ δόξαν πρῶτον ἐζῶν προστηρόμενος. Χάριν δε τῆς τοιαύτης ὑπεροχῆς ὡς προκαλύμμα τὸ ἀξίωμα τοῦ πο-

ροφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου προβάλλεται. Ἄλλ' ὡς ἐστὶ τούτο, οὐκ ἐστὶ. Ἀνάγνωθι Νέλλων τὸν θεσπέσιον, καὶ εὐρήσεις πολλὰν ὠφέλειαν. Ἄλλ' ὡς τοικε κατὰ πέτραν πρὸς βῆμα, καὶ ἀθλοσκοπᾷ ὕδατι καθάρισμα, καὶ εἰς ὡτα νεκροὺ ἤχομεν ἱερῶν, καὶ γὰρ τούτα παρομοιακῶς μὲν, ὄρωμεν δὲ τούτα τελειούμενα. ἐπὶ ἄλλω μὲν μηδενί τοσοῦτον, ὅσον ἐπὶ τῷ Ροδινῷ Νεοφύτῳ. Ἐστομῶθι γὰρ ὡς σίδηρος τῶν παπιστῶν τοῖς νεοτερικαῖς δόξαις καὶ τούτοις κορεσθῆις, τοῦ φέρει τὸν κέρων, ἄλλ' ὡς παρὰ πλῆθος προσήθη καταγορεύει τὸν ἀγιώτατον Φώτιον, καὶ τοῦ λοιποῦ προστατὰς τῆς ἱερᾶς Ἐκκλησίας. Σὺ τίς εἶ ὁ ἀπέδωκεναι τοὺς ἀγῶντας ἰβρίων ἐκκλησιῶν νεοφύτων, ὁμομασιν ἱερῶς κεκοσμημένῳ, καὶ ἔθειον ἱερῶς ἐντεθαμιμένῳ; οὐ Φώτιον τὸ φῶς τῆς ὁρθοδοξίας γλάττει ὀδελυρῆ διασῶν; οὐ τὸν φωστῆρα τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας, καὶ τὸ ταύτης ἐγκαλλώπισμα ἀναίδει στυμνολίᾳ, καὶ φράση θρασυτομίας κατηγορεῖ; Οὕτως οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ αὐτὸς τοιοῦτος ὢν τοιαῦτα θρασυτομεῖ; οἱ γὰρ πολλοὶ οὐ δι' ἀρετῆς βούλονται γνῶριμοὶ γενέσθαι, ἀλλὰ διὰ θρασυτομίας, καὶ εἰρωνείας, καὶ κολεκίας, ὡς καὶ αὐτὸς τὸν εἶον ἀρπύρας ἱπλάσας, ἄγοντας κατὰλαος ἀρετῆς καὶ ἱβριστικῆς βίαιαν ἀνδρῶν ἄλλ' ὄντως οὐδένα βλέπεται τοσαῦτα γράφων καὶ λέγων κατὰ τὸν θεῖον ἀνδρῶν, ἀλλὰ μόνον εαυτὸν, ὡς περ ἔχων ἄλλοις ἀλιζάνδρος πολεμῶν τῷ μακαριωτάτῳ Παύλῳ εαυτὸν ἤδικαι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἐκείνου ὁ γὰρ λιθολευστῶν τὸν ὄφρανον, κατὰ τῆς εαυτοῦ κεφαλῆς βάλλει τοῦς λίθους καὶ αὐτὸν τούτους τιτρώσκει, οὐκ ἐκείνον.

Τέλος τοῦ πρὸς Νεοφύτον τὸν Ροδινῶν λόγου.

Γ

Βυζαντινὰ Ἐγγράφα περι τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπισκοπῆς Σταγῶν, νῦν πρῶτον ἐκδοίσιμα.

Περὶ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης, ἥτις ἀναγράφεται ἐν τοῖς βυζαντινοῖς καταλόγοις 1) ὡς ὑπαγομένη τῇ μητροπόλει τῆς Ἀρσίνης, οὐδὲν ἔγγραφον ἐδοκίμοιθῃ μέχρι τοῦδε 2) οὐδ' αὐτὴ ἡ συλλογὴ τῶν αυτοκρατορικῶν καὶ πατριαρχικῶν ἔγγράφων τῶν κ. Miklowski καὶ Mueller περιέχει τι περὶ αὐτῆς.

Ἐν τῇ Β.β.β.β.β.β. τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς διατηρεῖται ἀντίγραφον τοῦ ἑ. αἰῶνος δι' ἀνεκδότων βυζαντινῶν ἔγγράφων τοῦ αἰ., ἕτινα δημοσιεύομεν ἐπιταῦθα ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτῶν ἱστορικῆς καὶ γεωγραφικῆς σημασίας.

1

Χρυσόβουλλοι τοῦ αυτοκράτορος Ἀρδουρικού τοῦ Παλαιολόγου, ἐκδοθῆναι τῷ 1532.

Ἐπειδὴ ὁ θεωριζέτατος ἐπίσκοπος, καὶ οἱ κληρικοὶ τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Σταγῶν, ἀνεφέρον ὅτι κίετανται δύο χρυσόβουλλα τοῦ αἰδίου καὶ μακαρίου αἰγίου αὐθέντου καὶ βασιλέως κ. Νικηφόρου τοῦ Βυτανισταίου, καὶ ἕτερον χρυσόβουλλον τοῦ αἰδίου βασιλέως κ. Ἀλεξίου Κομνηνοῦ διασωθέντα τῇ αὐτῇ ἐπισκοπῇ ποικίλους ἐνυποστάτους μετὰ τῆς αὐτοῦ Ἰουδαρίας καὶ ἐπέκεινα τῆς γῆς τῶν τοιούτων Ἰουδαριῶν, ἕτερον γὰρ μοδίον γελίων, ἥτις εὐρίσκειται ἐν τῷ χωρίῳ λεγομένῳ Κουβελτζι-

1) Parthey, σ. 121 ἀρ. 502. σ. 260 ἀρ. 459.

2) Ο κ. Heuzey ἐδημοσίωσεν ἐν τῷ Annuaire de l' Association. Paris 1875. σ. 232—251, 1. ἔγγραφον περὶ τῆς μονῆς τῶν Μετῶρων τῆς ὑπαγομένης τῇ ἐπισκοπῇ ταύτῃ.

ον εὐρίσκονται δὲ ἐν αὐτῇ τῇ γῇ κατεγόμενα παρὰ τοῦ θεωριζέτατος ἐπισκόπου καὶ τῶν κληρικῶν τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς ὡσαύτως ἐνεβάνθη τῇ ἰμῇ βσιλικῇ ὁ αὐτὸς ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν ἐκείνου κληρικῶν προσταγματικῶν βσιλικῶν καὶ αὐθεντικῶν ἡμῶν διόφορον, ἐπικυρωτικῶν ὄντως φράση εἶναι τῶν ἀναγεγραμμένων ἐκκλησιαστικῶν παραγράφων ἔγγράφως τῇ βσιλικῇ μου, ἰδίῳ εἶναι τὸν θεωριζέτατον ἐπίσκοπον Σταγῶν, μετὰ τῶν αὐτοῦ κληρικῶν, δευπότας καὶ κατόχους τῶν ἀναγεγραμμένων ἐνυποστάτων παροικίον μετὰ τῆς γῆς αὐτῶν χωρῶσα Ἰουδαρία ἰβ' καὶ ἐπέκεινα τούτων ὅσα ἐν τῷ πρακτικῷ γεγραμμένα τυγχάνουσιν. Ἀκολούθως δὲ τούτοις ἐνεβάνθησαν ἰβ' αὐτῶν καὶ πρακτικὰ οὐκ ὄλιγα σιγγίλια πάντων τῶν προόντων τῇ ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ Σταγῶν ἐπικυρωτικὰ μετὰ χρυσόβουλων τῶν πρὸ ἡμῶν βσιλικῶν καὶ ἕτερον ἀναγορεύων πάσης καὶ παντοίας δημοσιακῆς ζητήσεως; τε καὶ δόσεως; καὶ ὀχλήσεως καὶ ἐπείρας καὶ ἱερῆς ἀνωτέρας, διατηρηθεῖσαι διαλαβάνοντα πάντα τὰ ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπῆν, τοῦς κληρικοῦς δηλαδὴ, τοῦς ἐνοικοῦς τῆς χώρας, τὰ μοναστήρια καὶ τοῦς ὑπὸ τὴν ἐνορίαν αὐτῆς ὄντας ἱερουμένους, Βλάχους; τε καὶ Βουλγάρους καὶ Ἀλβανίτας, ταῦτα δὲ πάντα γενημένα κατὰ τὴν περιλήψιν τῶν ἀναγεγραμμένων βσιλικῶν χρυσόβουλων, καθὼς καὶ πρακτικῶν ἰδωμένων καὶ ἐβγῶντων τοῦ Μανουῆλ, τοῦ χρηματιστοῦς πράκτορος καὶ ἀναγορεύου, φέρων ἐπιβεβαίωσιν ἐπισθεν τοῦ πρωτοπαντιζέτατος ὑπερτάτου πράκτορος; περιεῖχε δὲ τὸ τοιοῦτον πρακτικὸν διακίεθαι τὴν ἐπισκοπῆν εἰς τὸ Παλαιόκαστρον, διακρατούσαν αὐτὸ, καὶ περὶ τοῦς πρόσδας τούτου ἔχουσα περιβόλιον καὶ λοστρὸν σύνορον τοῦ αἰγίου ναοῦ τοῦ Προδρόμου ἐνθα καὶ ἔβρῦσις ἐστίν' ἐστὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς πρόσδας τοῦ αὐτοῦ Παλαιόκαστρον τὸ ἡμῶν ἐν τῷ ἰδίῳ τὸ αὐτὸ πρακτικόν, ὡς εἶχεν ἡ αὐτὴ ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ κληρικῶν ἐνυποστάτους; λδ' καὶ ἐνοικοῦς ἐνυποστάτους; ζε' καὶ μύλωνας; ὀλοκαί-

ρῖνους; δὴ, καὶ μυλοβῆσιον 4) ἐν ἑπὶ δὲ εὐρομῆν ἐν τῷ αὐτῷ πρακτικῷ καὶ τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ μονῆρια καὶ μετόχια ὄντα τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς, ἡ μεμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἡ Δομιανῆ, 2) καὶ ἡ μεμὸν τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ Ἀντιόχεον, καὶ ἡ μεμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Ἀππροπύταμον (ἦσαν αὐτῶ εἰς μετόχια τούτων) τούτων πάντων διεσπίζουσαν τὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπῆν Σταγῶν, διώριστα ἐν ἐκείνῳ τῷ πρακτικῷ εὐρομῆν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ πρακτικῷ καὶ πᾶν περιοχῆν τῆς τοιαύτης ἐπαρχίας ἀρομῆν ἐκ χωρίου λεγομένου Τζηρνιζέου, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὴν Ἔρξην καὶ καταβαίνει εἰς τὸ Ἐπρὸ Ἰούρα, κληρῶν τῆς Σβλῆτινας, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ βουνὸν τῷ λεγομένῳ Βλέμπι καὶ καταβαίνει τὸ διαπαραχά τὸ βουνὸν τοῦ λεγομένου Μπουκίνοβ, καὶ κατανατῆ εἰς τὸ Μίλλεβον καὶ εἰς τὴν Καρῆζαν καὶ ἀνέρχεται πλοσίον τοῦ λοστρου, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ βουνὸν τῆς Μινιασίας καὶ καταβαίνει ἕως ζηροποτάμου τοῦ λεγομένου Βρυσίτζα, καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸ γελῶν τὸ ποταμὸν ἕως εἰς τὸν Ἰλάκτων σύνορον, καὶ ἀνέρχεται πρὸς δυομῆς εἰς τὴν Μίλιαν καὶ εἰς τὸν Ζυγιὸν καὶ καταβαίνει πρὸς νότον εἰς χωρίον τὸ λεγόμενον Χαλῆκι, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὰ Αὐκαὶ Ὄρη καὶ εἰς τὸ βουνὸν τῆς Μουτζάρας, καὶ κατανατῆ εἰς τὸ Γρεβνοσέλλη καὶ πέρα τοῦ Ἀχιλίου ποταμοῦ, καὶ κατανατῆ εἰς χωρίον τὸ λεγόμενον Μουσίνα, καὶ ἀνέρχεται εἰς Μηρόκων καὶ εἰς τὰ Κορνήσια, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ βουνὸν καὶ καταβαίνει εἰς χωρίον λεγόμενον τὸ Σπασοφύ, τοῦ Σπασοφύ.

4) Ἡ γῆ αὐτὴ εἰς ἀναρίσται ἐν τῷ Θεοσφύ, τοῦ Σπασοφύ.

2) Ἀποστὰ ἡ ἱστορία τῆς μονῆς ταύτης ἀναρίσται ἐν τῷ ἔγγραφῳ τῷ ἐκδοθέντι ὑπὸ τοῦ κ. Heuzey. Ἐπιγράφεται δὲ αὐτὸ οὕτως. Ἀλυγράμω ἱστορικόν, ὡς ἐν συνάξει συνθέν, δηλοῦται περὶ τῆς Σαίντης; οὐκ ἐστὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Δομιανῆς καὶ Σταγῶν, καὶ παρὶ σήμερον λέγεται τοῦ Μιτωπόρου. Δλ. Annuaire 1870. ἀνωτ. σ. 234.

3) Ἐν τῷ Θεοσφύ; ἀναρίσται μόνον τὸ φη- μὸν δὲ οὐκ ἔστι.

μενον Βυζαντινόν· και ἀναβαίνει τὰ Ἀθήρα καὶ καταβαίνει εἰς τὴν Πλατὴν τοῦ Κορυμνοῦ Κοζιμακοῦ, καὶ καταβαίνει κατὰ ἀνατολὰς εἰς χωρίον Συλλικός καὶ κατέρχεται εἰς Βρύσην· τοῦ Μαύρου Νερού, καὶ ἀπέρχεται πρὸς μισομύριον μέχρι τοῦ λεγομένου Ἡμέρου Κλήματος, διαίρουσα τὴν δικίαν τοῦ χωρίου Μαρτζίου καὶ σχίζουσα τὸν θρυμνὸν καὶ ἀνέρχεται πρὸς ἄρκτον καὶ καταντῆ μέχρι τῶν ἀμπελῶν χωρίου Τραμπουγονίστας ὅθεν καὶ ἤρξατο τὸ πρῶτον. Οἱ δὲ προσημαίνε, ἔτε θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σταγῶν καὶ οἱ κληρικοί αὐτοῦ ἔθον καὶ παρεκάλουν ἵνα τόχων ἐπιπούτοις τοῖς βασιλικαῖς χρυσοβούλλαις καὶ πρακτικαῖς τῶν παλαιῶν ἀναγραφῶν καὶ ἐμμετέραν χρυσοβούλλων βιβαιοτικῶν πάντων τῶν προσόντων τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς πολυτελείας εἰς λήθη καὶ τοιαῦτα ἔλθωσιν ἢ δὲ βραχίλια μου πῶν παρεκλήσιν καὶ αἰτήσιν αὐτῶν ἑυμένως προδιδεῖσθαι, τὸν παρόντα χρυσοβούλλον ἐπιγορηγῆ καὶ ἐπερθεύθῃ αὐτοῖς ἢ οὐ προστατταί· καὶ διαίρεται ἵνα κατέρχεται αὐτῆ καὶ ἀμμεταί· μέχρι τοῦ ὄν, καθὼς ἔχει ἀνέκθετα καὶ ἄρχει· εἰς ταῦτα δικαιοῦν καὶ ἔχει ἄδικοι ποινὴν εἰς κώστασιν καὶ βαλτιῶσιν αὐτῶν καθὼς ἔχει βουλήσας καὶ ἀνάμμετα· ἐκδοῦσιν τε καὶ οἱ τοιαῦτα κληρικαὶ καθὼς εἰσι τεταγμένοι εἰς τὴν αὐτὴν ἐπισκοπὴν, ἀποδώσας δὲ πρὸς αὐτὴν τὸ ἀνηκόν τέλος, ἧσιν ἔχουσιν ὑποτελῆ κτήματα αὐτῆς, καὶ μεθόλωσ ἀντιπίνοντες εἰς τοῦτο. Ὅθεν τῆ ἰσχυρῆ καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου κατέρχεται μὴν καὶ νύκτα τὰ εἰρημῆνα ἅπαντα ὡς ἐκράται καὶ ἐνέμετο, καθὼς καὶ ἀνωτέρω διήλεται, διατηρῶνται δὲ ταῦτα ἀνώτερα καὶ ἀκαταφύτητα ἀπὸ πάσης ἐπερχομένης δόσεως· τε καὶ ζήτησεως, καὶ οὐδεις οὐ μήποτε τῶν ἀπάντων τυλμῆσαι χεῖρας ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτοῖς πλεονεκτικὰς τε καὶ ἀδικίας· βούληται γὰρ ἡ βασιλεία μου ἀνενόχλητα καὶ ἀδιδασίτα παντάπασιν διατηροῦσθαι ἀπὸ πάσων τῶν ἐπερχομένων δη-

μοσιακῶν δόσεων τε καὶ ζήτησεων ἐπιπούτοις γὰρ ἐπεγορηγῆ καὶ ἐπερθεύθῃ τῆ διαλεψήσεως ἀγιωτάτη ἐπισκοπῆ Σταγῶν ὁ παρῶν χρυσοβούλλος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυτικός κατὰ μῆνα μάρτιον τῆς προχόσης· τετάρτης ἰδικιῶσιν τοῦ (ἢ ἐκκιλιουστῆ) ἐκτακτικῶσιν τεσσαρακοσίου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἕμμετερον εἰσεβῆ· καὶ θεοπροβύλιτον ἵπισκοπῆτα κράτος· εἶχε δὲ καὶ δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τὸ

Ἀνέρονικον ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστός·
Βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ρωμαίων
ὁ Παλαιολόγος.

2

Σηγίλιον τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀρταριου ἐκδοθῆ τῷ 1395.

Ἐπειδὴ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σταγῶν ἀνεράσιος τῆ ἡμῶν μετριότητι γράμμα τοῦ πανεβαστατο ἐκλειου τοῦ κρατικοῦ καὶ αἰγίου ἡμῶν ἀσκήσαν βασιλέως ἐπιγορη κυρίου Μιχαὴλ μοναχοῦ, τοῦ εἰς κεφαλὴν εὐρισκομένου τῆς χώρας Βλαχίας, δε παρόδικος με τοῖς ἄλλοις, καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Σταγῶν τὸ ἐκ γῆς σθετῆ (sic) καὶ παριέλθον αὐτῆ χωρίον τὸ καλούμενον Κουβέλτιον, ἐτι δὲ καὶ τὸ τόπιον αὐτῆς τὸ καλούμενον Χαλῶμερον παραδιδώκεν ὁ αὐτός, ὁ τοιαύτος ἐπαρχος· δι' ἑτέρας αὐτοῦ γραφῆς τῷ μέρει τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς· Σταγῶν τὸ πρὸ περὶ τὴν ἰνορίαν αὐτῆς εὐρισκομένα μονήρια εἰς μετόχια τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, τὸ τε λεγόμενον Δουσιανὴ καὶ τὸ Διπλόχορον καὶ ἕτερον εἰς ὄνομα τιμώμενον τὸ ἐν ἀγίοις παμμάκαρος Νικολάου καὶ ἐπιτεκλιμένον Κνελίον καὶ ἕτερον τι εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα τιμώμενον καὶ ἐπιτεκλιμένον Πέτρα· ὁμοίως ἐνέθηκε τῆ αὐτῆ ἀγιωτάτη ἐπισκοπῆ Συρκακὴ καὶ τὸ τῆς Παναγίας μονήριον τὸ εὐρισκομένον ἐν τῷ Ἀσπροτάμῳ· ἐλήθησε δὲ ὁ τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ἵνα γένεται αὐτῷ καὶ

ἕμμετερον γράμμα συγγιλιώδες· πλείονος ἔνεκα ἀσφαλείας καὶ ἀνενοχλήσεως· ἢ δι' ἐμῆ μετριότης· ἰδοῦσα ἀκριβῶς ἅπρη ὁ πανεβαστατος· κύρ Μιχαὴλ ὁ ἐπαρχος· καὶ μοναχὸς εὐρισκοβήτης· ἀφίρωσε τῆ ἀγιωτάτη ἐπισκοπῆ ταύτη, συγγιλιώδες ἵπισκοπῆ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἵνα μηδὲς ἐπιχειρήσας ἐνοχλήσῃ αὐτῶν ἢ ἐπηρεάσῃ τὸ σύνολον ὁμοίως ἰδοῦσα καὶ ὀρισμῶν ἐπέχουσα τὰσιν χρυσοβούλλαις τοῦ πορφυρογεννήτου βασιλέως κύρ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ καὶ κτήτορος τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς· Σταγῶν, διαλαμβανόμενα ἵνα κατέρχεται καὶ διέρχεται τῆς ἅπασαν ἀνενόχλητος καὶ ἀσκαυδάλιστος καὶ τὸ ἐν αὐτῆ μετόχια, καθὼς ἰδὴ ἔλθωσιν ἡμῶν τὰ ἐκ αὐτῆς προστάγματα καὶ χρυσοβούλλα· καὶ τοιαῦτα ἢ ἐμῆ μετριότης· ἐν τῷ παρόντι συγγιλιώδες γράμματι οὐκ ὥστε δεῖν ἀρμεῖσθαι 1) εἶναι ἄλλα δὴ καὶ περὶ τῶν ὀρίων αὐτῆς· τῆς ἐπισκοπῆς· Σταγῶν ἠβήλωσε δοῦναι συγγιλιώδες γράμμα τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ, ἵνα μὴ τῶν μετῆσται γεννηθῶσιν τὸν ἐπίσκοπον τολμήσῃ παραβαίνειν τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς τοιαῦτα ὄρια· Ἀρχεται δὲ τὰ ὑποκείμενα ὄρια ταύτη τῆ ἐπισκοπῆς Σταγῶν ἐκ χωρίου λεγομένου Βυεβόδα ἱστομαζομένου Παλαιολόγους· καὶ ἀναβαίνουσιν αὐθὴ εἰς τὴν Ράχην καὶ καταβαίνουσιν εἰς χωρίου τοῦ λεγομένου Τραμπουγονίστας καὶ εἰς τὸ ζυροῦ ρεῖμα τῆς Σβλάτνας· καὶ ἀναβαίνει αὐθὴ κατὰ ἀνατολὰς κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· τοῦ λεγομένου Κοῦρρεβον καὶ εἰς τὰ προπόδια τῆς Ράχης τῆς λεγομένης Βλῆμης, καὶ εἰς τῆς χώρας Σελβίας· καὶ ἀνέρχεται εἰς τὴν Κορυφὴν τοῦ ὄρους· τοῦ λεγομένου Μποκοδικίου καὶ καταντῶσιν εἰς τὸ Μίλλεβον καὶ καταβαίνουσιν εἰς Καρύτζαν καὶ ἀναβαίνουσιν πλεῖστον τοῦ Λοστρου καὶ ἀναβαίνουσιν εἰς τὸ βουνοῦ τῆς Μονοκίας καὶ καταβαίνουσιν εἰς τὸ ζυροτάμου τοῦ λεγομένου Σουεῖτζα καὶ ἀνέρχεται κατὰ δύ-

σιν καὶ ἀναβαίνουσιν εἰς τὴν Μηλλῆν καὶ εἰς τὸ βουνοῦ τὸ λεγόμενον Ζυγὸς καὶ καταβαίνουσιν εἰς· χωρίον τὸ λεγόμενον Καλληκὴ καὶ ἀναβαίνουσιν εἰς τὰ Λευκὰ Ὅρη καὶ καταβαίνουσιν εἰς τὴν Μοτζῆραν καὶ καταντῶσιν εἰς τὸ Γρεβενὸν καὶ ἀπαντῶσιν τὸ Ἄσπροτάμον καὶ καταντῶσιν εἰς χωρίον λεγομένου Μουσίνας καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸ Κοθῶν καὶ εἰς τὸ χωρίου τοῦ λεγομένου Σαρδάνι καὶ ἀναβαίνουσιν εἰς τὰ Ἀθήρα καὶ καταβαίνουσιν εἰς τὴν πεγνὴν τοῦ Κέρμκου καὶ ἀναβαίνουσιν εἰς τὸ βουνοῦ τοῦ λεγομένου Κοζιαννοῦ καὶ καταβαίνουσιν εἰς τὸ χωρίου τοῦ λεγομένου Συλλικός· καὶ κατέρχονται εἰς Βρύσην· τοῦ Μαύρου Νερού καὶ ἀπέρχονται πρὸς μισομύριον μέχρι τοῦ λεγομένου Ἡμέρου Κλήματος· κακίειν αὐτῶν διαίρεται μέχρι τοῦ Γαυροβρίου καὶ διαίρεται τὴν δικίαν τοῦ χωρίου Μαρτζίου καὶ σχίζουσι τὸν θρυμνὸν καὶ ἀνέρχονται πρὸς ἄρκτον καὶ καταντῶσιν μέχρι τῶν ἀμπελῶν χωρίου Τραμπουγονίστας. Καὶ ταῦτα μὴν οὕτως· ἔχει κατὰ τὰ βασιλικά προστάγματα καὶ χρυσοβούλλα, ἅτινα ἢ ἐμῆ μετριότης ἀναγοῦσα καλῶς καὶ τὰς αἰτήσεις (sic) ἔδωκεν αὐτῷ τῷ παρόντι συγγιλιώδες γράμμα, δι' οὐ συγγιλιώδους· γράμματος ἐν ἀγίοις παρακλιμένους Πνεύματι ὡς ἢ εἰρημῆνα ἀγιωτάτη ἐπισκοπῆ Σταγῶν καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆν τελοῦντα, ὡς δεδῶκεντα, μετόχια καὶ διαίρεση κτήματα καὶ κανονικὰ δίκαια διατηρῶνται παρὰ πάντων ἀνενόχλητα καὶ ἀδιάσπαστα καὶ μὴτε τινα τῶν πλησιωχωρούντων ἀρμερῶν, μὴτε τὸν κατὰ καιροῦς μετροπολίτην Ἀσπίος, μὴτε ἄλλων ἀρχόντων ἢ λαϊκῶν ἔχουν ἀδικία χεῖρα κινεῖν ἄρματα κατ' αὐτῶν καὶ πάντων τῶν ὑποκειμένων καὶ προσόντων κτημάτων τε καὶ πραγμάτων τῆ τοιαύτη ἀγιωτάτη ἐπισκοπῆ ὡσαύτως δὲ ἐκ τῶν ἀρχόντων εἰσι καὶ τῶν ἐν ἰδιωτῶν μόλις τεταγμένων ἄρματα χεῖρα καὶ πλεονέκτιν τοῖς προσοῦσι τῆ τοιαύτη ἐπισκοπῆ βουλήθῃ ἐπιβαλεῖν ταῖς τῶν ἱεροσῶλων ὑποκίεσται καταδικαίς καὶ τιμωρίας καὶ τῷ ὑπὸ θεοῦ κατακράματι· εἰ γὰρ τῷ

4) Ἡ λέξις αὕτη δὲν ἀνερίεται ἐν τῷ ὁμοίῳ

των ἐπικλήρων καὶ φθαρτῶν βασιλέων κτήματα τε καὶ πράγματα, ληστῶν καὶ κλέπτων καὶ τοῖς ἀρπαῖων ἐβέλουσι κατὰ νόνας τὰς θέας εἰς φοβερά καὶ αὐτοῖς ἐκβάλλειν γέγραπται: τούτων ἀφαιρῖν εἴτε δεινὰ καὶ ἀνεφύλακτα ὡσεὶ καὶ ἔρρηκτα (καὶ οὐ δεῖς οὐ καλῶν τυγχάνει γαιῶν) καὶ ἅπαντες τούτων ἀφίστανται ὡς περ ἀπὸ πυρὸς τὴν τοῦ φθαρτοῦ βασιλέως διδοχέτας καὶ τρέμεντες τιμωρίαν' εἶτα τῷ ἀφάρτῳ βασιλεὶ καὶ αἰωνίῳ ἀφραβεῖντα ἢ λάθρα ἢ φανερώς ἀρπάσαντες (ἢ ἄλλοις τῶν πάντων οὐδὲν, οὐ πρᾶξις, οὐ διανοήμα) τοῖς οὐ προκοφίσις κολάσσει τε καὶ τιμωρίας, ἀλλ' αἰωνίως καὶ ἀτελευτήτως ὑπεβάλλει δικαίως τοὺς παρανόμους καὶ ἀδίκους καὶ ἀρπαγὰς καὶ ἱερουσίλους, ἔχουν τὰ τῷ θεῷ ἀφραβεῖντα ἐκ τῶν αὐτοῦ χειρῶν ἀρπάζειν προσηρμένοι ποῖαν ἐκέρχονται καταδίκην καὶ τιμωρίαν ἢ ποῖα κολάσει οὐκ ἔσονται ὑπόδικοι: Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τὴν τοιούτων ἔσται ἂν εἴη ὁ τομῆσας ἐπὶ τῶν ἐπαγα-

γῶν τῆ εἰρημνῆ ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ καὶ τοῖς προσοῦσιν ἄλλοις κτήμασι τε καὶ πράγμασιν εἴτι ἀπ' αὐτῶν ἀποσπάσαι εἴτι παραλαβῆσαι τῶν ἐρισμένων, ἄφορισμῶ φρικῶδες καθυπεβύλλομεν μέχρις ἂν μεταμεληθεῖς ἐπανασῶσῃ τῇ ἀγιωτάτῃ ταύτῃ ἐπισκοπῇ καὶ ἐπιδοῦσῃ εἴτι ἐλαθε καὶ ἀπέσπασιν. Ἔστω τοῖνυν εἰς τὸ εἶξῃ ὁ δὴ ληθεῖσθε ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ ἐλευθέρῃ καὶ ἀνενόχλητος καὶ ἀξήμιος ὑπὸ πάντων ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν αὐτῇ μετόχια καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἐρηξήσαν ἀνωθεν κατὰ τὴν παρούσαν συγκυλίῳδῃ παρακλίσειν τῆς ἡμῶν μετρίότητος, ἀπολυθεῖσαν αὐτοῖς εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν, κατὰ μῆνα μάρτιον τῆς ἀϊνδικτιῶνος γ' (ἐξακοσχιουστου) ἐννακτουστῷ πρώτῳ ἔτους.

† Ἀντώνιος ἑλίου Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμηνικὸς Πατριάρχης.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

- Ἀγάπιος Δημητρίαντος σ. 54 γ. 421.
 Ἄγιος Ἰωάννης σ. 49 γ. 406.
 Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας σ. 48 γ. 402, 5-6. καὶ γ. 403.
 Ἀθανάσιος Πάριος σ. 27 γ. 30.
 Αἰσώπος σ. 48 γ. 402, 22.
 Ἀλέξανδρος μοναχὸς σ. 7, γ. 4, 43.
 Ἀμμόνιος σ. 27, γ. 31.
 Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου σ. 48, γ. 402, 40.
 Ἀνδρέας Κρήτης σ. 6, γ. 4, 5-7, 12.
 Ἀντώνιος Βοχάντιος σ. 31, γ. 46.
 Ἀριστίας σ. 4, γ. 4.
 Ἀριστοτέλης σ. 49, γ. 47.
 Ἀρχιππος ὁ Ἐρημίτης σ. 6, γ. 4, 2.
 Βασίλειος Καισαρείας σ. 24, γ. 21. σ. 34, γ. 46, ζ' 6'. σ. 32, γ. 49, 7. σ. 44, γ. 88, 9-13. σ. 50, γ. 444, 3-7.
 Wall σ. 37, γ. 61, 6'.
 Βέργος Ζυζῆς σ. 57, γ. 434, 2.
 Βλάγιος Γεράσιμος σ. 49, γ. 47.
 Βλαμῆδης σ. 29, γ. 40. σ. 38, γ. 63. σ. 50, γ. 415.
 Βούλγαρις Εὐγένιος σ. 21, γ. 20. σ. 36, γ. 57. σ. 37, γ. 59.
 Γαβρίας σ. 43, γ. 88, 4.
 Γαζης Θεόδωρος σ. 28, γ. 35. σ. 40, γ. 70.
 Γεννάδιος Σαλαρίης σ. 26, γ. 28.
 Γενουθίσιος Ἀντώνιος σ. 26, γ. 30. σ. 37, γ. 59.
 Γερμανὸς Ἡπάλειος σ. 9, γ. 4, 52.
 Γερμανὸς Ν. Πατρῶν σ. 49, γ. 96. σ. 55, γ. 425, 2.
 Γεώργιος Νικομηδείας σ. 9, γ. 4, 53.
 Γλυκᾶς, Μιχαὴλ σ. 43, γ. 43.
 Γόρδιος Ἀνατ. σ. 28, γ. 39. σ. 34 γ. 50, 9.
 Γρηγόριος Ἀρχιεπισκοπῆς σ. 54, γ. 418.
 Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς σ. 40, γ. 4, 72. σ.

- 41, γ. 6. σ. 27, γ. 31. σ. 31, γ. 46, γ. ζ. σ. 32, γ. 49, 4, 6, 42, 39. σ. 34, γ. 50, 1-3. σ. 35, γ. 53, 6, 8'. σ. 39, γ. 78. σ. 43, γ. 88, 2-3. σ. 48, γ. 402. σ. 50, γ. 444, 2. σ. 56, γ. 427, 5, 7.
 Γρηγόριος Νικοκαισαρείας σ. 48, γ. 402, 4.
 Γρηγόριος Νύσης σ. 40 γ. 4, 79, 80. σ. 21, γ.
 Δαμασκηνὸς πρεσβύτερος σ. 42.
 Δαπόντες Καισαρείας σ. 35, γ. 54. σ. 55. γ. 424.
 Δαυὶδ, ψαλμοὶ σ. 29, γ. 40.
 Δαμοσθένης σ. 34, γ. 50, 4.
 Διοσκορίδης σ. 48, γ. 45.
 Ἐπιφάνιος Κύπρου σ. 32, γ. 88.
 Εὐστάθιος σ. 54, γ. 420.
 Ἐρραῖμ ὁ Σύρος σ. 8, γ. 4, 37. σ. 9, γ. 4, 70.
 Ἐρραῖμ Χερσῶνος σ. 9, γ. 4, 55.
 Ζηγαβηνὸς σ. 42, γ. 82, 4.
 Ζωναράς σ. 43, γ. 43. σ. 48, γ. 44, 4. σ. 57, γ. 432, 6.
 Ψίλιος μοναχὸς σ. 40, γ. 4, 74.
 Ἡρωδιανὸς σ. 33, γ. 49, 40.
 Θαλάσιος ἀββᾶς σ. 56, γ. 427, 4.
 Θεόδωρος Πρύδρομος σ. 48, γ. 44, 6'. σ. 35, γ. 51, 4. σ. 42, γ. 82, 4 καὶ 5'. σ. 55, γ. 422, 5. σ. 56, γ. 429.
 Θεοκυρδίδης σ. 32, γ. 47. σ. 49 γ. 409, 3.
 Θωμᾶς φιλόσοφος σ. 46, γ. 93.
 Ἰάκωβος σ. 6, γ. 4, 3.
 Ἰγνάτιος εκουοφίλας σ. 55, γ. 422, 6.
 Ἰουλιανὸς Κωνσταντίνος σ. 47, γ. 97, 6'.
 Ἰσοκράτης σ. 34, γ. 50, 5. σ. 43, γ. 88, 8, 44 20.
 Ἰωακίμ Κρής σ. 36, γ. 51, 4.
 Ἰωάννης Δαμασκηνὸς σ. 6, γ. 4, 4. σ. 40, γ. 4, 75, 76. σ. 33, γ. 49, 24.

- Ἰωάννης Εἰδοίης σ. 10, γ. 4, 78.
 Ἰωάννης Χρυσόστομος σ. 6, γ. 4, 40, 20,
 47, 68, 69, 77. σ. 39, γ. 69, 2 3. σ.
 43, γ. 88, 4-7. σ. 48, γ. 102, 9. σ.
 54, γ. 424.
 Καλίκας Ἰωάννης σ. 28, γ. 38.
 Καμπαρόκος Γιάνκος σ. 47, γ. 97, γ. 3.
 Κασσία σ. 33, γ. 40, 28.
 Κεραμεύς Δανιὴλ σ. 32, γ. 49, 3, 33, 37,
 38, 42, 53. σ. 34, γ. 50, 1-8. σ. 44,
 γ. 88, 21, 23. σ. 57, γ. 133.
 Κεραμεύς Θεοφάνης σ. 27, γ. 32, 50 γ. 414.
 Κιγάλας Ἰωακίμ σ. 42, γ. 82, 4.
 Κοσμάς ὁ μελωδὸς σ. 33, γ. 49, 19-21,
 23, 28, 29.
 Κορίνθιος Γεώργιος σ. 5, γ. 2 καὶ 3. α.
 40, γ. 5, σ. 28, γ. 37.
 Κουβαλιὺς Θεόφιλος σ. 41, γ. 7 καὶ 9. σ.
 42, γ. 41 καὶ 42. σ. 49, γ. 47, 4. σ.
 20, γ. 48. σ. 25, γ. 25. σ. 20, γ. 99.
 σ. 30, γ. 42 καὶ 43. σ. 38, γ. 62,
 63, 64 καὶ 66. σ. 40, γ. 72 καὶ 73.
 σ. 43, γ. 83 καὶ 85. σ. 46, γ. 92. σ.
 47, γ. 400 καὶ 401.
 Κουρεούλας Νικόλαος σ. 49, γ. 47, 6'.
 Κυδάνης Δημ. σ. 57, γ. 432.
 Κύριλλος Ἀλεξανδρείας σ. 27, γ. 33.
 Λεόντιος Κύπρου σ. 8, γ. 4, 45.
 Λεόντιος πρεσβύτερος σ. 9, γ. 4, 54.
 Λίων ὁ Σέρβος σ. 8, γ. 4, 36. σ. 29, γ.
 39, 4.
 Λιδάνας σ. 33, γ. 49, 43-52.
 Μακάριος Πάτριος σ. 56, γ. 427, 2.
 Μανασσῆς σ. 47, γ. 97, 4.
 Μάξιμος σ. 47, γ. 98.
 Μάξιμος Μέγαρις σ. 42.
 Μάξιμος Πελοποννησίος σ. 48, γ. 103.
 Μάρκος Ἰδρυτοῦ σ. 33, γ. 9, 28.
 Μάρκος Κύπριος σ. 47, γ. 99.
 Μικροκορδάτος Ἀλέξ. σ. 21, γ. 23. σ. 31.
 γ. 41, σ. 4 γ. 82, 3'. σ. 43, γ. 84.
 Μελέτιος Ἀθηνῶν σ. 42, γ. 10. σ. 56, γ. 427.
 Μελέτιος Τενιδίος σ. 26, γ. 28, 6'.
 Μινώτος Γεώργιος σ. 49, γ. 410 413.
 Μπαλάσιος σ. 40 γ. 77.
 Νάιλος μοναχὸς σ. 55 γ. 422, 4. σ. 56.
 Νικήτας Σερρών σ. 11 γ. 6. σ. 27 γ. 31.
 σ. 37 γ. 60. σ. 50 γ. 414, 2. σ.
 55 γ. 423.
 Νέφωτος Κασσοκαλιώτης σ. 25 γ. 20.
 Νεκτάριος Ἱεροσολύμων σ. 43.
 Νικολάου Παναγ. σ. 57 γ. 131.
 Ζενοφῶν σ. 32 γ. 47.
 Οἰκονόμος Κωνστ. σ. 44 γ. 89, 41.
 Παναγῆς Ἀφρικταῖος σ. 29 γ. 39, 6 4.
 Παντολῶν διάκονος σ. 8 γ. 4, 41, 42.
 Paulus Andreas Laurenti σ. 37 γ. 61, 4.
 Παῦλος Ἐπιροποταμινὸς σ. 40 γ. 80.
 Πέτρος Λαμπιεδάριος σ. 35 γ. 51 καὶ 52.
 σ. 36 γ. 55, 36 γ. 56.
 Πλούταρχος σ. 34 γ. 50, 6-8.
 Πριγγιλιὺς Νικ. σ. 39 γ. 67.
 Πρόκλος Κηπόλεως σ. 40 γ. 4, 73, 74, 81.
 σ. 39 γ. 67.
 Πρώτος Δωρόθειος σ. 36 γ. 56, 3.
 Ροδινὸς Νέφωτος σ. 47 γ. 102, 1-2.
 Σέργιος Μακρταῖος σ. 47 γ. 97, 7-6'.
 Σκούφος σ. 40 γ. 406.
 Σουγδουρῆς σ. 38 γ. 63, 6'.
 Σπανάς Ἀλέξιος σ. 21 γ. 21. σ. 54 γ. 119.
 Στέφανος Ἀλεξανδρείας σ. 29 γ. 39, 8'.
 Συμεὼν μοναχὸς σ. 29 γ. 41.
 Συμεὼν Θεσσαλονίκης σ. 48 γ. 16.
 Συνέσιος σ. 32 γ. 47. σ. 33 γ. 49, 41.
 σ. 57 γ. 432, 2, 3.
 Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων σ. 7 γ. 4, 42.
 Ταράσιος Κηπόλεως σ. 29 γ. 39, γ'.
 Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας σ. 8 γ. 4, 44.
 Φιλίθεος Κύπριος σ. 32 γ. 49, 5, 9, 13-
 46, 48 20.
 Φιλίθεος Κηπόλεως σ. 41 γ. 8, 4.
 Χριστόδουλος Γαζης σ. 43.
 Χρυσόστομος ἐν Σμύρνη. σ. 33 γ. 49, 34. σ.
 44 γ. 88, 22.
 Ψελλὸς Μιχαὴλ σ. 20 γ. 48. σ. 36 γ.
 56, α—δ'.

